

ABONAMENTS

Barcelona, mes	3.50 Ptas.
Catalunya i territoris de la República, trimestre	10.50
Amèrica llatina i Portugal, trimestre	12.50
Països corresponents, id.	18.50
Altres països, id.	30.50

DIARI D'AVISOS I NOTÍCIES

ANUNCIS I RECLAMS, SEGONS TARIFA

LA PUBLICITAT

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 580, prel.—Tel. 11430 BARCELONA

TALLERS D'IMPRESSA: BARCELONA, 11 I 12. — TELÈFON 10603

EL TEMPS

El cel està cobert a tot Catalunya, i es registren pluges per les comarques de Barcelona i Tarragona, amb precipitacions de 4 litres per metre quadrat a Tarragona, 3 a Tortosa i Sant Jaume de Vilatorrada, 2 a Barcelona, Reus i Montserrat. Els vents bufen de llevant o del nord per la costa i de direccions variables per l'interior. Les temperatures han estat les següents: Màxima, 28 graus a Pobla de Segur; mínima, un grau a Estanyol, Núria, Ransol i Envalira.

Els fets d'octubre al Parlament de Catalunya

El senyor Simó Bofarull descabdellà la interpellació anunciada. En el debat intervingueren els senyors Dencàs, Fronjosà, Romeva i el President de la Generalitat, que contestà amb un brillant discurs les paraules de l'ex-conseller de Governació, el qual no presentà cap aspecte inèdit de la qüestió

L'anunci de la interpellació sobre els fets del 6 d'octubre al Parlament de Catalunya havia despertat més curiositat que expectació. La declaració que el diputat interpellant senyor Simó Bofarull fela en començar la seva intervenció advertia que el debat no tindria la turgència que algú havia suposat. El senyor Simó Bofarull reconeixia que d'uns quants dies ençà se li havia refredat molt l'interès que durant disset mesos havia sentit per situar aquesta qüestió al Parlament. La seva interpellació, mesurada i respectuosa, respongué, en efecte, al canvi que s'ha operat en el seu esperit.

Tota l'atenció de la Cambra i del públic es concentrava en la participació que l'ex-conseller de Governació senyor Dencàs tindria en el debat, tant més quan la seva veu no havia estat sentida amb motiu del procés vist davant el Tribunal de Garanties. El senyor Dencàs no ha tingut la fortuna d'aportar cap aspecte inèdit al debat: tot el seu esforç es reduí a demostrar que en aquells fets no tingué cap iniciativa personal que faci la seva responsabilitat distinta de la dels membres del Govern de la Generalitat, i que sempre actuà d'acord o amb consellament del Govern. Hem de convenir que no era pas ben bé així el que molta gent esperava del Conseller de Governació del 6 d'octubre, perquè després que el President de la Generalitat i els altres Consellers que formaven el Govern es declaraven responsables de tot allò esdevingut a Catalunya durant aquells dies, és oïa que l'únic Conseller que no fou comprès en la condemna, al cap d'un any i mig dels fets, vulgui fer constar que la seva responsabilitat com a Conseller de Governació no és major de la dels seus ex-compañys de Govern.

Plantejada la interpellació del senyor Dencàs en aquests termes, el debat es fela gratuït, i fins i tot impropri del marc del Parlament. Les qüestions i les anècdotes relacionades en la llarga exposició del senyor Dencàs no tenien ni podien tenir consistència parlamentària: més aviat són aspectes que poden tenir interès discutits en la intimitat dels partits, però que no s'adueixen amb la solennitat del Parlament. Els fets d'octubre han estat jutjats pel Tribunal competent i els qui se'n declaren responsables patien la condemna que els fou imposada. Tot el que es relaciona amb el 6 d'octubre té qualitat de cosa jutjada i no pot ésser de cap utilitat referir-ne el procés si no és per descobrir-hi aspectes nous que puguin modificar-ne la història.

Per tot aquestes raons ens dol que el Parlament hagi d'emergir les seves energies en debats que el minimitzen en comptes d'elevar-lo. Ni el Parlament ni Catalunya poden haver guanyat res amb la sessió d'ahir. I estem certs que els enemics tradicionals de Catalunya l'hauran registrada amb satisfacció. Ens dolria molt més encara si algun s'hagués fet la il·lusió d'aportar la amb finalitats partidistes. La intervenció del President de la Generalitat contribuï a restablir el to que les minúcies i els episodis personals havien rebatut sensiblement, i amb les seves paraules càlides va fer revivir tot el que hi hagué de dignitat i de patriotisme en aquelles hores difícils del 6 d'octubre.

LA SESSIÓ

A les cinc de la tarda el president, senyor Casanoves, obrí la sessió. S'aprova l'acta de la sessió anterior. Al banc roig i a tot el Govern.

El President, senyor Casanoves, anuncia que va a començar la interpellació sobre els fets del sis d'octubre. Dona la paraula al diputat senyor Simó Bofarull.

El senyor SIMÓ BOFARULL comença dient que tenia, des del dia 7 d'octubre, el desig de fer la interpellació sobre els fets del sis d'octubre. Recorda el discurs de març passat al Parlament, fet pel senyor President de la Generalitat, en el qual deia que els fets els havia jutjat el poble en les eleccions del 16 de febrer.

Vaig fer indicacions al President del Parlament — diu — a fi que s'ajornés el debat; però el senyor Casanoves em va dir que per part del Govern no hi havia cap inconvenient a què es discutís els fets del 6 d'octubre. Jo, llavors, em vaig creure que es tractava d'un interès polític. Jo no tinc obligació de servir els interessos del Govern, sinó els del país.

EL PRESIDENT DEL PARLAMENT: Pregó al senyor Simó que no busqui derivacions polítiques a les meves paraules.

El senyor SIMÓ: Jo, quan vaig fer la demanda d'interpellació, no vaig creure que se'n derivés cap conseqüència política, però després he vist que potser el partit governamental podria aprofitar-se'n per eliminar qüestions enutjoses.

Parla de les diferents posicions polítiques dintre el govern i creu que a la seva interpellació pot donar-se-li una derivació política que no té.

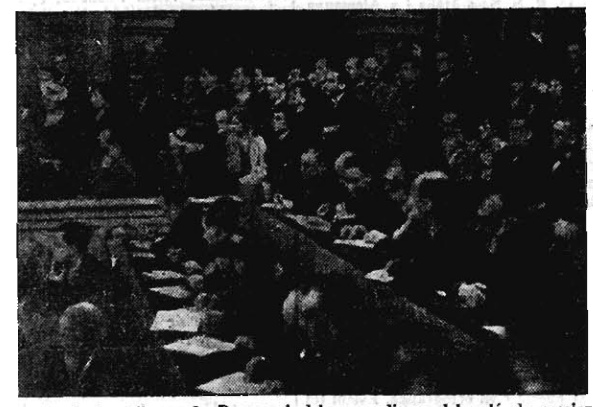
He volgut interpellar el Govern sobre el 6 d'octubre perquè sigui el mateix Parlament qui pugui jutjar els fets i no s'hagi d'esperar el judici de la història. Crec que dintre els fets hi ha aspectes contradictoris. La veritat, quin és? Crec que la victòria del 16 de febrer la va obtenir més que res la repressió que ja el senyor Cambó va qualificar d'idiota. Creu igualment el senyor Simó que el Govern havia d'anar en candidatura, però que també s'hauria guanyat si no hi hagués anat.

"El poble ha de saber la veritat. Quina és la veritat? Les declaracions davant els jutges, els llibres més o menys oficiosos o les notes que s'han publicat després?"

També hem vist formular acusacions contra parlamentaris per delictes comuns sense que s'hagi rectificat res. Hem vist elements de la política imperant passar de la crítica al ditrambe cortès. Crec que en el moviment hi haguereu alguns herois, com Comte i Farràs, però cap més. Qui va fer la revolució? Estat Català? No. L'Esquerra? No. Sembla que l'únic que la va fer fou el Govern amb els seus recursos de govern.

Crítica durament les dretes per la seva manca de visió.

"El moviment del 6 d'octubre tingué un pensament i una execució. El que estranya és que el Govern em-

Aspecte de la tribuna de Premsa i dels passadissos del saló de sessions del Parlament, durant la reunió d'ahir. (Foto Centelles)

prengué un moviment sense comptar amb l'oficialitat de la Guàrdia d'Assalt, puix que el Govern sabia que no disposava sinó de l'armament dels Sometents.

Hi ha també alguna incògnita. El Govern no va proclamar la República catalana, sinó l'Estat Català dintre la República federal espanyola. ¿Es que comptava amb què es produirien moviments semblants a la resta d'Espanya?"

Acaba el seu discurs el senyor Simó dient que el 6 d'octubre varen fallar els recursos de Govern i creu que la seva interpellació ha de servir per aclarir els fets.

El President dona la paraula al senyor Dencàs.

El senyor DENCAS creu que el Govern hauria de contestar la interpellació del senyor Simó.

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT diu que el Govern, en bons costums parlamentaris, ha de parlar el darrer.

El senyor DENCAS diu que no s'ha sentit al·ludit en les intervencions del senyor Simó.

El senyor LLUHI aclareix que, en realitat, hi ha dues interpellacions i que el Govern no pot esperar a intervenir fins que s'hagi acabat el debat.

El senyor COMPANYYS ha esperat la interpellació que no s'ha produït. Es norma parlamentària que el Govern intervé contestant la totalitat de la discussió.

El senyor ROMEVA demana parlar. Diu que intervé en una interpellació que ha plantejat un altre diputat. Parla dels fets del 6 d'octubre i diu que dintre el Govern hi ha diverses tendències. Creu, de totes maneres, que en el Govern de la República hi havia malvolença contra Catalunya. Demana, finalment, que es faci una nova llei electoral. Diu que no es posi l'autonomia de Catalunya en mans dels partits espanyols, si quin els que siguin.

A continuació el senyor FRONJOSÀ, socialista, fa ús de la paraula. Justifica el moviment del 6 d'octubre des del punt de vista obrer per oposar-se al feixisme vaticanista. Recorda les paraules d'Indalecio Prieto

revolucionari i s'adoptaren posicions de tipus rebel. Molt abans del 6 d'octubre Estat Català organitzava joventuts armades per tal que, arribat el moment, es poguessin adoptar les actituds que s'estimessin convenientes. (Segueix a la pàgina 5)

EL CONSELL DE MINISTRES D'AHIR

Celebrà dues reunions, una al matí i una a la tarda, dedicades exclusivament al despatx d'assumptes administratius

- ★ La creació del Museu de Tapissos.
 - ★ La designació del senyor Marcellí Domingo per al càrrec d'ambaixador a París.
 - ★ Un tractat comercial amb Mèxic.
 - ★ Els incidents produïts per l'excés de credulitat de la gent.
 - ★ La solució del conflicte de la Marina mercant.
 - ★ No procedeix nomenar vice-president del Consell, sinó que cal plantejar la crisi, i sembla que el senyor Azafia presidirà el Consell fins el diumenge vinent.
- (INFORMACIÓ A LA PAG. 6)

La labor de Marcellí Domingo i Josep Coll i Mas

L'Estat col·laborarà en l'obra dels Grups Escolars de l'Ajuntament de Barcelona

S'ha publicat un decret valoritzant l'obra realitzada pel nostre Ajuntament en matèria d'ensenyament primari i oferint-ne la contribució de l'Estat en un 50 per 100

(Vegeu el text del decret dins la informació de Madrid)

La campanya intolerable de les dretes franceses

Quan vindrà el decret d'expulsió?

La campanya portada a l'estranger, i especialment a França, on dona la casualitat que tenim ambaixador per la premsa de dretes, és una cosa realment indigna i intolerable. Passant ja dels límits en què els diaris poden defensar el prestigi i el crèdit nacionals, la campanya portada per aquesta premsa, que envia a casa nostra enviaments especials per mentir descaradament des d'ací mateix, sense ni el més petit pudor que fins tindria l'home més baix al qual hagués-sin tractat mitjanament bé—i no cal dir com són tractats aquests hostes indesitjables que ens vénen de fora. Però el pitjor del cas, encara, el més intolerable, el més repugnant, no és el dels paràsites que travessen la frontera per escopir-nos i fugir, sinó els mètodes, els paràsites que establerts a casa nostra d'any, explotant el país i vivint-hi com uns senyors a les seves costes, no podent fer-li més mal directament, es dediquen a perseguir aquells nacionals de bona fe que per patriotisme, escandalitzats i avergonyits de veure el poc que s'estimen la pròpia dignitat aquests subjectes, surten a la seva defensa i a la de la veritat.

Ara mateix, uns senyors (no seria millor dir subjectes) francesos que, viuen a la nostra ciutat, per haver donat el secretari de l'Oficina Comercial Francesa, de Barcelona, Marcellí Pepin, en defensa de les bones relacions comercials franco-espanyoles, uns conferències des del micròfon de Ràdio Barcelona desmentint la indigna campanya de la premsa francesa de dreta, posant les coses al seu lloc, complint el seu deure, simplement, en la missió encarregada a l'Oficina Comercial Francesa, han enviat a aquests diaris: "Action Française", "Le Jour", "La Croix", "Le Journal", "Le Matin", "L'Echo de Paris", "L'Eclair de Montpelier" (tenim el retall d'aquest diari publicat el 2 de maig) i "tutti quanti" de la premsa venal francesa, un solt firmat pels senyors Couderc, Figarol, Ranaudi, Muschoot, Bulard, Dary, Feuillebois, Rousseau, Barthe, Montauban, Savy E., de Sivey, dels quals "La Humanitat" diu que "els senyors Dary, subdirector de la "Société Générale de Banque", de Barcelona; Barthe, Fontauban, Savy E., de Sivey, alts empleats de la dita banca", en la qual demanen, exigeixen, al Govern francès (govern d'esquerra) la destitució del senyor Pepin, i diuen:

"Aquest senyor, en aquests temps darrers, ha cregut un deure prendre la paraula a l'estació de Ràdio Barcelona per criticar els articles de "L'Eclair de Montpelier", de "L'A.F." ("Action Française"), de "Le Jour", del "Journal", del "Matin", de "L'Echo de Paris", sobre els esdeveniments d'Espanya.

Ha afegit que els diaris precitats amagaven conscientment la veritat i que no tenien més que un objectiu: espantar el poble francès sobre la política del Front Popular espanyol, per tal que les eleccions franceses donessin un resultat d'acord amb el desig d'aquests diaris.

Aquest senyor Pepin ha fet dos o tres discursos d'aquest gènere en francès. Comprendreu, com nosaltres, els mals efectes que poden produir prop dels auditors semblants paraules pronunciades per un francès resident a Espanya i que, sense ésser qualificat, es permet de jutjar, crític i desmentir les informacions de periodistes i corresponents la bona fe dels quals no pot ésser posada en dubte. És intolerable que un francès obri així."

I bé: què passa a Espanya? ¿Què passa a Catalunya? ¿Crec el Govern de la República Espanyola, com els senyors signants de la carta, que tenen raó en afirmar la bona fe dels que escriuen aquelles infàmies sobre Catalunya? ¿Espanya? ¿Espanya tolerable que uns francesos residents a Espanya i dirigint empreses que viuen del capital i del treball espanyols obrin així? Nosaltres preguntem al Govern de la República: ¿Per a què el decret d'expulsió dels firmants de la carta, senyors — és un dir — Couderc, Figarol, Ranaudi, Muschoot, Bulard, Dary, Feuillebois, Rousseau, Barthe, Montauban, Savy E., de Sivey?

A les quatre de la tarda han entrat a Addis Abeba les tropes de Badoglio

El Negus ha sortit cap a Palestina

Gran manifestació amb discurs del Duce, a Roma. I gran indignació a Anglaterra

La catàstrofe d'Etiopia

La inexplicable fugida d'Haile Selassie, Negus Negesti — que vol dir rei de reis —, titol des de fa vint anys assumint al d'Emperador, i dels caps polítics i militars, i l'entrada de les tropes italianes a Addis Abeba constitueixen la trista desfeita militar d'Etiopia. Aquest fet pot dir-se que es verifica, almenys en les actuals proporcions, per primera vegada en aquell país secular.

Ens trobem davant la fi d'Abissínia o — cosa que no canviaria la substància — de la seva independència?

No es poden fer previsions.

Hom assisteix amb tristesa al desenvolupament dels esdeveniments trágics. Les cancelleries es consulten sobre la situació, però cap d'elles no s'interessa directament per la qüestió, i, com Pilat, esperen què farà Ginebra.

No podem començar amb el consoling encara en l'acció de la Lliga; la major responsable de tot el que ha passat a l'Àfrica Oriental, tot per no haver impedit el conflicte, com per no utitzar-ne els curs i no facilitar la pau.

Hi ha en aquestes trágiques fets molts punts misteriosos, com, per exemple, el per què el Govern d'Addis Abeba ha preferit la desfeita de les armes i la fugida, que, com totes les fugides, no té res d'heroic, amb la intervenció del Comitè dels Dintres per a iniciar temptatives de pau?

¿Per què incitar un poble sencer, ingenu i confiat en la paraula dels caps a la resistència, exposant-lo a les proves més cruels, per a abandonar-lo després a la mercè dels invasors?

No se sabrà mai el que ha ocorregut en aquestes darreres dies, però la simplicitat i la pietat profunda dels etiops és general a tot el món cristianista.

S'ha acabat, doncs, Etiopia? No es destrueixen les nacions ni s'aniquilen els pobles, encara que siguin africans. Nosaltres no creiem en l'obra de la S. de les N., que no ha sabut ni sabrà fer res. No creiem en la hipocresia de baix maquiavellisme de la diplomàcia moderna, sinó que creiem en la immortalitat dels pobles; encara que perdin temporalment la independència i la llibertat, puix que tard o d'hora saben reconquistar-la.

Etiopia havia donat recentment grans passos en el camí de la història. Me-

nelic II, des del 1895-97, havia reeixit a unificar l'imperi, fent-lo reconèixer, per mitjà de tractats, a Gran Bretanya, França i Itàlia.

En 1913, a la seva mort, el seu fill Lijl Yassu, com a hereu del tron, va succeir-lo, sense ésser proclamat emperador. Esclatada la guerra l'any 1914, Yassu va mostrar-se favorable als musulmans, cosa molt ben vista pels imperis centrals i Turquia, els quals veien en ell un potent aliat contra l'Entesa.

L'any 1916 va esclatar la revolució de Choa, i fou proclamat emperador Länditu, filla de Yassu, i hereu del tron, el ras Tafari, fill del ras Makonnen. Aquesta solució fou aprovada per les potències europees, les quals demostraren llur complacència, a propòsit de França i d'Itàlia, fent entrar Etiopia a la S. de les N. l'any 1925.

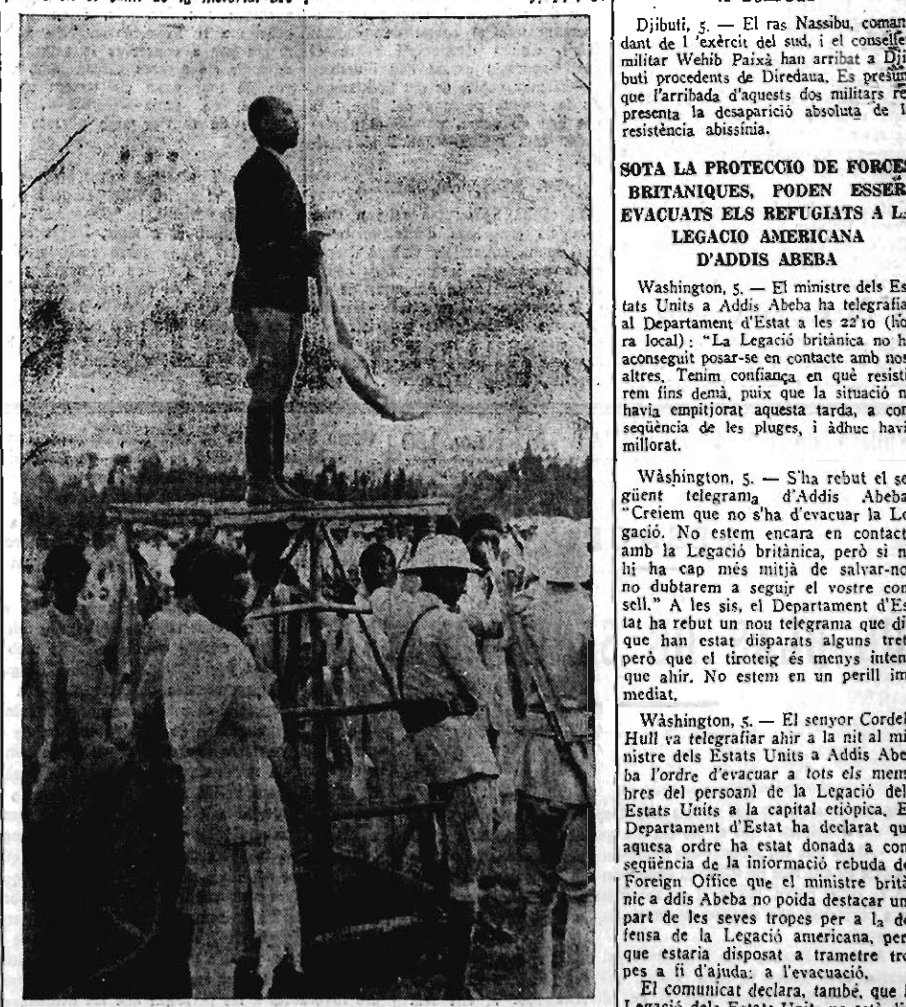
L'any següent el ras Tafari va venir a Europa a visitar els caps d'Estat. L'any 1930 fou proclamat emperador amb el nom d'Haile Selassie I.

L'any 1931 va concedir una Constitució, abolint així el feudalisme, però la seva obra, inspirada en criteris de civilització, fou obstaculitzada per raons locals.

Arg ha fugit, i el seu país està en un caos, i els enemics triomfants entren, després d'una guerra de durada indiscutiblement breu, a la capital, semidestruint-la per una guerra civil entre galtes i choans.

La S. de les N. comença, observa i espera. El dia 11 s'haurà de reunir el Consell de la Lliga, per tal de preocupar-se de la qüestió renaixent, sense que els anglesos hagin enviat encara el famós qüestionari a Berlín, i de la qüestió africana. Reptem que no tenim cap confiança en l'obra de la Lliga. Això, precisant de totes les altres raons, perquè Europa està sota l'espectre d'una Alemanya poderosament armada i amenaçadora.

Hem dit que la pietat dels homes la mereix avui el poble etiopí. Esperem que sigui també sentida pels soldats de Badoglio, recordant que són fills d'una nació que fou bressol d'una civilització.

A LA VIGILIA DE LA CAIGUDA D'ADDIS ABABA

A la vigília de la caiguda d'Addis Abeba el Govern abissini convocà un miting al qual assistiren més de 8.000 persones, per formar una milícia per a la defensa de la capital contra els invasors italians. La formació d'aquesta milícia fou el darrer intent de defensa de la capital, abans que l'avancé Itàlia i la fugida de l'emperador provocassin l'estat de caos que destruï la capital. A la fotografia es veu un dels oradors, voltat de tropes regulars, parlant a la multitud de guerrers.

(Fotografia Associated Press rebuda per via aèria el 4 de maig)

A la pàgina 6 hi trobareu la crònica telefònica del nostre redactor a Madrid

L'ENTRADA DELS FEIXISTES A ADDIS ABABA

Londres, 5.—L'entrada de les tropes italianes a Addis Abeba ha tingut lloc a les 4'10 de la tarda.

Un important destacament de tropes motoritzades, fortament armades, ha fet la seva entrada a la ciutat per una carretera propera als terrenys de la legació britànica. Poc a poc estona després s'aturava al centre de la capital.

La sortida del Negus

Djibuti, 5.—El vaixell anglès "Entreprise", a bord del qual van el Negus, la seva família i el seu seguici, ha sortit a les 7'50 escortat per un contratorpediner.

"Entreprise" arribarà probablement divendres a Haifa. Aquest creuer és un dels més ràpids de la marina britànica.

NO ES CREU QUE VAGI A RESIDIR A LONDRES

Londres, 5.—El Dr. Martin, ministre d'Etiopia en aquesta capital, ha declarat que era molt probable que el Negus es dirigís a un monestir etiopí que es troba prop de Jerusalem, on s'afegiria fins a prendre ulteriors decisions.

Londres, 5.—No es creu que el Negus es decidís residir a Londres, ja que la seva fortuna personal ha desaparegut en la lluita contra Itàlia.

NASSIBU I WEHIB BAKA A DJIBUTI

Djibuti, 5.—El ras Nassibu, comandant de l'exèrcit del sud, i el conseller militar Wehib Paixà han arribat a Djibuti procedents de Diredua. Es presumeix que l'arribada d'aquests dos militars representa la desaparició absoluta de la resistència abissínia.

SOTA LA PROTECCIÓ DE FORCES BRITANQUES, PODEN ESSER EVACUATS ELS REFUGIATS A LA LEGACIÓ AMERICANA D'ADDIS ABABA

Washington, 5.—El ministre dels Estats Units a Addis Abeba ha telegrafiat al Departament d'Estat a les 22'10 (hora local): "La Legació britànica no ha aconseguit posar-se en contacte amb nosaltres. Tenim confiança en què resistiran fins demà, puix que la situació no havia empitjorat aquesta tarda, a conseqüència de les pluges, i aduuc havia millorat."

Washington, 5.—S'ha rebut el següent telegrama d'Addis Abeba: "Creiem que no s'ha d'evacuar la Legació. No estem encara en contacte amb la Legació britànica, però si no hi ha cap més mitjà de salvar-nos no dubtarem a seguir el vostre consell." A les sis, el Departament d'Estat ha rebut un nou telegrama que diu que han estat disparats alguns trets però que el tiroteig és menys intens que ahir. No estem en un perill immediat.

Washington, 5.—El senyor Cordell Hull va telegrafiar ahir a la nit al ministre dels Estats Units a Addis Abeba l'ordre d'evacuar a tots els membres del personal de la Legació dels Estats Units a la capital etiopíca. El Departament d'Estat ha declarat que aquesta ordre ha estat donada a conseqüència de la informació rebuda del Foreign Office que el ministre britànic a Addis Abeba no podia destacar una part de les seves tropes per a la defensa de la Legació americana, però que estaria disposat a transmetre tropes a fi d'ajudar a l'evacuació.

El comunicat declara, també, que la Legació dels Estats Units no està disposada per a una defensa adequada.

Washington, 5.—El departament d'Estat anuncia que la Legació anterior a Addis Abeba ha pogut ésser evacuada aquest migdia.

Londres, 5.—Les forces de la Legació britànica han procedit a l'evacuació dels refugiats a la Legació dels Estats Units, aconseguint que tots els seus ocupants abandonessin el local sense sofrir baixes.

(Segueix a la pàg. 7)

Una colla d'espectres salvats per miracle...

per CHRISTIAN MEGRET

IV

A les tres de la tarda del 4 de juny, els navegants doblaven l'illa dels Butorats. Després d'una setmana de costejat, mar llitja, altra vegada, se'ls obria al davant.

Haver pogut aguantar fins allà reconfortava aquells homes. Esperaven formament llur salvatge final. Les provisions, ostres, agells, alguna dolça, i la Nova Holanda havien ajeutat la misèria d'aquells homes, i els permetien de dur a bon terme la darrera part de llur odisssea.

Llur aspecte era cada vegada més esgarriat, i els uns eren per als altres objectes d'horror.

El divendres 5 de juny, el temps fou seré, amb algun gup. Tot el dia, giravoltant "serps d'aigua" ratlades de grec i de negre, al costat de la barca, però llur enjorament no distreia els tripulants. La navegació era pesada per les esteses de plantes marines que, en aquell indret, cobrien l'occeà.

El capità seguia embarcant algues amb les onades. Sempre hi havia d'haver dos homes ocupats a buidat-la. Les nits eren dures i fredes, i els homes patien calfreds.

El capità s'adonà d'un robatori en la provisió de queviures, però malgrat els seus esforços i els seus plans, no pogué descobrir l'autor del lladronisme. Fou una ocasió d'inventariar la provisió de galleta. En quedava per a dinou dies, més del que versemblantment caldria.

El capità, doncs, restablí el tercer apat, mesura que fou acollida per la colla d'espectres amb una satisfacció p penes manifesta.

LA MORT S'AFANYA

El 6 de juny les esperances s'havien decandit. Thomas Ledward, el cirurgià, i Laurent Leboque, el més vell dels mariners, es fien a simple vista i llur fi semblava propera. Reberen dos culerades de vi, reservat per a casos així. Els altres estaven sumits en una somnolència interminable, cosa que indicava que llurs forces estaven a les acaballes. No tenen esma ni de parlar, la poca consciència que els quedava era ocupada per somnis lúgubres.

Els menys invàlids arribaren, però, a pescar un petit delí, que serví per a dos àpats.

El cirurgià gemegava:

—Quan arribarem a Timor?

—Aviat, falten pocs dies—assegurava el capità, incapaç de socorrer-lo i, ell mateix prou indisposat per haver menjat una part molt ollosa del païdor del delí, que li havia tocat en sort.

La meltat dels homes feien sense forces al fons de la barca. Es morien abans d'arribar. Semblava que la mort s'afanyés, a veure qui arribaria més de pressa, si la terra o ella.

L'11 de juny, a migdia, el capità, que encara tenia esma de determinar la posició, anuncià que segurament ja havien passat el meridià de la part més oriental de Timor.

Aquesta notícia escampà la joia entre els que encara es podien bellar.

L'endemà, a les tres de la matinal, s'endevinà una terra entre la fosca. Sens dubte, era Timor!

Fins que es féu clar, l'embarcació es mantingué a l'ors, proa al N. N. E. L'alba descobrí una costa da verdor, a cosa de dues milles, coronada de muntanyes blavoses, al lluny. Els mariners estaven febrils d'alegria.

No pensaven a admirar-se de la ruta coberta, més de tres mil sis-cents milles marines—de Tolo a Timor—en quaranta-un dies en una barca sense pont, esdevinent gairebé increïble.

L'ARRIBADA A TIMOR

El país semblava deliciós, ple d'indrets encantadors, i cultivat per ci per ella. Algunes escasses cabanyes in-

Diuenge tindrà lloc a Sarrià una Diada de la Llengua catalana

Totes les entitats de Sarrià, polítiques i culturals, s'han reunit per preparar una Diada de la Llengua Catalana, que tindrà lloc diuenge a la veïna barriada. L'objecte d'aquest acte és establir contacte entre tots els patriotes amb el fi d'aconseguir, amb l'ajut de tots, la catalanització definitiva de l'antiga vila.

Hi haurà un aplec a Pedralbes, on parlaran oradors eminents, hi haurà ballades de sardanes, cant, etc., i es repartiran fulls de propaganda de la llengua, etc.

Serà un acte molt important. En donarem detalls.

El Club dels Novel·listes

Sopar d'homenatge a Ernest Martínez Ferrando i Sebastià J. Arbó

Ahí tingué lloc a l'Hotel Colom el sopar d'homenatge a Ernest Martínez Ferrando i Sebastià J. Arbó amb motiu d'haver obtingut aquell el "Premi Creixells" amb *Una dona s'atura en el camí* i aquest el "Premi dels Novel·listes" amb *Camins de Nit*, ambdues obres publicades per les Edicions Proa.

Presidí l'acte, ultra els homenatjats, l'honorable Conseller de Cultura, senyor Ventura Gassol; l'Alcalde de Barcelona, senyor Pi i Sunyer; els presidents del Club dels Novel·listes—honoriari i efectiu—senyors Pere Coromines i Miquel Llor, la senyoreta Maria Teresa Vernet i el senyor J. Puig i Ferrer.

Parlaren el senyor Jeroni Moragues, que oferí l'acte; el senyor Pi i Sunyer, que féu un bell parlament; com també el senyor Ventura Gassol. Respongué Sebastià J. Arbó, amb la lectura d'unes emocionades quatrilles, i elogià l'acte el senyor Pere Coromines.

Un acte molt simpàtic i encoratjador.

LA PUBLICITAT hi era representada pels col·laboradors d'aquesta Pàgina Literària, senyors Joan Teixidor i Martí de Riquer.

EL CORREU D'AVUI

ELS LLIBRES I LLURS AUTORS

★ *Libres per a Astúries*. — L'Ateneu Enciclopèdic Popular, prosseguint la campanya iniciada en la Diada del Llibre, per tal de reconstruir les Biblioteques Obreres d'Astúries, continua rebent donatius de llibres al seu estatge social (Carme, 30, pral).

★ *Jocs Florals esperantistes*. — La bella festa de la poesia, els XVII Jocs

presa i la pietat dels blancs i dels servidors malats.

Malgrat la seva greu malaltia, el governador, William Van Ester, volgué rebre Bligh. Li testimonià molta amistat i molta llogar una casa. Els abandonats foren rentats, curats, proveïts de roba. I Bligh allotjà tota aquella gent a la casa, que era vasta.

El mal del governador no tenia remei. Mort, fou el seu gendre Timoteu Wanjon, el qui s'encarregà dels anglesos.

L'endemà, el capità Bligh anota en el seu diari que tenia més necessitat de repòs i de dormir que de menjar i beure. Escriví unes quantes pàgines sobre el miracle de l'acabament d'una aventura tan increïble, i en donà gràcies a la Providència. "Un gran recurs per a conservar la salut fou esbandir els nostres parracs amb l'aigua de mar quan els teníem xops d'aigua de pluja—explica—. Fa l'efecte de canviar amb patrats cuxts."

Per mil piastres, prestades per Wanjon, el capità Bligh comprà una goleta, que batejà la "Resource". El 20 de juliol, el botànic, David Nelson, morí d'una febre inflamatòria. Dotze soldats vestits de negre portaren el taüt. Al darrere, seguien els salvats i els europeus de la colònia. Era el segon viatge del botànic a les mares del Sud. Havia format part de la darrera expedició del capità Cook.

(Seguirà)

Floral Internacional, que la Federació Esperantista Catalana celebrà pròximament a Manresa, amb ocasió de la celebració del XVIII Congrés Català d'Esperanto, el qual també tindrà lloc a la ciutat esmentada, ha estat concur-sada per 113 treballadors literaris que hom ha rebut de tots els països d'Europa, de Nova Zelanda i de la Guiana Anglesa. Segons ens comunica el secretari dels Jocs Florals, dintre pocs dies hom publicarà el veredict.

★ *LIBRES I ELS ARTISTES*

★ *Ribes-Rius* inaugura disabte la seva anunciada exposició a Can Gaspar. Els 14 bodegons que exhibeix són altres tants estudis de qualitats de matèries, que situen el seu autor entre els més fermos valors dintre del gènere. Cal remarcar també la figura femenina del ventall.

★ *Podillà*. — L'exposició de paisatges del Port de la Selva, del pintor Rafael M. Podillà, a les Galeries Valenciano (Plaça Macià) continuarà oberta.

UN LLIBRE CADA DIA

"Les cent millors poesies líriques de la Llengua Catalana"

Tria de JOSEP M. CAPDEVILA [Tercera edició. "Col·lecció Popular Barcino". N.º 70]

Un bon senyal per a l'esdevenidor de les nostres lletres és la bona rebuda que tenen actualment les antologies poètiques. Ens fa parlar la recent aparició de la tercera edició de la conspiciosa tria de Josep M. Capdevila, publicada amb el títol *Les cent millors poesies líriques de la Llengua Catalana*. Aquest bell aplec aparegué originalment dins la biblioteca "Les Nostres Clàssiques"; li feta costat el *Les cent millors poesies humorístiques de la Llengua Catalana*, tria de Marçal Oliver i Tònia Garcés. Després fou publicat, amb interessants modificacions en la tria de les composicions, dins la "Col·lecció Popular Barcino", on ha aparegut també, darrerament, la tercera edició, que és l'objecte d'aquesta nota.

En aquesta reedició ha estat conservada la mateixa tria de l'anterior; però el text d'algunes poesies ha estat més ben fixat, amb el criteri de seguretat, el darrer text publicat en vida dels autors, presumint que aquests el donaven com a definitiu. En altres casos, la utilització d'edicions recents molt acurades (de les quals hom no disposava anys enrera), ha permès també d'adoptar lliçons més correctes, per a alguns versos, que les que havien estat divulgades.

Una altra característica de la reedició que comentem és la restitució de fonemes i formes dialectals a les poesies dels escriptors de la Renaixença; restitució que sembla ben justificada pel fet que "el nostre públic ja sap discernir bé el que és d'època del que és admissible en la llengua literària d'avui".

Recordem que aquesta antologia és feta amb un esperit escament conservador que limita els noms a una llista molt breu. El gran buit de la decadència, que separa els dos grups, és salvat al millor possible amb la reproducció d'unes quantes cançons populars de gran prestigi — *La dama d'Argel*, *Muntanyes del Conig*, *El comte Arnau* — i un manat de corrandes fresques i vives.

Els autors antics que figuren en aquesta selecció són Ramon Llull (*Cançó de Raimon* i fragments del *Llibre d'Amic i Amal*), Jordi de Sant Jordi, Ausiàs March i Roie de Corella. Del gran Ausiàs March hi ha una representació molt vària i característica, que il·lustra molt bé els aspectes sensual i religiós d'aquest escriptor i el seu tarannà pensador i filosòfic.

La part moderna, que comença amb l'*Od a la Pàtria*, d'Aribau, i la *Complanta d'En Guillelm*, de Milà, conté una representació molt nòrrida de l'obra de les nostres grans figures en poesia lírica: Llorente, Verdaguer, Costa i Llobera, Alcover, Maragall, Carner. Completen l'aplec un nombre molt limitat de poemes d'altres figures menors, però també representatives i amb prou prestigi per a figurar en una antologia d'aquesta mena.

El criteri del seleccionador és decantat en general a prescindir dels escriptors vivents. Les dues excepcions, Joaquim Ruyra i Josep Carner, semblen, per motius diferents, a bastament justificades.

RAMON N. GIRAUD

"Confessions d'un periodista"

Una conferència de Josep M. Planes, a Manresa

Organitzada per la Comissió de Cultura de l'Ajuntament de Manresa, el nostre company Josep M. Planes va donar el diuenge passat, a la sala d'actes del Grup Escolar Renaixença d'aquella ciutat, una conferència sobre el tema "Confessions d'un periodista". La vasta sala estava plena de gom a gom. Junt amb el conferenciant ocuparen la presidència l'alcalde, senyor Marcet, els consellers-regidors senyors Font i Ferrer i el director del Grup, senyor Munner.

Fou la presentació de l'orador el senyor Marcet, alcalde de la ciutat, el qual explicà el perquè de l'organització d'aquesta conferència, motivat pel fet de coincidir la primera data amb la d'eleccions a compromissaris. Amb aquest acte commemorem, encara que una mica tard, la Festa del Llibre—acabà dient.

A continuació s'afegí a parlar el nostre Josep M. Planes. Ho de començar la meua conferència — diu — agraint a la comissió de Cultura de l'Ajuntament l'haver-me brindat l'ocasió de compartir uns moments amb els meus conciutadans. En aquesta peroració no sentírem cap mot greu, cap reflexió profunda: sóc periodista i a casa tal us parlaré. Nostaltres, els periodistes, som una mena de gent que ens dediquem a l'observació del que passa en el món extern i després procurem explicar-ho amb més o menys fidelitat. Intel·lectualment i fins i tot econòmicament, és pot dir que vivim al dia.

A vegades ens passa com a aquell personatge d'Oscar Wilde al qual els arbres no li deixaven veure el bosc. Moltes vegades el detall ens trinxia la perspectiva.

Seguidament, el conferenciant, després d'aquest breu "introito", entrà de ple en el tema de la conferència.

Mai com avul — comença dient — la literatura apareix tan preocupada pels problemes que pesen damunt el món. Gairebé no existeix, podríem dir, literatura artística. Avui dia els escriptors que tenen sensació de responsabilitat veuen lligada llur obra als problemes que preocupen el món. Han desaparegut aquells personatges de novel·la, que eren purs entel·lectuals, sense cap mena de lligam i relació amb l'època on eren plaçats. Avui, en canvi, els personatges de les novel·les, senten marcada damunt ells tota la tragèdia de l'època. L'actual literatura és trágica, desesperada.

L'època actual, és una època de traspassos. El món va a alguns bands ten-se que exactament sapiguem vers on es dirigeix; l'única cosa que sabem és que el món ha de canviar. Això forçosament ha de pesar damunt l'actual literatura.

En alguns països de dictadura i com a conseqüència de voler lligar la literatura amb les preocupacions del moment, s'ha pretès crear una literatura d'Estat. Els escriptors, com un engranatge més, són enrolats en la màquina de l'Estat. Això ho hem vist a la U. R. S. S., a Itàlia i a Alemanya. N'hi ha hagut prou amb aixalar la llibertat, perquè automàticament el valor de la producció baixés sensiblement. Si a alguns cosa repugna l'aversió de subjectar a traves, és aquesta la llibertat de l'esperit. En aquests països esmentats, s'ha creat un art líric, una novel·listica, una poesia, etc., que en el fons no són res més que una propaganda, un art industrial, un art de poca categoria.

Segueix el conferenciant analitzant aquest punt en els tres països de dictadura abans esmentats.

A Catalunya — continua dient — ens trobem ara en una època de gestació i la literatura es ressent necessàriament d'aquesta interinitat. Fa molt pocs anys, que tenim a punt el nostre mitjà d'expressió. Abans podem dir, que estàvem sempre en una guerra civil ortogràfica. Estem tot just a les beceroles. Mirant molt per damunt, fa l'efecte que el monument literari català, ha baixat de categoria. I el fet d'haver desaparegut uns valors, uns noms que han estat encara reemplaçats. Acte arribarem a crear uns nous: Maragall, Mossèn Cinto, Guimerà, Iglesias, etc. És que la producció catalana en lloc d'ascendir ha descendit? Jo m'atreveixo a assegurar que no. Deix això per diverses raons: aquelles figures esmentades mirades avui a la llum de la crítica actual, se'ns

apareixen amb un valor més just, més humà; no hem tingut gens tan grans com ens figurem. Hem perdut grans figures, és cert, però ha millorat el valor mitjà. Tenim actualment una gran generació de gent gairebé desconegut, grisa, que són el fonament, el llevat, damunt el qual, es bastirà una futura generació de grans escriptors.

Es impossible, com hem dit, deslligar la literatura dels grans problemes que comencen el món.

La Gran Guerra destruí, ultra molts valors materials, molts altres de morals. Fins a la guerra els homes mantingueren moltes il·lusions, però la guerra les destruí.

Travessam una crisi total de valors morals. La generació que ha sortit de la guerra no creu en res. Des d'aquí no heu heu això que us dic, cal veure-ho de prop per adonar-se de la duresa, del desaper, del profund escepticisme d'aquesta generació. Aquesta absència de valor moral ha servit per a crear moviments monstruosos que s'han concretat en dictadures. Aquestes no són més que la reacció física davant un destí massa dur. Són els països pobres, en el sentit abans apuntat, que reaccionen contra els rics.

Examinem el cas d'Itàlia. Mussolini és troba amb una nació que no complia la seva part en el concert europeu. Avui el ciutadà italià té la sensació que dintre Europa és una ciutat de primera categoria, i està satisfet d'això, encara que ho hagi hagut de pagar a costa de la pèrdua de tota mena de llibertats individuals. Exactament ha passat amb l'Alemanya de després de la guerra. Els ciutadans d'aquests països han hagut de renunciar a la felicitat. Han desaparegut davant l'Estat. Ara cal preguntar-nos: aquesta sensació de patriotisme satisfet compensa la pèrdua de la llibertat? Jo crec que no. L'home és el centre de la creació i l'Estat ha de posar-se al servei d'ella i no a l'inrevés.

Què en trauran d'aquesta meravella escenogràfica, d'aquesta grandesa de l'Estat si llur vida està lligada a tota classe de vexacions i de misèries? Què en trauran que el seu país faci pas per les cancelleries si la seva vida han de passar-se-la miserablement d'uniforme en uniforme? Què és la vida d'aquests homes?

Aquests països de dictadura amb sentit exacerbatment nacionalista tenen les grans il·lusions a complir. En canvi les nacions que ja han abastat la civilització perfecta — França, Anglaterra... — tenen aquest punt d'arribada; no tenen il·lusions a complir. Únicament els toca defensar el que han aconseguit, i això els col·loca, en certa manera, en una posició d'inferioritat.

Antes de cara a una guerra, és inevitable, això pot ésser dintre un temps més o menys llarg. Aquesta guerra es farà en nom d'aquella misèria de què us parlava. En el camp internacional veiem traslladat el mateix problema, el problema social — pobres contra rics — que començava la vida interior dels Estats. A dues nacions pertoca defensar la civilització i són dues nacions cansades.

Fins ara els transitoris que afecten els altres no han percutit a casa nostra. I d'ara en endavant, què? Els catalans tenim la gran sort que hi ha una gran feina a fer. L'autonomia ens planteja l'orgull, la il·lusió de poder contribuir a la creació d'aquesta Catalunya nova. Tot està per fer i aquesta és la nostra força.

Amics: Això que us he dit no és una fantasia, és un fet. He tractat molts estrangers que han estat a Catalunya i he de dir-vos que se'n van meravellats. Acte és nota un aire d'alegria que no es troba enlloc més. L'aspecte negre que presenta el món és desconegut act. Aquesta és la nostra sort. Hauréu vist — ara mateix — que el canvi polític operat a Espanya amb motiu de les eleccions ha repercutit molt diferentment a Catalunya i a la resta d'Espanya. Les nostres il·lusions són diferents de les dels espanyols. Acte no disposem encara de l'Ordre públic, no hi ha hagut els trastorns que, desgraciadament, s'han registrat al delfora. Sabeu per què és això — És que act ens hem donat de l'enorme responsabilitat que damunt nostre pesa. Acte tots som tan gover-

namentals com el mateix govern, no no dir més.

Estiguem contents de viure en aquesta època. Acte mateix em trobo com a foraster en aquesta ciutat que m'ha vist néixer. Tal és l'esperit de renovament. Així representa una part més d'aquest esperit de creació que fa la glòria de Catalunya.

Per acabar, congratulem-nos, amics, de la sort d'una situació privilegiada, brillant, alegre, optimista, enfront d'un món acarat al més negre dels interregants.

Una llarga ovació premià la brillant dissertació de l'amic Josep Maria Planes.

CARNET ESCOLAR

El doctor Bosch Gimpera informa els periodistes de la reforma de l'Estatut Universitari

Ahí, a la una del migdia, el rector de la Universitat, Dr. Bosch Gimpera, rebé els periodistes que fan informació al Rectorat, als quals digué que degut a les seves ocupacions no podia rebre més sovint.

Seguidament els comunicà, a preguntes d'un informador, que aquests dies es reuniran la Junta de Facultat i la Junta Universitària per tal de discutir el projecte de reforma d'uns articles de l'Estatut Universitari que fan referència al Patrimoni de la Universitat i al professorat, recollint l'experiència passada i afiant la seva redacció per tal que quedin ben clars les facultats de la Universitat i aquells extrems. Sobre aquest particular, però, digué que es llauraria una nota.

I sense res més de particular s'acomiadà dels informadors.

Una conferència del doctor Josep Xirau

Demà, a dos quarts de vuit del vespre, el doctor Josep Xirau, vocal del Patronat de la Universitat Autònoma de Barcelona, parlarà de la "Reforma dels estudis de Dret" a la Joventut d'Acció Catalana, Corts Catalanes, 589.

Noticiari

La Filosofia Espiritualista de Henri Bergson. — El dijous vinent, a les vuit del vespre, començarà a l'Ateneu Politécnicum un curs sobre "La Filosofia espiritualista de Henri Bergson", que donarà el professor doctor Domènec Casanoves, d'acord amb el següent programa: I. "Henri Bergson: l'home i la doctrina. Bergson i l'escola espiritualista francesa" (dia 7); II. "Els problemes de la intuïció: Gnosologia i Metafísica" (dia 14); III. "El sentit de la vida" (dia 21); IV. "Matèria i memòria" (dia 28).

Per a inscripcions, a la Secretaria de l'Ateneu, Alt de Sant Pere 27, principal.

CONFERENCIES PER A AVUI...

...a les 19. Al Centre Excursionista de Catalunya, Sebastià M. de Plaig: "L'arquitectura militar medieval catalana comparada amb la peninsular i estrangera".

...a les 19. A l'Institut Francés (Provença, 323), Georges Gaillard: "Les principals escultures franceses contemporànies".

...a les 19. A l'Escola d'Enginyers Industrials (Urgell, 187), Joan Cals i Ruiz: "Materials emprats modernament en els motors".

...a les 19. Al Casal del Metge (Via Laietana, 31), Doctor Manuel Cora chán: "Visió de les terres del Níl·lus (Notes del Congrés Internacional de Cirurgia d'El Cairo)".

...a les 19.30. A la Joventut d'Acció Catalana (Corts Catalanes, 589), Doctor Josep Xirau: "La reforma dels Estudis de Dret".

...a les 19.30. Al Sindicat Nacional Ferroviari (Via Laietana, 16), Joan Rovira: "La cooperació com a realització d'una economia social".

...a les 22. Al Grup d'Amics de Krishnamurti (Comtal, 32), Ricard Crespo: "Actitud convenient davant Krishnamurti".

Avís. — Per indisposició del catedràtic senyor Georges Gaillard, no tindrà lloc la conferència d'història de l'art avui, dimecres, a l'Institut Francés. S'ajornarà de nou en temps oportú.

LESAGE

GIL BLAS DE SANTILLANA

veig que és un plaer que no has cregut oportú de donar-me d'engà que ens coneixem i que el cor em diu que no tindrà mai.

—Amb què em sortiu—em digué—si no us he contat la meua història és que mai no m'havéu demostrat cap desig de conèixer-la. No és culpa meua, doncs, si no sabeu les meves aventures, i per poca curiositat que tingueu de sentir-les, jo sempreestic a punt de satisfer-la.

Antònia, Beatriu i jo l'agafàrem pel mot i ens disposàrem a escoltar molt atents la seva relació, que per força ens havia de causar molt bon efecte tant si ens divertia com si ens feia venir son.

—Jo seria fill d'un Gran D'Espanya de primera classe—digué Scipió—, o si més no d'un gran cavaller de Santiago o d'Alcàntara, si això hagués estat a la meua mà; però com que un home no es tria el pare, hauréu de saber que el meu, que és deia Toribí Scipió, era un honrat quadriller de la "Santa Hermandad". Anant i venint pel camí ral, com era la seva obligació, un dia per casualitat, entre Cuenca i Toledo, va topar una gitana que li semblà molt bonica. Anava a peu sola i portava tota la seva fortuna en una mena de motxilla que duia a l'esquena.

—On aneu així per aquesta camins, petita?—li digué el pare endolcint la veu, que de natural la tenia molt aspra.

—Senyor cavaller—va respondre-li ella—, vaig a Toledo, on

espero guanyar-me la vida honradament d'una manera o altra.

—La teua intenció és lleu—va dir-li el quadriller—, i no dubto pas que saps tocar moltes teules.

—Gràcies a Déu sí—li replicà ella—; sé fer moltes coses, entre altres, pomades i essències molt útils a les senyores; dic la bona ventura, sé fer rodar el garbell per trobar les coses perdudes i faig veure tot el que se vol en un mirall o en una ampolla.

Toribí, jutjant que una noia com aquella era un partit molt bo per a un home com ell, que amb prou feines podia viure de la seva professió, encara que la complís amb gran puntualitat, decidí prendre-la per muller. La gitana es guardà molt bé de desdenyar les promesses d'un oficial de la Santa Confraria i acceptà la proposició de molt bona gana. Convingut el tracte entre tots dos, empenyeren de seguida el camí de Toledo, on es casaren, i en mi tingué el fruit d'aquell noble himeneu. Se n'anaren a viure en un raval, on la meua mare es posà a vendre aromes i pomades, però veient que aquest comerç no li anava prou bé es decidí a fer d'endevidadora. Alshores començaren a ploure a casa els escuts i les dobles; dotzenes d'enganyats de l'un i l'altre sexe feren la reputació de Coscolina, que així es deia la gitana. Cada dia venia un o altre a pregar-li que usés el seu ministeri a favor seu; tan aviat era un nebot pobre que volia saber quan es moriria el seu oncle del qual era l'hereu universal, com era una noia que volia saber si un cavaller que la festejava, i que li havia donat paraula de casament, la compliria. Ja em faré el favor d'observar que les prediccions de la meua mare eren sempre favorables a les persones que les demanaven; si per fortuna es complien, millor; i si li venien a dir que havia esdevingut tot el contrari del que havia predit, ella responia fredament que n'havien donat la culpa al dimoni, que, malgrat la força dels conjurs que ella usava per obligar-lo a revelar l'esdevenidor, de vegades tenia la malícia d'enganyar-la.

Quan, per fer honor a l'ofici, la meua mare es veia obligada a fer intervenir el diable en persona en les seves operacions, Toribí Scipió s'encarregava de representar aquest personatge i se'n sortia molt bé, perquè l'aspror de la seva veu i la lleugeresa de la seva cara semblaven fetes expressos per a aquest ofici. No calia ésser gaire credule per a sentir-se engaiolat de la figura del meu pare. Un dia, però, per desgràcia, es presentà un cert ramonell que volia veure el dimoni i que en l'acte se'l veia davant el travessà

de part a part amb l'espasa. Informada la Santa Inquisició de la mort del diable, envià els seus ministres a casa la Coscolina, de la qual s'apoderaren amb tot el que tenia, i jo, que tot just havia fet set anys, vaig ésser portat a l'Hospital dels Orfes. En aquella casa hi havia eclesiàstics molt caritatius que, ben pagats per atendre l'educació dels pobres orfes, es prenen la pena d'ensenyar-los de llegir i d'escriure. Els va semblar que jo prometia molt, i això va ésser el motiu que em distingí dels altres i em triessin per fer-los d'ordinari. M'enlaven a ciutat amb cartes, anava i venia per ells i els ajudava a dir la missa. Per agraïment, empenyeren d'ensenyar-me el llatí, però s'ho prengueren tant a la valenta i em tractaren amb tant de rigor, malgrat els petits serveis que els feia que, no podent-ho resistir, un dia, aprofitant que m'havien enviat a una comissió, vaig escapar-me, i molt lluny de tornar a l'Hospital, vaig anar-me'n de Toledo pel raval de la banda de Sevilla.

Encara que només tenia nou anys, ja sentia el goig de la llibertat i em feia un gran plaer trobar-me amo de les meves accions. No tenia pa ni diners, però tant se val, perquè tampoc no tenia lligons per a estudiar ni temes per a compondre. Després de caminar dues hores seguides, les meves pobres cames començaren de rendir-se. Encara mai no havia fet un viatge tan llarg. Per descansar una estona, vaig assegurar-me al peu d'un arbre de la vora del camí, i allà, per entretenir-me, vaig treure'm de la butxaca el compendi que hi duia i vaig començar a follejar-lo per divertir-m'hi, però aquell llibre em portà a la memòria el record de les palmestes i les pallasses que m'havia fet rebre, i de ràbia el vaig abocinar. Ah, maleit llibre! jo et juro que no em faràs plorar mai més. Mentre satisfia la meua venjança escampant al voltant meu les declinacions i les conjugacions, passà per un ermità de barba blanca que duia uns grosses ulleres i feia un posat molt venerable. Se m'acostà i es quedà mirant-me fit a fit. Jo també vaig examinar-lo.

—Minyonet—em digué amb un somriure—, em sembla que tu i jo ens hem mirat de bon ulls i que ho encertarem si visquéssim plegats a la meua ermita, que és a dues-centes passes d'aquí.

—Moltes gràcies, senyor ermità—vaig respondre-li molt sor-rut—, però no tinc cap ganes de fer-me ermità.

En sentir aquesta resposta el bon vell es posà a riure de bona gana, i tot abraçànt-me em digué:

—Fill meu, el meu hàbit no ha de fer-te por; si no és gaire bonic, en canvi fa molt servei, perquè em dona la possessió d'un redós molt agradable, i la gent de les viles del voltant tothom m'estima i m'idolatra. Vina amb mi, doncs—afegí—, i no tinguis por; et posaré un hàbit com el meu i si t'hi trobes bé comparat amb mi les dolces de la meua vida. Si el tracte no t'agrada, no solament podràs anar-te'n quan voldràs, sinó que quan ens separem et faré tot el bé que em serà possible.

Vaig deixar-me persuadir i vaig seguir el vell ermità, que tot caminant em va fer moltes preguntes, a les quals vaig respondre amb una ingenuïtat que d'aleshores ençà no he tingut gaires vegades. En arribar a l'ermita em presentà unes quantes fruites, que vaig devorar en un tancar i obrir d'ulls, perquè en tot el dia no havia menjat sinó el rosegó que m'havien donat per esmorzar a l'Hospital. El solitari, veient que feia anar les barres amb tant deït, em digué:

—Endavant, fill meu, no t'estiguis de res del que tens al davant perquè, gràcies a Déu, en tinc una bona provisió. No t'he portat aquí per matar-te de fam.

I això era ben cert, perquè al cap d'una hora d'haver arribat encengué foc, enastà una cuixa de moltó i, mentre jo voltava l'est, ell parà una tauleta que cobrí amb unes tovalleres brutes i en la qual va posar dos coberts, un per a ell i un altre per a mi.

Quan el moltó fou cuit el tragué de l'est i en tallà unes quantes rodanques per al sopar, que no fou pas un sopar

GENERALITAT DE CATALUNYA

El senyor Companys fa declaracions sobre els rumors alarmistes

En rebre ahir els periodistes, el senyor Companys els digué que havia estat a visitar-lo el senyor Casanoves, amb uns elements de Girona, per a una qüestió greu que hi ha a la fàbrica "La Cotonera", de Ripoll, i que afectava una sèrie d'obres que es troben en una situació crítica.

—Tractarem de resoldre aquest problema—digué el President—i l'explicaré al Consell a fi i efecte de trobar-hi una solució. Han estat prop d'una hora per tal de veure de trobar els mitjans de la solució.

Alegi que els senyors Casanoves i Casanoves l'havien convidat a anar a Figueras a veure la Fira de Mostres.

Després afegí:

—M'ha visitat també el ministre de Panamà a Espanya, que ha vingut a complimentar-me. Tinc encara altres visites que m'han estat anunciades i que tenen relació amb diferents assumptes de govern.

—Del Consell d'ahir, senyor President, només la nota oficial... — va preguntar un periodista.

—Sí. Només. Va ésser un canvi d'impressions. Havien arribat fins a mi uns rumors de fets esdevinguts a Madrid, rumors i fantasies que es propagaven per alterar la tranquil·litat pública i que ja resulten intolerables, com tantes altres coses.

—Encara continuen avui els rumors... — insistí el periodista.

—Aquest matí no han arribat a mi. Ahir vaig parlar amb Madrid perquè venien amb insistència rumors de disturbis que no han tingut l'abast que s'els volia donar. Es parla de disturbis i es fan córrer boies contra les quals s'ha de reaccionar.

—La supressió de la censura, no creieu, senyor President, que contribuiria a què no circules...? — preguntà un altre periodista.

—Això és una cosa de govern. El Govern de Madrid ha d'apreciar l'oportunitat de cada moment, les necessitats de l'ordre públic. Per la meua part la suprimiré, i penso que el Govern de Madrid té l'any de poder-la suprimir, sense que aquesta mesura pugui produir un estrall. Aquesta facilitat amb què el rumor s'escampa, és una cosa de nerviosisme i afortunadament és de poca durada.

Un periodista preguntà al senyor Companys si els consellers de la Generalitat prometien el càrrec de diputat a Cortes, i el President respongué:

—Això és una qüestió que s'ha de resoldre a Madrid, i que està a mans de la Comissió d'Incompatibilitats.

—Bullerí Oficial de la Generalitat... El número d'ahir publicava el següent sumari:

Ordre donant publicitat al decret del Govern de la República del dia 30 d'abril proposat, pel qual es deixat sense efecte el del 28 de març del 1934 que aprovà provisionalment la xifra en què fou valorada la contribució territorial de Catalunya, i elevant-la a definitiva en l'import que s'esmenta.

Ordre dictant disposicions complementàries en relació amb la confecció del Padró general d'habitants, per tal de corregir determinades anomalies observades en la prestació d'aquest servei per part d'alguns Ajuntaments.

Decret disposant que els contractadors que, d'acord amb les disposicions vigents, tenen dret a obtenir la reposició a la terra que conreen abans del 6 d'octubre del 1934, han de fer la petició oportuna per tot el dia 31 del mes corrent, car en altre cas hom entén que hi renunciï.

Ordre atorgant matrícula gratuïta per al curs acadèmic 1936-1937 a diversos alumnes de l'Escola d'Administració Pública de la Generalitat.

Ordre aprovant la distribució de la subvenció que l'Ajuntament de Barcelona atorga als seus funcionaris que cursen estudis a l'Escola d'Administració Pública de la Generalitat.

Ordre dictant normes per a la percepció de la taxa sobre el consum i serveis d'hostalgeria i restaurants, creada per la llei del dia 25 de juliol del 1934 i deixant sense efecte el reglament del dia 20 de gener del 1936.

Subhastes de les obres de reparació de l'esplanació i del ferm dels quilòmetres 373 al 374 i 354 al 355 al 366 de la carretera d'Alcolea del Pinar a Tarragona.

Subhastes de les obres de reparació de l'esplanació i del ferm dels quilòmetres 35 al 38 i 82 al 88 de la carretera de Lleida a Tarragona.

Subhastes de les obres de reparació de l'esplanació i del ferm dels quilòmetres 45 i 46 al 54 de la carretera d'Artesa a Montblanc.

Subhastes de les obres de reparació de l'esplanació i del ferm de la carretera de Lleida a Flix a Reus, quilòmetres 35 al 48.

Anunci relatiu a la provisió de la plaça de metge de la Lluïa Antiveneria de Vilafranca del Penedès.

CONSELLERIA DE FINANCES

L'excel·lent acolliment de les obligacions de la Generalitat

Els començaments borsaris han consignat aquests dies l'excel·lent acolliment de què són objecte les obligacions de la Generalitat de Catalunya. Per a provar-ho, si calgués, bastaria subratllar un fet que per ell sol ja és prou eloqüent. Pocs dies abans de la conversió, quan les obligacions eren al 6 per 100 i en vigílies del cobrament del cup, les Generalitats es cotitzaven a 101.50. Ara, després de la conversió, amb l'interès reduït d'un mig per cent i a dos mesos del cobrament, les Generalitats fan canvi sensiblement superiors. Aquest simple fet és una bona demostració de la gran confiança que suscitaven les nostres institucions autonòmiques.

CONSELLERIA DE FINANCES

L'excel·lent acolliment de les obligacions de la Generalitat

Els començaments borsaris han consignat aquests dies l'excel·lent acolliment de què són objecte les obligacions de la Generalitat de Catalunya. Per a provar-ho, si calgués, bastaria subratllar un fet que per ell sol ja és prou eloqüent. Pocs dies abans de la conversió, quan les obligacions eren al 6 per 100 i en vigílies del cobrament del cup, les Generalitats es cotitzaven a 101.50. Ara, després de la conversió, amb l'interès reduït d'un mig per cent i a dos mesos del cobrament, les Generalitats fan canvi sensiblement superiors. Aquest simple fet és una bona demostració de la gran confiança que suscitaven les nostres institucions autonòmiques.

CONSELLERIA DE FINANCES

L'excel·lent acolliment de les obligacions de la Generalitat

Els començaments borsaris han consignat aquests dies l'excel·lent acolliment de què són objecte les obligacions de la Generalitat de Catalunya. Per a provar-ho, si calgués, bastaria subratllar un fet que per ell sol ja és prou eloqüent. Pocs dies abans de la conversió, quan les obligacions eren al 6 per 100 i en vigílies del cobrament del cup, les Generalitats es cotitzaven a 101.50. Ara, després de la conversió, amb l'interès reduït d'un mig per cent i a dos mesos del cobrament, les Generalitats fan canvi sensiblement superiors. Aquest simple fet és una bona demostració de la gran confiança que suscitaven les nostres institucions autonòmiques.

CONSELLERIA DE FINANCES

L'excel·lent acolliment de les obligacions de la Generalitat

Els començaments borsaris han consignat aquests dies l'excel·lent acolliment de què són objecte les obligacions de la Generalitat de Catalunya. Per a provar-ho, si calgués, bastaria subratllar un fet que per ell sol ja és prou eloqüent. Pocs dies abans de la conversió, quan les obligacions eren al 6 per 100 i en vigílies del cobrament del cup, les Generalitats es cotitzaven a 101.50. Ara, després de la conversió, amb l'interès reduït d'un mig per cent i a dos mesos del cobrament, les Generalitats fan canvi sensiblement superiors. Aquest simple fet és una bona demostració de la gran confiança que suscitaven les nostres institucions autonòmiques.

CONSELLERIA DE FINANCES

L'excel·lent acolliment de les obligacions de la Generalitat

Els començaments borsaris han consignat aquests dies l'excel·lent acolliment de què són objecte les obligacions de la Generalitat de Catalunya. Per a provar-ho, si calgués, bastaria subratllar un fet que per ell sol ja és prou eloqüent. Pocs dies abans de la conversió, quan les obligacions eren al 6 per 100 i en vigílies del cobrament del cup, les Generalitats es cotitzaven a 101.50. Ara, després de la conversió, amb l'interès reduït d'un mig per cent i a dos mesos del cobrament, les Generalitats fan canvi sensiblement superiors. Aquest simple fet és una bona demostració de la gran confiança que suscitaven les nostres institucions autonòmiques.

CONSELLERIA DE FINANCES

CONSELLERIA DE GOVERNACIÓ

La censura

En conseller de Governació, senyor Espanya, reuñí ahir al matí en el seu despatx els directors de periòdics locals per a tractar de la censura i veure la manera de coordinar aquest requisit, d'acord amb ells.

Es convingué, a instàncies dels directors, que en qüestions polítiques hi haurà la màxima benevolència, sempre i quan els diaris no se surtin dels termes en què ha de portar-se la qüestió política, i que per als periòdics de la tarda s'admetran galeries fins a les cinc de la tarda. Per als del matí fins a la una i després, a criteri dels directors o bé en consulta per telèfon, no s'hagin de portar les galeries a la censura. D'aquesta manera els diaris no perdaran els correus.

El senyor Espanya manifestà als reunits que quedaven condonades totes les multes imposades als periòdics per qüestions de censura.

El conflicte del canal del Llobreguer. — El senyor Espanya digué als periòdics que havia presidit la reunió del Síndic de la Dreta del Llobregat. Hi assistiren els representants de la Borsa del Treball de Sant Boi els quals ostentaven la representació del Sindicat Obrer del Camp. Es convingué una fórmula que posarà fi al conflicte que hi havia sobre la neteja del dit canal i aquestes obres començaran immediatament.

Visites. — El senyor Espanya rebé ahir les següents visites: Els diputats senyors Pau Romeva, Secanell, Joan Saurer, Josep Folch i Folch, Manuel Galés, Josep Banyeres, el senyor Muriel Sol, de Lleida; el senyor Antoni Pomés, de Tàrraga; els alcaldes de Camarassa, de Berga i de Balaguer i el diputat senyor Francesc Riera.

CONSELLERIA DE TREBALL

Normes per a la formació del Cens Electoral Social

Per tal que sigui complet en tots els seus extrems el Decret del senyor Conseller de Treball de 7 d'abril dels corrents establint normes per a la formació del cens Electoral Social, el senyor Conseller recorda a totes les entitats, patronals i obreres, que el termini per a sol·licitar les inscripcions s'acaba el 31 de maig de la promulgació de l'esmentat Decret.

Per a formalitzar les inscripcions caldrà ajustar-se a les disposicions dictades; primer per a les entitats que varen participar en el cens de l'any 1935, l'oportunitat rectificant el nombre de socis presentats d'acord amb les disposicions legals; segon, acompanyant per a totes les entitats que designin la rectificació del nombre de socis una declaració jurada, expressant els diversos oficis i les localitats on radiquen, classificats amb tota claredat, i també per a les entitats patronals serà obligatòria la declaració del nombre d'obres empleats amb l'expressió del respectiu ofici.

CONSELLERIA DE CULTURA

Les taules astronòmiques del rei Pere el Cerimoniós, a la Biblioteca de Catalunya

El Gran Rabi de la Sinagoga de Barcelona acaba de cedir generosament a la Biblioteca de Catalunya un fragment importantíssim, en text hebreu, de les taules astronòmiques del rei Pere el Cerimoniós, de darrers del segle XIV.

El conseller de Cultura vol subratllar i fer públic, com és mereix, aquest exemplar que ve a enriquir amb una aportació global del nostre Patrimoni Bibliogràfic.

CONSELLERIA DE CULTURA

Les taules astronòmiques del rei Pere el Cerimoniós, a la Biblioteca de Catalunya

El Gran Rabi de la Sinagoga de Barcelona acaba de cedir generosament a la Biblioteca de Catalunya un fragment importantíssim, en text hebreu, de les taules astronòmiques del rei Pere el Cerimoniós, de darrers del segle XIV.

El conseller de Cultura vol subratllar i fer públic, com és mereix, aquest exemplar que ve a enriquir amb una aportació global del nostre Patrimoni Bibliogràfic.

CONSELLERIA DE CULTURA

Les taules astronòmiques del rei Pere el Cerimoniós, a la Biblioteca de Catalunya

El Gran Rabi de la Sinagoga de Barcelona acaba de cedir generosament a la Biblioteca de Catalunya un fragment importantíssim, en text hebreu, de les taules astronòmiques del rei Pere el Cerimoniós, de darrers del segle XIV.

El conseller de Cultura vol subratllar i fer públic, com és mereix, aquest exemplar que ve a enriquir amb una aportació global del nostre Patrimoni Bibliogràfic.

CONSELLERIA DE CULTURA

Les taules astronòmiques del rei Pere el Cerimoniós, a la Biblioteca de Catalunya

El Gran Rabi de la Sinagoga de Barcelona acaba de cedir generosament a la Biblioteca de Catalunya un fragment importantíssim, en text hebreu, de les taules astronòmiques del rei Pere el Cerimoniós, de darrers del segle XIV.

El conseller de Cultura vol subratllar i fer públic, com és mereix, aquest exemplar que ve a enriquir amb una aportació global del nostre Patrimoni Bibliogràfic.

CONSELLERIA DE CULTURA

Les taules astronòmiques del rei Pere el Cerimoniós, a la Biblioteca de Catalunya

El Gran Rabi de la Sinagoga de Barcelona acaba de cedir generosament a la Biblioteca de Catalunya un fragment importantíssim, en text hebreu, de les taules astronòmiques del rei Pere el Cerimoniós, de darrers del segle XIV.

El conseller de Cultura vol subratllar i fer públic, com és mereix, aquest exemplar que ve a enriquir amb una aportació global del nostre Patrimoni Bibliogràfic.

CONSELLERIA DE CULTURA

Les taules astronòmiques del rei Pere el Cerimoniós, a la Biblioteca de Catalunya

El Gran Rabi de la Sinagoga de Barcelona acaba de cedir generosament a la Biblioteca de Catalunya un fragment importantíssim, en text hebreu, de les taules astronòmiques del rei Pere el Cerimoniós, de darrers del segle XIV.

El conseller de Cultura vol subratllar i fer públic, com és mereix, aquest exemplar que ve a enriquir amb una aportació global del nostre Patrimoni Bibliogràfic.

CONSELLERIA DE CULTURA

Les taules astronòmiques del rei Pere el Cerimoniós, a la Biblioteca de Catalunya

El Gran Rabi de la Sinagoga de Barcelona acaba de cedir generosament a la Biblioteca de Catalunya un fragment importantíssim, en text hebreu, de les taules astronòmiques del rei Pere el Cerimoniós, de darrers del segle XIV.

El conseller de Cultura vol subratllar i fer públic, com és mereix, aquest exemplar que ve a enriquir amb una aportació global del nostre Patrimoni Bibliogràfic.

CONSELLERIA DE CULTURA

Les taules astronòmiques del rei Pere el Cerimoniós, a la Biblioteca de Catalunya

El Gran Rabi de la Sinagoga de Barcelona acaba de cedir generosament a la Biblioteca de Catalunya un fragment importantíssim, en text hebreu, de les taules astronòmiques del rei Pere el Cerimoniós, de darrers del segle XIV.

El conseller de Cultura vol subratllar i fer públic, com és mereix, aquest exemplar que ve a enriquir amb una aportació global del nostre Patrimoni Bibliogràfic.

CONSELLERIA DE CULTURA

Les taules astronòmiques del rei Pere el Cerimoniós, a la Biblioteca de Catalunya

El Gran Rabi de la Sinagoga de Barcelona acaba de cedir generosament a la Biblioteca de Catalunya un fragment importantíssim, en text hebreu, de les taules astronòmiques del rei Pere el Cerimoniós, de darrers del segle XIV.

El conseller de Cultura vol subratllar i fer públic, com és mereix, aquest exemplar que ve a enriquir amb una aportació global del nostre Patrimoni Bibliogràfic.

CONSELLERIA DE CULTURA

Les taules astronòmiques del rei Pere el Cerimoniós, a la Biblioteca de Catalunya

El Gran Rabi de la Sinagoga de Barcelona acaba de cedir generosament a la Biblioteca de Catalunya un fragment importantíssim, en text hebreu, de les taules astronòmiques del rei Pere el Cerimoniós, de darrers del segle XIV.

El conseller de Cultura vol subratllar i fer públic, com és mereix, aquest exemplar que ve a enriquir amb una aportació global del nostre Patrimoni Bibliogràfic.

CONSELLERIA DE CULTURA

Les taules astronòmiques del rei Pere el Cerimoniós, a la Biblioteca de Catalunya

El Gran Rabi de la Sinagoga de Barcelona acaba de cedir generosament a la Biblioteca de Catalunya un fragment importantíssim, en text hebreu, de les taules astronòmiques del rei Pere el Cerimoniós, de darrers del segle XIV.

El conseller de Cultura vol subratllar i fer públic, com és mereix, aquest exemplar que ve a enriquir amb una aportació global del nostre Patrimoni Bibliogràfic.

CONSELLERIA DE CULTURA

Les taules astronòmiques del rei Pere el Cerimoniós, a la Biblioteca de Catalunya

El Gran Rabi de la Sinagoga de Barcelona acaba de cedir generosament a la Biblioteca de Catalunya un fragment importantíssim, en text hebreu, de les taules astronòmiques del rei Pere el Cerimoniós, de darrers del segle XIV.

El conseller de Cultura vol subratllar i fer públic, com és mereix, aquest exemplar que ve a enriquir amb una aportació global del nostre Patrimoni Bibliogràfic.

CONSELLERIA DE CULTURA

Les taules astronòmiques del rei Pere el Cerimoniós, a la Biblioteca de Catalunya

El Gran Rabi de la Sinagoga de Barcelona acaba de cedir generosament a la Biblioteca de Catalunya un fragment importantíssim, en text hebreu, de les taules astronòmiques del rei Pere el Cerimoniós, de darrers del segle XIV.

El conseller de Cultura vol subratllar i fer públic, com és mereix, aquest exemplar que ve a enriquir amb una aportació global del nostre Patrimoni Bibliogràfic.

CONSELLERIA DE CULTURA

Les taules astronòmiques del rei Pere el Cerimoniós, a la Biblioteca de Catalunya

ACCIO CATALANA REPUBLICANA

Noticiari del Partit

JOVENTUT D'A. C. R.
Avui, dimecres, a dos quarts de vuit del vespre
Conferència pública a càrrec del doctor

JOSEP XIRAU
Membre del Patronat Universitari sobre el tema

LA REFORMA DELS ESTUDIS DE DRET

A l'estatge social de la Joventut, Corts Catalanes, 589, pral.

COMITÈ COMARCAL DE BARCELONA-CIUTAT

Demà dijous, dia 7, a les deu de la nit, es reunirà el Comitè Comarcal de Barcelona-Ciutat. Hom prega l'assistència dels senyors delegats.

ACCIO CATALANA DE TERRASSA

Demà dijous, dia 7, a les deu de la nit, donarà una conferència el senyor R. Tasis i Marca que versarà sobre el tema "Política i burocràcia".

CARNET DEL PARTIT

Hom recorda als afiliats del Partit l'obligació que tenen de posseir el carnet d'Acció Catalana Republicana. Els carnets són exposats a la secretaria del Partit cada dia, de les set a les nou del vespre.

LES NOVES ENTITATS D'ACCIO CATALANA

A Xerta ha estat nomenada la Junta de la delegació que acaba d'ésser inaugurada. La constituïren els senyors següents:

President: Daniel Mayor i Martínez; vice-president: Josep Mayor i Sancho; secretari: Josep Maria Mallorquí; vocals: Francesc Ricard i Viquer, Francesc Beltrí i Falcó i Antoni Gallard.

ACCIO CATALANA DE GRACIA

Per al vinent diumenge, dia 10, aquesta entitat té organitzada una excursió a Santa Fe del Montseny. Els que vulguin inscriure-s'hi són pregats de passar per l'estatge social, Montseny, 37, de set a nou del vespre.

CONVERSA A L'ATENEU NACIONALISTA "LIBERTAT"

(Acció Catalana del districte II)
Demà dijous, a les deu de la nit, al local social de l'Ateneu Nacionalista "Libertat" (Acció Catalana del districte II), se celebrerà una conversa pública a la qual són invitats tots els socis i simpatitzants. La dirigiran els senyors Rafel Tasis i Marca, Armador Obols, Manuel Andreu, Enric Bisbal i A. Artis-Gener.

de les taules astronòmiques del rei Pere el Cerimoniós, de darrers del segle XIV.

El conseller de Cultura vol subratllar i fer públic, com és mereix, aquest exemplar que ve a enriquir amb una aportació global del nostre Patrimoni Bibliogràfic.

CONSELLERIA DE CULTURA

Les taules astronòmiques del rei Pere el Cerimoniós, a la Biblioteca de Catalunya

El Gran Rabi de la Sinagoga de Barcelona acaba de cedir generosament a la Biblioteca de Catalunya un fragment importantíssim, en text hebreu, de les taules astronòmiques del rei Pere el Cerimoniós, de darrers del segle XIV.

El conseller de Cultura vol subratllar i fer públic, com és mereix, aquest exemplar que ve a enriquir amb una aportació global del nostre Patrimoni Bibliogràfic.

CONSELLERIA DE CULTURA

Les taules astronòmiques del rei Pere el Cerimoniós, a la Biblioteca de Catalunya

El Gran Rabi de la Sinagoga de Barcelona acaba de cedir generosament a la Biblioteca de Catalunya un fragment importantíssim, en text hebreu, de les taules astronòmiques del rei Pere el Cerimoniós, de darrers del segle XIV.

El conseller de Cultura vol subratllar i fer públic, com és mereix, aquest exemplar que ve a enriquir amb una aportació global del nostre Patrimoni Bibliogràfic.

CONSELLERIA DE CULTURA

Les taules astronòmiques del rei Pere el Cerimoniós, a la Biblioteca de Catalunya

El Gran Rabi de la Sinagoga de Barcelona acaba de cedir generosament a la Biblioteca de Catalunya un fragment importantíssim, en text hebreu, de les taules astronòmiques del rei Pere el Cerimoniós, de darrers del segle XIV.

El conseller de Cultura vol subratllar i fer públic, com és mereix, aquest exemplar que ve a enriquir amb una aportació global del nostre Patrimoni Bibliogràfic.

CONSELLERIA DE CULTURA

Les taules astronòmiques del rei Pere el Cerimoniós, a la Biblioteca de Catalunya

El Gran Rabi de la Sinagoga de Barcelona acaba de cedir generosament a la Biblioteca de Catalunya un fragment importantíssim, en text hebreu, de les taules astronòmiques del rei Pere el Cerimoniós, de darrers del segle XIV.

El conseller de Cultura vol subratllar i fer públic, com és mereix, aquest exemplar que ve a enriquir amb una aportació global del nostre Patrimoni Bibliogràfic.

CONSELLERIA DE CULTURA

Les taules astronòmiques del rei Pere el Cerimoniós, a la Biblioteca de Catalunya

El Gran Rabi de la Sinagoga de Barcelona acaba de cedir generosament a la Biblioteca de Catalunya un fragment importantíssim, en text hebreu, de les taules astronòmiques del rei Pere el Cerimoniós, de darrers del segle XIV.

El conseller de Cultura vol subratllar i fer públic, com és mereix, aquest exemplar que ve a enriquir amb una aportació global del nostre Patrimoni Bibliogràfic.

CONSELLERIA DE CULTURA

Les taules astronòmiques del rei Pere el Cerimoniós, a la Biblioteca de Catalunya

El Gran Rabi de la Sinagoga de Barcelona acaba de cedir generosament a la Biblioteca de Catalunya un fragment importantíssim, en text hebreu, de les taules astronòmiques del rei Pere el Cerimoniós, de darrers del segle XIV.

El conseller de Cultura vol subratllar i fer públic, com és mereix, aquest exemplar que ve a enriquir amb una aportació global del nostre Patrimoni Bibliogràfic.

CONSELLERIA DE CULTURA

Les taules astronòmiques del rei Pere el Cerimoniós, a la Biblioteca de Catalunya

El Gran Rabi de la Sinagoga de Barcelona acaba de cedir generosament a la Biblioteca de Catalunya un fragment importantíssim, en text hebreu, de les taules astronòmiques del rei Pere el Cerimoniós, de darrers del segle XIV.

El conseller de Cultura vol subratllar i fer públic, com és mereix, aquest exemplar que ve a enriquir amb una aportació global del nostre Patrimoni Bibliogràfic.

CONSELLERIA DE CULTURA

Les taules astronòmiques del rei Pere el Cerimoniós, a la Biblioteca de Catalunya

El Gran Rabi de la Sinagoga de Barcelona acaba de cedir generosament a la Biblioteca de Catalunya un fragment importantíssim, en text hebreu, de les taules astronòmiques del rei Pere el Cerimoniós, de darrers del segle XIV.

L'assassinat dels germans Badia DELEGACIO O.P. DE LES TERRES CATALANES

El jutge senyor Vilalta i el fiscal senyor Solano, que són els encarregats de la instrucció i inspecció, respectivament, del sumari que s'obria amb motiu de la mort dels germans Badia, no es mogueren del jutjat des de les nou del matí del dijous fins a les dues de la tarda del dimarts.

Durant aquest temps, reberen testimonis, declaracions dels detinguts que estaven a la Delegació d'Ordre Públic, a llur disposició, i encara efectuaren altres diligències per a posar en clar el que hi hagués sobre el que s'havia actuat.

Tal com vàrem dir, s'ha dictat aut de processament contra l'ex-agent de policia de l'Estat Joan Segura Nieto, i a la matinalda tenim la impressió que se'n dictarien d'altres.

Sembla que l'acord d'aquests nous processaments ja existia, però que degut a unes noves declaracions que es feren, i desitjoses tant el jutge com el fiscal instructors del sumari, de posar-los en clar, es va manar, a les tres de la matinalda, que compareguessin al jutjat alguns testimonis, alguns d'aquests parents pròxims dels detinguts i presunts processats.

Hi anà també el metge que suministrà a dos dels detinguts les inyeccions anti-tífiques a què estan sotmesos.

Les declaracions varen acabar-se a dos quarts de set del matí, i degut al resultat d'aquestes el jutge va manar que els detinguts passessin a disposició del delegat d'Ordre Públic en qualitat de presos governatius, conforme ho tenia manat aquella autoritat, en cas que el jutge, un cop passades les hores que prevé la llei, dictés la llibertat d'aquests.

El jutge va manar igualment que es freguessin del sumari dos testimonis de tant de culpa: un dels contra els directius de "Renovación Española", del carrer de Séneca, pel delictes de depòsit d'armes i municions, i el segon contra el detingut Francesc Pérez Torralba.

Els testimonis han passat al Jutjat de guàrdia per a procedir al seu repartiment en el Deganat als Jutjats que els corresponguin per sortejos.

De la Junta directiva de la dita organització política, fins ara, solament hi ha tres detinguts, dels quals ahir foren posats a disposició del jutge dos d'aquests: el tercer, Miguel Torres, segueix malalt a la Delegació de Policia.

Ahir al matí el cap de la Brigada social senyor Roman va conferenciar amb el jutge sobre l'actuació de la policia en aquest assumpte. També foren posats a disposició del Jutjat dos dels nou o deu individus que foren detinguts ahir per la policia i que pertanyen a Falange Española.

Sembla que el sumari va perdre interès i que una vegada enllestides algunes cites quedava, per ésser d'urgència, acabat, i es remetria a l'Audiència per a la seva qualificació i vista, sense perjudici que el Jutjat i la Policia segueixin llurs actuacions.

Ahir a la tarda, el Jutjat número 6 no va actuar.

Als calabossos del Palau de Justicia van ingressant-hi tots els individus que deté la policia, i que pertanyen a Falange Española o Renovación Española.

Ahir al vespre, a última hora, hi havia als calabossos, a disposició del jutge, vint-i-un detinguts.

A tots se'ls va rebre declaració. Segurament s'espera que acabin les setanta-dues hores que assenyalava la llei, i durant aquests temps s'hauran fet les diligències precises per a comprovar la veritat dels que tenen declaració. En cas necessari es faran noves diligències.

Els últims que han estat posats a disposició del Jutjat són dos individus, ferroviaris, als quals la policia buscava des del dia que fou començat l'atemptat contra els germans Badia.

En fer-se la detenció, no se'ls trobaren armes, ni tampoc cap document comprometedor; però per converses i senyals que s'han donat podia ésser que si no són els autors materials o morals dels fet, podrien donar la pista d'aquest assumpte.

També tenim notícies que la policia, seguint orientacions del Jutjat, busca quatre subjectes que, a primers del mes passat, varen sortir del penyal de San Miguel de los Reyes, dirigint-se a Barcelona, i els quals havien pronunciat, en més d'una ocasió, certes paraules que poden comprometre'ls.

El Jutjat de guàrdia s'ha constantment ple de persones, familiars dels detinguts, que desitjaven veure'ls i enraonar-hi.

Ahir al vespre va estar al Jutjat el comissari de Policia senyor Tarragona, secretari accidental de la Delegació d'Ordre Públic. Va anar a veure el jutge senyor Vilalta per tal de parlar-li dels dos detinguts que hi ha a la Delegació general d'Ordre Públic i als quals, tot i haver transcorregut setanta-dues hores, encara no ha processat el jutge.

Sabem per referències que el senyor Tarragona tenia l'encàrrec de dir al jutge que, essent criteri de la Delegació no tenir detinguts governatius, en cas que el jutge no disposés dels detinguts, serien alliberats.

Com que el jutge no es trobava al seu despatx, la visita es repetirà avui.

El Jutjat número 14, al qual ha correspost el testimoni de tant de culpa pel depòsit d'armes trobat en l'escorcoll del local de "Renovación Española", del carrer de Séneca, va rebre ahir a la tarda declaració als encartats en aquest sumari, que són cinc.

Segons les nostres notícies, tots ells, anomenats Joan Desig, Pumarola, Esteve, Ribes i Vallés, han manifestat que no es trobaven en el local quan es va verificar l'escorcoll i que ignoraven que en el local hi hagués les armes trobades.

Els detinguts han quedat als calabossos del Palau de Justicia esperant la resolució del Jutjat.

Detencions. — Han estat detinguts per agents de la Brigada d'Investigació social tres individus als quals s'els ocuparen armes. Seran posats a disposició del jutjat corresponent.

El senyor Caselles es queixa. — Ahir al migdia, en rebre els periodistes el delegat general d'Ordre Públic, es lamentà que algun periòdic publicés determinades notícies amb referència a les actuacions policiaques en l'assumpte dels germans Badia, perquè podien destorbar el servei. A preguntes dels informadors digué que la tranquil·litat era absoluta.

El senyor Sunyol a la Delegació d'Ordre Públic. — Ahir al migdia estigué conferenciant amb el delegat d'Ordre Públic el diputat a Cortes per Barcelona senyor Josep Sunyol i Garriga.

Nota de la policia. — A la Brigada d'investigació Criminal facilitaren ahir la següent nota:

Per personal d'aquesta Brigada foren detinguts ahir i posats a disposició del delegat d'Ordre Públic els següents bergants: Joan Goda Alamo, Pasqual Pedrero Alcaraz, Josep Aranda Campomanes, Manuel Alcaraz i Agua, Evarist Cortines Frigal, Enric Herrero Adell i Enric Moreno Guarneiro.

Així mateix foren detinguts i passaren a disposició dels jutjats que els reclamen Antoni Ramirez Navarro, Pere Serra Oller, Josep Del Valle Torres, Angel Villaret Llistuells, Nisso Adouth Natan, Francesc Guillén Alonso, Manuel Maseras Conejero, Adela Rosell Mir i Remigi Gener Subirats.

El que digué el delegat d'Ordre Públic. — Els periodistes foren rebuts ahir a la nit pel delegat general d'Ordre Públic, senyor Caselles, el qual els manifestà que, afortunadament, continua essent absoluta la tranquil·litat a tota la regió.

Alegí que acabava d'assabentar-se pels diaris de la nit que el tinent coronel senyor Sánchez Plaza, cap de les forces d'assalt d'aquesta Delegació, havia estat destinat a Madrid.

Amb aquest motiu digué que perdria un gran col·laborador, un home intel·ligent, lleial i afecte al règim; de gran coneixement, cor i valentia. Seuse treure mèrits al que pugui ésser el seu substitut—afegí—serà molt difícil de trobar un altre que reuneixi les múltiples qualitats del senyor Sánchez Plaza. A Madrid s'enamoren de tot el ho i m'ho treuen; no en teneu prou d'emportar-se els autos, camions, tancs, etc., que s'emportin fins el personal.

Tres notes gràfiques del gran aplec dels Comitès Comarcals d'A. C. R. de Tarragona, Reus i Tortosa

TARRAGONA

La festa del Primer de Maig. La vaga de tripulants. — Una injecció a "Catalònia".

Tarragona, 4. — Va celebrar-se sense incidents de cap mena la festa del Primer de Maig.

Aquest matí, les tripulacions de vaixells espanyols han secundat la vaga ordenada per les seves associacions a causa de no haver-se arribat a un acord en la discussió de bases de treball que s'ha dut a terme a Madrid entre les representacions patronals i obreres.

Els vaixells "Ciutat de Tarragona", "Santurce", "José Tartiere", "Marqués de Chavarrí", "Navemar" i d'altres, han estat, per tant, inactius durant tot el dia.

El personal portuari secunda la vaga dels tripulants i s'ha negat a acudir a bord dels esmentats vaixells i a rebre o embarcar mercaderies.

Un relator que descorregava sal amb el personal de bord, com és costum en els petits vaixells, ha estat obligat a cessar en els treballs a mig matí.

Fins ara les tripulacions romanen a bord, sense que els hagi estat passat cap avís dels armadors d'abandonar els vaixells.

El diari "Catalònia", portant-veu de la Lliga, fundat pel diputat senyor Casabó, que havia de cessar en la seva publicació el dia 30 del propassat, ha decidit continuar.

Sembla que s'ha rebut una injecció d'efecte per a poder fer front a les despeses que ocasiona.

En la sessió celebrada avui per l'Ajuntament s'ha donat compte de la dimissió presentada per l'alcaldenyor Lloret. A petició del regidor senyor Arana, d'Acció Catalana, s'ha acordat que l'assumpte quedés sobre la taula.

GRANOLLERS

Homenatge als artistes locals. Diverses.

Granollers, 3. — El diumenge passat, al jardí del Casino de Granollers, va tenir lloc un veritable d'honor en homenatge als tres artistes granollerins J. M. Ruera, Francesc Serra i Antoni Comella, pels seus treballs que en els seus respectius arts, música, pintura i ceràmica, han assolit l'acte resultà lluminós. Van presidir la festa, ultra els homenajats i la comissió organitzadora, l'alcaldenyor Camillo, els consellers senyors Chonella, Sirvent i d'altres.

El doctor Alfred Canal, en nom de la comissió organitzadora, va fer ofrena de l'acte com a homenatge de simpatia i agraïment que els amics de l'art aquests tres artistes que amb el seu art saben enlletir el nom i el prestigi de Granollers.

Seguidament, el senyor Surroca va donar lectura a les nombroses adhesions rebudes. L'advocat senyor Coma, en nom dels homenajats, va agrair l'acte de simpatia que se'ls tributava i dedicà calorosos elogis als joves artistes i els encoratjà a prosseguir pel camí de l'art.

Finalment, una comissió d'alumnes de l'Escola de Música feren ofrena al seu mestre, senyor Ruera, d'un magnífic pergami.

Al vespre, a l'Hotel Europa, tingué lloc un sopar organitzat pel setmanari "La Gralla", per tal de celebrar el quinzenari de la seva publicació, i dedicat també als tres artistes locals.

Diumenge va celebrar-se la festa del Dia de la Mare, que resultà molt animada. La majoria dels ciutadans lluitan al pit una flor vermella o blanca, segons era el record que tributava a la mare vivent o enyorada. El temps, esplèndid, féu encara més lluida la diada.

A les Galeries Syra (Diputació, 262, Barcelona), s'ha inaugurat una exposició d'obres de ceràmica del jove granollerí Antoni Comella. El públic i els crítics fan elogis de les obres presentades i situen el nostre artista a la davantera dels ceramistes catalans.

Les farmàcies han començat a establir el descans dominical. Sols en queda una d'oberta. És segur que el diumenge vinent quedarà definitivament implantat el descans en totes les branques del comerç i amb la més absoluta unanimitat. El mercat també restarà tancat. Les autoritats tenen el propòsit que siguin rigorosament respectats els acords de tancament els diumenges.

Al Teatre Majèstic, el diumenge vinent la companyia Nicolau Martori posarà en escena l'obra de Lluís Elías "Amalia, Amèlia i Emilia".

Divendres va tenir lloc l'enterrament de Josep Ermengol, conegut droguer. La seva mort ha estat molt sentida. Feia vuit dies que havia estat entravada una filla seva, Rebi la família el nostre més sentit condol.

Es fan gestions per al que el Municipi o la Creu Roja disposi d'un auto-ambulanci per als serveis d'urgència i trasllat de malalts. Creiem que és una iniciativa que ha d'ésser acollida amb simpatia perquè es pugui portar a terme, ja que ultra representar una garantia de ràpid auxili en cas d'accident, és fa imprescindible per a la salut pública disposar d'una ambulanci motoritzada per al trasllat de malalts, evitant així el perill actual que els malalts siguin traslladats amb els mateixos auto-taxis que fan el servei públic.

Els que durant el temps de la dictadura varen tenir la pensada d'ajudar el monument que malmet l'urbanització de la plaça Guimerà, han presentat recors perquè en el pressupost municipal sigui inclosa una quantitat pendient encara de pagament d'aquella "calaverada". Afortunadament, el nostre Ajuntament treballa ha sabut defensar degudament l'erari municipal i no ha volgut fer-se càrrec d'unes despeses de les quals són responsables un grup de "patriotes".

Per al vinent dijous, dia 7, a les quatre de la tarda, ha estat convocada una reunió d'industrials i comerciants al Centre Gremial, la qual serà presidida per l'alcaldenyor Esteve Camillo, per tal de tractar de l'assistència a la Fira de Barcelona.

Regna gran entusiasme entre els elements interessats, i és d'esperar que la concurrència del Vallès Oriental a l'esmentada Fira, no desdirà res de la importància de la comarca.

SANTA COLOMA DE GRAMENET

Es declarà un incendi important en una fàbrica.

Badalona, 2. — A les tres d'aquesta tarda s'ha declarat un formidable incendi a la fàbrica de manufactures Corti, situada al carrer de Francesc Macià, número 102, de Santa Coloma. El foc ha pres un gran increment. Hi han acudit els bombers de la Sagrera, els quals, al cap de dues hores, han pogut apagar-lo. El foc ha estat casual. S'ha declarat en un magatzem on tenen caixes de cartró i s'ha propagat a les altres dependències. Les pèrdues es calculen en 70.000 pessetes. No hi ha hagut desgràcies personals. El Jutjat de Santa Coloma ha començat les diligències del cas.

L'HOSPITALET DE LLOBREGAT

Comitè de la "Fira de Barcelona". — Enterrament d'un conseqüent republicà. — Notes esporàdiques.

L'Hospitalet, 2. — El Comitè Local que porta a terme els treballs necessaris per a concórrer a la "Fira de Barcelona" ha quedat constituït de la següent manera: President, Ramon Frontera; secretari, Josep Pinyol; tresorer, Josep Pérez López; vocals, Just Oliveres, Francesc Soler, Antoni Palanques, Antoni Cases, Tomàs Soler, Enric Cervera, Josep Merçé i Joan Costa.

Aquest Comitè porta molt avançats els seus treballs i ha aconseguit la col·laboració de bon nombre de comerciants i industrials d'aquesta ciutat.

L'Ajuntament, per la seva part, presentarà al seu stand els plans, projectes, fotografies i maquetes dels nous Grups escolars que s'han de construir en aquesta població.

Aquesta tarda, a les quatre, ha tingut lloc l'enterrament de les despulls del malaguanyat doctor Jaume Isern Ombravella, metge titular degà, jubilat, que fins fa poc havia esmerçat les seves activitats en l'exercici del seu càrrec i que comptava amb moltes simpaties. Havia estat un conseqüent republicà d'esquerra fins a l'extrem que amb motiu dels fets d'octubre del 1934 es va veure empronat uns quants dies.

Han presidit el dol les autoritats locals i els fills del finat. Hi han assistit nombroses representacions de Centres polítics, culturals i científics als quals havia pertangut el doctor Isern. També hi ha concorregut un nombre considerable de ciutadans i amics que han volgut retro-ll el darrer homenatge.

Descansà en pau l'amic i rebu la seva vídua i fills el testimoni del nostre condol.

Darrerament s'ha celebrat al Cinema Oliveres una assemblea general de socis del Centre d'Esports d'aquesta ciutat, per tal de tractar de l'adquisició d'un nou camp.

S'acordà adquirir-lo, crear unes accions de cinc pessetes i obrir una subscripció popular per a obtenir els cabals necessaris per a aconseguir-ho.

Sembla que els treballs portats a terme fins ara van per bon camí, i que seria un fet la inauguració del nou camp dintre de poc.

També començarà dintre de poc el campament escolar organitzat per l'esmentat Centre d'Esports. Són molts els grups de petits escolars que s'hi han inscrit.

MATARO

La IV Fira Comercial

Del 30 de maig al 7 de juny estarà instal·lada a la nostra ciutat la IV Fira Comercial.

Mataró, en els anys anteriors, ha vist desflorar per aquest certamen una corrua nombrosíssima de visitants de tots els indrets.

Pot ben dir-se que amb la presentació del Pavelló de la Ciutat, en la II Fira, quedà fixada d'una manera clara la capacitat del Maresme, importantíssima comarca catalana, plen de neguits, i activitats, que consolida la seva existència davant del mar i esten la seva supremacia a tot el llarg del Llevant, des de Barcelona a França. Mataró n'és l'eix d'aquesta extensa zona de prop de 150 quilòmetres i on mig milió d'habitants labora cada dia en el comerç viu i intens, en la seva indústria coneguda arreu del món, i la seva importació agrícola, que presenta els seus productes a l'estranger sota l'ègida d'un nom: Mataró.

Al voltant de la Fira tradicional, fira d'infants, s'aixecarà radiant i formosa com sempre, la IV Demostració Comercial. El Certamen té el patrocini de les autoritats, i col·laboren al seu èxit tots els estaments, des de la companyia ferroviària de M. S. A., amb els seus serveis extraordinaris i rebaxes de preus, fins a l'entitat més modesta.

La IV Fira Comercial de la Ciutat, ho ha demostrat l'experiència, té l'èxit assegurat, car l'estima per les coses de casa, n'ha fet una obra de tots.

El Comitè coordina les energies i aportacions de tots per fer-ne una demostració admirable als ulls dels visitants i expositors, i la seva desinteressada missió s'encamina a augmentar, si cal, el prestigi i la grandesa de la ciutat, centre viu d'energies per a l'indústria i el comerç.

Nova Junta. — La festa del Primer de Maig

Mataró, 2. — El dia 25 del mes passat, en reunió ordinària, la Unió de Xòfers i Motoristes de Mataró i la Comarca va elegir la següent Junta Administrativa: President, Joan Vives Lleonard; vice-president, Josep Thomàs Vilalbi; secretari, Felip Boquet Facundo; vice-secretari, Joan Vinyals Móra; comptador, Manuel García Ribes; tresorer, Pere Carbonell Barrot; vocals, Josep Palau Anglada, Josep Miquel Soltero, Marcel·lí Salvador Villanueva, Manuel Llibre Carreres i Pera Aimar Orriols.

La diada del Primer de Maig ha estat molt celebrada. Tots els voltants una mica coneguts de la nostra ciutat s'han vist envaïts de famílies desitjoses de passar un dia de camp, ja que tots els llocs d'esbarjo de la ciutat estaven tancats amb motiu de la diada. La façana de l'Ajuntament estava il·luminada i endomassada com els dies de festa extraordinària.

BARCELONA

Ha mort Dionís Tomàs i Roig

Acords del Consell de Govern

Badalona, 2. — Avui, a les dotze, ha tingut lloc l'enterrament del senyor Dionís Tomàs i Roig, regidor de la majoria d'esquerra d'aquest Ajuntament. El senyor Tomàs i Roig ha mort molt jove, car tenia trenta-vuit anys. La llarga i penosa malaltia que ha acabat amb ell li impedí el goig de poder prendre possessió del càrrec després del 16 de febrer. La seva mort ha causat profunda pena, per tractar-se de persona molt estimada per tots els que l'havien tractat. A l'enterrament, ultra el Consell de Govern i la majoria d'esquerra, hi ha assistit un nombre seguit. Reposi en pau el dissortat amic.

L'Ajuntament ple ha resolt l'expedient instruit al caporal Enric Reig Panot per haver agredit un captaire. Fou acordat per unanimitat imposar al dit caporal una suspensió de càrrec i sou de deu mesos, essent-li d'abandonament el temps que porta de suspensió.

En la darrera reunió del Consell de Govern de l'Ajuntament foren presos els següents acords, entre altres: Fou acordat contestar a la senyora Margarida Prats i Soler que de moment no és possible d'establir una classe de cant a l'Escola Municipal de Música, i per consegüent tampoc no n'era de poder-la complaure en la seva petició d'ésser nomenada professora de l'esmentada escola, car no existeix consignació adient en el vigent pressupost de despeses.

Comunicar al senyor Arcadi Duran i Massalleres que per no permetre-ho el vigent pressupost de despeses no és possible d'acceptar el seu oferiment de construir un grup escolar.

Solicitar de l'Ajuntament de Barcelona la necessària autorització per tal que el Foment de la Sardana de la nostra ciutat pugui celebrar el seu aplec anual el dia 24 de maig vinent a l'emplaçada de la torre de Cal Tot.

Cooperar a la festa major de la barriada del Canyet concedint una subvenció de 200 pessetes per a contribuir a les despeses de la dita festa.

Comunicar a la senyora Josefa de Tera Vilató que no és possible nomenar la mestra municipal auxiliar dels mestres de les escoles nacionals per estar cobertes totes les places.

TRIBUNALS I JUTJATS

VARIA

L'assassinat del propietari del cabaret "Barcelona de Noche"

Ha entrat en una fase de gran activitat el sumari que s'obria amb motiu de la mort de Josep Márquez (alias "Pep el de la Criolla"), arran de la detenció de Rafael Juan Tur.

Aquest detingut, el qual ha estat sotmès a nous interrogatoris, ha negat la seva participació en el fet i ha explicat el lloc on es trobava quan va fer-se el crim.

No obstant, hi ha certs detalls que van motivar que durant la matinalda passada el Jutjat, que és el mateix que té al seu càrrec l'inspecció del sumari per la mort dels germans Badia cridés a declarar alguns testimonis.

Una de les persones que vàrem veure a altres hores de la matinalda als passadissos del Jutjat esperant-se per a declarar, fou la vídua, la qual va entrar al despatx del jutge i va tenir un acarament amb l'amat del detingut, l'artista Nelly Riu.

No hi hagué manera de posar d'acord les dues dones, ja que ambdues sostingueren els seus punts de vista sobre uns diners els quals es deia que foren la causa del crim.

També van declarar més testimonis presencials de la visita que Rafael va fer al Pepe en el cabaret "Barcelona de Noche".

De tot el que s'ha actuat se'n ha tret la impressió que aquest crim podria tenir alguna derivació més que no sigui únicament la petició de diners.

El detingut segueix incomunicat en els calabossos del Palau de Justicia.

Assenyalaments per a avui

AUDIENCIA TERRITORIAL

Sala primera. — Incident: Albert Matheu Safons contra Agustí Coma Morros. Testimoni: La Hispano Tèxtil contra "La Moravia, S. A." i una altra. Menor quantia: C. Delgado contra J. Riera.

Contencioses. — Josep Maria Sala contra l'Administració: Lluís Segalà contra la Diputació Provincial; Ajuntament de Barcelona contra Clotilde de Paris i altres i l'Administració. Força i Enllumenat, S. A., contra l'Administració.

AUDIENCIA "PROVINCIAL"

Secció primera. — Dos orals per furt, falsedat, robatori i gaudis contra Josep Miquel Campos, Lluís García, Carme Alvarez i Joan Barberà, respectivament. Divorcis: Matilde Sebastian Aranda contra Jaume Seguer Hospital, Cayà Socorro Osorio Hospital contra Eduard Martín-Camacho Rodríguez; Joana Vidal García contra Josep Maria García Bernabé.

Secció tercera. — Dos orals per estafa contra Antoni Cid i Joan Civit. Un oral per estafa contra Jacint Muntañer.

Secció quarta. — Dos orals per furt contra Josep Roure i Joan Garriga. Dos orals per temptativa de robatori i homicidi: frustrat contra Miquel Roda i Eduard González, respectivament. Divorcis: Engràcia Grifol Baster contra Antoni Nualart Part.

NOTICIES SOLTES

ESTEM EN EPOQUES DE CANVIS BRUSCOS DE TEMPERATURA que són causa de molts trastorns catarrals i reumàtic-nerviosos que són fàcilment prevenibles i guaribles amb **CEREBRINO MANDRI**.

Estant prop d'aquest bon amic, podem prestar tota la vostra atenció a les activitats i negocis, perquè anivella el sistema nerviós, el mateix macleu que femení. És el defensor de la pau de casa vostra, perquè en suprimeix tot el dolor.

Fórmula fruit de l'estudi de diverses generacions de metges i farmaceutics, preparat per Francesc Mandri, metge i químic farmacèutic.

Procureu tenir sempre a mà **CEREBRINO MANDRI**, és útil sempre. Mai no perjudica.

Relació dels objectes trobats als cotxes de "Tramvies de Barcelona, Societat Anònima", "Companyia General de Tramvies" i "Tramvies de Barcelona a Sant Andreu i Extensions" durant el passat mes d'abril i els quals es troben dipositats a l'oficina corresponent, Ronda de Sant Pau, 41, primer, a disposició de les persones que acreditin tenir dret sobre ells.

Trenta-vuit paraigües, un bastó, disset bosses i portamonedes, vint-i-tres parells de guants, cinc boines, tres carteres per a documents, dues llibretes de la Caixa d'Estalvis, dues carteres de butxaca contint documents, un mocador gran, una funda de coixí, diverses culletes, una mantellina de llana, un aparell fotogràfic, dos cinturons, un planol, un encenedor, dos zèfirs, una bufanda, un espasi (joguina), un anell, un trepant, dues plomes estilogràfiques, un cosset, un coll d'abric, una capsa contint paper i sobres, un ventall, un paquetet franquejat per a Correus, una flor artificial, un parell de sabates, un especíiem, un devocionari, una carpeta contint un llibre de text, un rellotge de butxaca, una cartera de col·lejal, un paquet contint roba d'ús; un paquet contint suports de metall per a cortinages; un paquet contint genolleres per a futbolista; un paquet contint un coll de confecció per a vestit; un paquet contint mitjons; un paquet contint un pantalon; un paquet contint diverses peces de plom; un paquet contint un impermeable; un paquet contint una peça de vestir confeccionada; un paquet contint un davantal de nen; i un paquet contint medicaments.

PARIS

HOTEL MONT-THABOR

4, RUE MONT-THABOR

Molt cèntric - Prop de l'Opera MODERN I ECONOMIC 180 habitacions - 100 banyes

Hi trobareu tota mena de facilitats, per ésser Gerència catalana PROPAGUEU-LO!

El Consell de Ministres d'ahir

Madrid. — El Consell de ministres celebrat avui a la Presidència ha començat a les deu del matí i ha terminat a les 2.30 de la tarda.

En sortir el ministre d'Estat ha manifestat que per no haver pogut terminar el despatx alguns ministres continuaran el Consell aquesta tarda.

Per la seva part el senyor Azaña ha manifestat:

—Aquesta tarda tornarem a reunir-nos, i el que hem acordat aquest matí us ho dirà el senyor Ramos.

Efectivament, el ministre de Treball ha facilitat als periodistes la següent

REFERENCIA VERBAL

Presidència.—S'ha aprovat un projecte d'organització de Museu del Tapís. S'ha pres acord sobre l'organització de l'administració de l'Escolaria, que tendrà a fer desaparèixer en la pràctica la dualitat existent entre el Parlament i el Patronat.

S'ha resolt un expedient de competència a favor de l'administració en un assumpte derivat de la inautenticitat a favor de l'Administració respecte a un edifici que pertanyia a la Companyia de Jesús de Bilbao.

Estat.—Concessió de quatre grans tercers de la Presidència a favor de quatre personalitats estrangeres, els noms de les quals seran publicats quan siguin aprovats els decrets pel President de la República. El ministre s'ha ocupat del resultat de les eleccions generals de França i de les derivacions que tindran en la situació política de la veïna República. D'acord amb el ministre d'Indústria i Comerç, ha exposat el senyor Barcia un projecte sobre negociació d'un nou conveni comercial amb Mèxic.

Finances.—El ministre ha donat compte de la marxa de la recaptació en el mes d'abril, que acusa una alça superior a set milions sis-cents mil pessetes. Després el ministre ha donat lectura d'un projecte de llei sobre l'establiment de l'impost progressiu sobre la Contribució territorial, en el qual queden exempts les petites propietats camperoles.

Obreres Públiques.—S'han aprovat els expedients sobre subhasta d'obres del municipi i camí de la riu de Nembro, sobre obres al port de Huelva i un projecte de dragat del port d'Alacant.

Guerra.—Quatre decrets i despatx de personal i concessió d'una pensió. Instrucció Pública.—El ministre ha donat compte d'un projecte de reconstrucció dels monuments nacionals, que ha estat aprovat. S'ha pres acord sobre reorganització de la inspecció mèdico-escolar, de Madrid i sobre el pagament en dos terminis dels títols professionals. També s'ha acordat restablir el règim de l'any 1931 per als auxiliars d'Universitat. Per últim s'ha acordat que la secció de Pedagogia de la Universitat de Barcelona sigui per a tots els efectes equivalent a la secció de Pedagogia de la Universitat de Madrid.

Treball.—Dos decrets de Sanitat i un de Beneficència. Continua en estudi el problema de l'atur, i el Govern ha acordat comprometre en principi mil milions de pessetes per a atendre aqueixa necessitat, quedant per articular els plans dels diferents ministeris que han de realitzar les obres.

Ha tornat a considerar-se el problema dels carburants nacionals, que serà objecte d'un nou estudi.

Ha acabat dient el senyor Ramos que la segona part del Consell, que se celebrà al Congrés, està destinada al despatx dels ministres d'Agricultura, Comunicacions i Indústria i Comerç, els quals, per falta de temps, no ho havien pogut fer durant el matí.

Ampliació del Consell del matí

El Consell de ministres celebrat aquest matí a la Presidència ha tingut també tot ell un aspecte purament administratiu. La imminència de la separació del senyor Azaña de les funcions de Govern el porta indubtablement a voler deixar resoltes una sèrie de qüestions que, d'altra manera, tal vegada haurien estat ajornades.

S'ha acordat redactar un projecte sobre la creació del Museu de Tapissos. Es tracta d'un assumpte molt interessant des del punt de vista artístic. L'Estat espanyol és propietari d'uns set quilòmetres de tapissos, dels quals no estan instal·lats en departaments oficials, ministeris, ambaixades, etc., sinó uns tres-cents o quatre-cents. Aquests tapissos suposen una riquessa única al món. Va a establir-se un museu prop del Ministeri de Marina, al solar de l'antiga caserna de la Regalada. S'anomenarà "Museu de Tapissos, de Cotxes i Armeria".

El Consell ha dictat una resolució sobre una competència entre l'autoritat judicial i l'administrativa, representada aquesta pel Patronat d'Incautació dels Béns de la Companyia de Jesús. La resolució s'ha dictat a favor del dit Patronat. Es tractava d'un deute hipotecari al Banc de Biscaia sobre el col·legi dels jesuïtes a Inchausti.

El ministre d'Estat ha informat àmpliament els seus companys de la situació internacional. El senyor Barcia ha glossat, en un discurs una mica llarg, la situació que crea a França el triomf del Front Popular, i s'ha parlat durant el Consell de la possible composició del futur Govern de la República veïna. Sobre això potser s'han fet noves consideracions respecte a la persona que haurà d'exercir l'ambaixada d'Espanya a París, la qual, sembla que serà l'actual ministre d'Instrucció Pública senyor Marcehi Domingo.

El ministre d'Estat ha parlat també d'alguns tractats comercials, uns en projecte i altres en vies de negociació. Sobre aquest punt concret alguns ministres han exposat el seu punt de vista, principalment el d'Indústria i Comerç.

El ministre de la Guerra ha sotmès al Consell l'aprovació d'alguns expedients sense importància. Ha quedat aprovat el projecte pel qual es crea la Guàrdia Republicana.

Un dels despatxos més interessants dels del Consell de Ministres és el del de la Governació. El senyor Casares Quiroga ha donat compte al Govern dels incidents ocorreguts ahir, que es deuen exclusivament a l'excessiva

credulitat de la gent. Per part del ministre de la Governació s'han pres mesures encaminades a que successos tan lamentables no puguin repetir-se. Entre aquestes mesures figura la destitució d'alguns comandaments de forces coercitives al servei de l'Estat. Potser el coronel senyor Puigdemolles hagi presentat la seva dimissió, i sembla que per tal de substituir-lo amb caràcter interí s'ha designat el tinent coronel senyor Sánchez Plaza, dels serveis del qual el Govern està plenament satisfet.

El ministre de Treball ha informat de diversos problemes, i el Govern ha canviat impressions durant molta estona sobre l'atur obrer. El canvi d'impressions respecte aquest particular ha cristallitzat en la solució de la qual es dona compte en la referència oficial. També el senyor Ramos, d'acord amb el ministre de Comunicacions, ha donat compte al Consell d'haver quedat signades ahir al vespre les bases de treball de la Marina mercant, donat-se per resolt el conflicte plantejat.

Han despatxat assumptes de tràmit i sense cap importància els ministres de Justícia i Marina. El d'Instrucció Pública ha sotmès diversos decrets relatius als auxiliars temporers de Facultat, etc.

Com que a tres quarts de tres no havien pogut despatxar, per manca de temps, els ministres d'Agricultura, Indústria i Comunicacions, ha estat acordat que el Consell continués a les cinc de la tarda al Parlament.

No tenia cap notícia oficial ni oficials que en la reunió ministerial de referència s'hagi parlat del problema polític que planteja la ja indubtable designació del senyor Azaña com a candidat oficial del Front Popular a la Presidència de la República. Es venia parlant aquests dies, per persones adhuc pertanyents al mateix Govern, que del si d'aquest es nomenaria un vice-President que substituïria interinament el senyor Azaña, fins que per haver elegit l'Assemblea de parlamentaris i compromissaris el nou Cap de l'Estat, sobrevingués la crisi total. Sembla que avui les coses han canviat. No es nomenarà el vice-President del Consell. El mecanisme de la Constitució de la República ho impedeix.

A aquesta conclusió han arribat la major part dels ministres, tant en les seves reflexions com en les converses que entre ells han canviat sobre el particular.

El President de la República nomena el del Consell i aquest els ministres. Si se segueix estrictament el precepte Constitucional, el President de la República no ha de rebre els ministres fins després que aquests han pres possessió de llurs càrrecs. La confiança presidencial la rep, doncs, el Cap del Govern, directament, el President de la República. Essent així així, el vice-President del Consell no pot existir. Unicament, del si del Govern sorgeix, de vegades, un vice-President per a casos de malaltia del President o d'absència temporal i limitada.

Constitucionalment, no es pot crear el càrrec de vice-President: si el Cap del Govern desapareix de l'òrbita parlamentària i política, el Govern està, de fet, en crisi. Els ministres no tenen directament la confiança presidencial. En conseqüència de tot això, si es tramités l'apartament del senyor Azaña de les funcions de govern de la manera com s'ha vingut prevenint fins ara, el vice-President del Consell no podria tornar, al seu dia, al President de la República, la confiança, per la senzilla raó que no l'havia rebuda d'ell.

No hi ha, a judici d'alguns ministres, més que una solució: plantejar la crisi i que el President interí de la República designi un nou president del Consell. Més tard, quan s'hagi designat nou cap de l'Estat, tornarà a plantejar-se aquesta qüestió de confiança i el govern quedarà definitivament constituït.

Serà així com es resolgui el formulari polític que doni lloc a l'excitació del senyor Azaña a la Presidència de la República?

Repetim: el que deixem transcriu és únicament el parer d'alguns membres del Govern, però la lògica fa pensar que a la fi es trobarà una fórmula que eviti el plantejament de dues crisis ministerials en un termini de temps no superior al d'una setmana. És molt possible que el senyor Azaña continuï en l'exercici del seu actual càrrec fins al mateix diumenge, en la qual data serà elevat a President de la República, i des del dia 12 fins al 12, en què prendrà possessió del seu alt càrrec, la situació d'interinència es resoldrà de la manera més senzilla possible.

El fet que la minoria socialista, i per tant el Partit al qual pertany, s'hagi pronunciat avui a favor de la candidatura del senyor Azaña, ve a facilitar el camí del Comitè d'enllaç del Front Popular, fins al punt que és molt possible que avui mateix quedi designat el senyor Azaña candidat oficial. Si és així, possiblement en el Consell de ministres del dijous que ve, o potser en el que a les cinc de la tarda es va a celebrar al Congrés, el Govern abordi resoltament la qüestió.

LA SESSIÓ DE LA TARDA

Tal com estava anunciat, el Consell reu Ministres ha tornat a reunir-se al saló de ministres del Congrés, als voltants de les cinc de la tarda, amb assistència de tots els ministres, menys els senyors Ramos i Ruiz Funes, que han romàs al saló per atendre les discussions que allí es desenrollen. Aquest últim, quan ha arribat el moment que li corresponia despatxar en el Consell, ha acudit al despatx de ministres i després ha tornat al banc blau.

Terminà la reunió a dos quarts de vuit del vespre.

Tots els ministres s'han limitat a manifestar, a la sortida, que no s'havia tractat de més assumptes que els que de caràcter administratiu figuren en la referència oficial.

El ministre de Comunicacions, senyor Barcia Garzón, ha estat l'encarregat de facilitar als periodistes la nota oficial. Abans, contestant preguntes d'aquests, digué que els assegurava que no s'havia tractat res de política.

L'index dels acords adoptats que ha facilitat el senyor Barcia Garzón és el següent:

Agricultura.—Reglament per a l'ampliació de la llei relativa als crims d'Albuquerque.

Idem idem.—Sobre el règim de blat.

Projecte de decret de reorganització de l'Institut de Reforma Agrària. Indústria i Comerç.—Expedient relatiu a l'exportació en règim temporal de materials pes als vaixells que es construïen amb destinació a Mèxic.

Idem idem sobre determinació del tant per cent a aplicar als productes greixosos en el tercer trimestre del 1936.

El ministre ha donat compte de les negociacions comercials hispano-anglaises.

Després ha informat de l'estat d'opinió d'alguns sectors interessats en el projecte de llei relatiu a adobs nitrogenats i de la de productors de cafè de la Guinea espanyola a causa de les negociacions que sobre aquest producte es mantenen amb Portugal.

El Consell s'ha mostrat d'acord amb el parer del ministre en ambdós assumptes.

Comunicacions.—Projecte de llei de bases de primes a la construcció i navegació naval.

Decret incorporant les funcions de pesca a l'Institut Oceanogràfic i aquest al Ministeri de Comunicacions i Marina Mercant.

Idem concedint honors de cap d'administració civil al senyor Martín Vicente Salto, cap jubilat.

Idem encomanant al cos de carterers les funcions que li són pròpies en els serveis de llista a cartera i apartats.

Decret nomenant inspector general del Consell de Serveis Marítims el senyor Sadurní Vantoja.

Idem concedint honors al cap d'administració senyor Benito Cadera Pozos.

Ampliació del Consell celebrat al Parlament

L'ASSEMBLEA D'ELECCIO DE PRESIDENT SE CELEBRARÀ DIUMENGE AL MATÍ

Malgrat el que han manifestat els consellers que en la reunió no s'havien tocat aspectes polítics, n'hi ha un que no figura en la nota oficial i que pot considerar-se que té aquest caràcter, ja que es relaciona amb l'elecció de President de la República. Com és sabut, aquest acte està assenyalat per al diumenge vinent, i per a les set de la tarda. En el Consell, després de considerar sobre l'oportunitat de la dita hora, amb vistes a la major solemnitat i extensió de la proclamació del president, ha acordat que en lloc de les set de la tarda, se celebri a les deu del matí.

El traspass de l'Ordre Públic a Catalunya

L'ampliació de l'amnistia

Madrid, 5.—Els periodistes han parlat aquesta tarda amb el vice-president de la minoria d'Esquerra Republicana de Catalunya, senyor Tonia i Píera, el qual, contestant a preguntes dels informadors, ha dit que demà es reunirà la minoria en sessió ordinària, com ho fa tots els dimecres.

Segurament no es tractarà de l'elecció de candidat per a la Presidència de la República, perquè la minoria d'Esquerra no ha rebut encara la comunicació oficial de qui és el candidat del Front Popular per a la Direcció de l'Estat. Quan els diputats d'Esquerra tinguin aquesta comunicació es reuniran per tal d'acordar el candidat que van a votar, el qual, naturalment, no es té cap dubte que serà el senyor Azaña, si així ho proposa el Front Popular.

Parlant després de la qüestió de traspassos de serveis a Catalunya, ha dit que esperava que a últims de la setmana entrant o a mitja setmana estarien traspassats els serveis d'Ordre Públic a la Generalitat, perquè era de suposar que el senyor Azaña tindria interès a signar aquests Decrets com a President de la República.

Ha afegit que a últims d'aquesta setmana la Comissió Mixta de traspassos de serveis es reunirà, encara que aquesta no entén en els de traspassos d'Ordre Públic perquè això és cosa de la Junta General de Seguretat de Catalunya, la qual, naturalment, començarà a actuar aviat per tal de fer la corresponent proposta i que el Govern l'aprovi i la signi.

Ha parlat després de l'ampliació de l'amnistia, i ha dit que la minoria d'Esquerra presentarà a la Comissió corresponent un vot particular demanant que tots els militars que van actuar al costat de la Generalitat durant els esdeveniments del mes d'octubre del 1934 reingressin amb tots els pronunciaments favorables i cobrant fins a l'última peseta.

Ha acabat dient que a Barcelona en particular i a tot Catalunya en general, l'ordre públic era absolut.

Firma del President de la República

Madrid, 5.—Des del Congrés ha marxat el senyor Azaña a despatxar amb el President de la República, i ha tornat al seu despatx a les deu de la nit.

Més tard s'ha facilitat als periodistes els següents decrets firmats pel cap de l'Estat:

Indústria i Comerç.—Decret creant el Comitè Industrial Llener.

Idem creant una Comissió permanent d'Indústries Tèxtils.

Idem autoritzant el Ministre per a presentar a les Corts un projecte de llei d'administració, de l'estat de les finances dels abnats a les empreses subministradores d'electricitat, gas i aigua.

Divendres, dia d'activitat política

Madrid, 5.—Acabat el Consell, un redactor de l'Agència Febus ha tingut ocasió de parlar amb un ministre, i li ha demanat notícies ampliatòries del Consell d'aquesta tarda en el seu aspecte polític.

El Consell, després de meditar atenciosament, ha dit al nostre company:

—Preparau els llaips per a divendres, puix que, al meu parer, en aquests dies tindreu molta feina.

Les minories socialista i comunista acorden prestar suport a la candidatura del Sr. Azaña per a la Presidència de la República

Avui es reunirà el Comitè Central del Front Popular per acordar la proclamació del senyor Azaña

Madrid, 5.—Aquest matí, a les onze, s'ha reunit al Congrés la minoria parlamentària socialista. Ha presidit el senyor Largo Caballero, i ha actuat com a secretari el senyor Rodolfo Llopis. Hi ha assistit la quasi totalitat dels diputats socialistes, entre els quals es trobaven els senyors Prieto, González Peña, Jiménez de Asúa, Belarmino Tomás, Negreir, Galarza, Rullancas i altres. No hi ha assistit el senyor Besteiro, i hi han estat absents el senyor Ferrnando de los Ríos i els proclamats per Granada però no tenint aprovada llur acta. La reunió ha durat des de les onze del matí fins a les dues de la tarda. En sortir tots els reunits s'han limitat a dir que el senyor Llopis o el senyor Largo Caballero donarien la referència. Ha estat el president de la minoria qui ha donat la referència en els següents termes:

—Després de canviar impressions de tingudament s'ha acordat votar la candidatura del senyor Azaña per a la presidència de la República.

Com sigui que els periodistes han fet altres preguntes al senyor Largo Caballero, ha insistit:

—La minoria ha acordat votar el senyor Azaña.

Demà a la tarda—ha afegit—es reunirà la minoria per decidir si es de celebrar una reunió amb els compromissaris o no. Però, en fi, el principal, que és el que vosaltres coneixeu, ja està acordat en ferm.

Sabem que en la reunió de la minoria socialista bona part de la reunió s'ha dedicat a resoldre una qüestió prèvia. Si la decisió sobre la posició del partit socialista davant l'elecció de President de la República havia de prendre-la per si sola la minoria o si, pel contrari, havia de decidir conjuntament amb els compromissaris elegits.

La Directiva del grup entenia que aquest segon procediment era pel precedent. Altament, pels representants de l'executiva del Partit s'ha mantingut el criteri, que ha prosperat, que sense descaçar que en la reunió de conjunt s'adopti la resolució definitiva, la minoria en la seva reunió d'avui havia de deixar lliure el seu criteri.

Acordat així s'han començat a examinar noms de possibles candidats. El senyor Prieto ha deixat amb gran calor i eloqüents raons la candidatura del senyor Manuel Azaña, per un altre diputat ha estat defensada la del senyor Ferrnando de los Ríos.

A la fi, quasi per unanimitat—ja que solament dos diputats han salvat llur vot—s'ha acordat que la minoria socialista recolzi la candidatura del senyor Azaña a la presidència de la República. Aquesta dos diputats discrepants entenen que la minoria havia de proposar un candidat socialista.

L'ACORD DE LA MINORIA COMUNISTA

Aquesta tarda s'ha reunit la minoria comunista i ha facilitat la següent nota:

—Reunida la minoria comunista, ha examinat l'acord del Partit d'Unió Republicana i ha proposat el senyor Azaña per a president de la República.

Heu estudiat ja situació en conseqüència amb les provocacions directes i s'ha acordat invitar a la reunió les representacions dels partits del Front Popular per a l'adopció de les mesures necessàries que posin fi a aquest estat de coses.

AVUI ES REUNIRÀ EL COMITÈ CENTRAL DEL FRONT POPULAR

Segons les nostres notícies, demà mateix, posat que ja tenen maudat directes els representants dels diversos partits, es reunirà el Comitè Central del Front Popular. Contra el que en alguns grups i tertúlies polítiques s'ha dit, el Comitè prendrà acord de juntament, acord que no pot ésser altre sinó el de la proclamació del senyor Azaña com a candidat oficial de les esquerres. No obstant, és molt possible que l'acord no es faci públic demà. Per una raó: Perquè el mateix senyor Azaña ja ha expressat la seva voluntat de separar-se de la presidència del Consell tan aviat com sigui designat candidat oficial del Front Popular.

Les conveniències del moment poden aconsellar que s'ajorni l'acord del Comitè Central del Front Popular fins que el Consell de ministres hagi resolt ja manera de portar a cap la substitució en la direcció del Govern del senyor Manuel Azaña.

Aquesta resolució pot prendre's en el Consell de ministres del dijous vinent, i, en conseqüència, fins llavors tal vegada no es doni coneixement a la premsa de la decisió del Front Popular que, en tot cas, serà objecte d'una nota que hauran de subscure els representants dels diversos partits en forma molt semblant a com ho feren en ocasió de les eleccions de diputats a Corts i en les de Compromissaris.

EL COMITÈ DEL FRONT POPULAR DONARÀ COMPTÉ PERSONALMENT DE L'ACORD AL SENYOR AZAÑA

El Comitè Central del Front Popular es reunirà demà per prendre l'acord de designar com a candidat a la presidència de la República el senyor Manuel Azaña. D'aquesta manera, ja no hi donarà compte

pel mateix Comitè, que el visitarà amb aquest objecte; però no es farà públic l'acord, perquè, havent dit el senyor Azaña que així que es fes públic la seva designació deixaria la presidència del Consell, encara no sembla convenient, i s'esperarà el moment oportú per a fer pública aquesta candidatura per mitjà de nota a la premsa.

Gil Robles pensa retirar-se de la política

El que li passa és que la gent es dona de baixa d'Acció Popular

Madrid, 5.—Aquesta tarda ha estat al Congrés el senyor Gil Robles i davant un grup de periodistes i diputats ha comentat els incidents ocorreguts ahir, amb motiu, segons ha dit el cap de la Ceda, d'un rumor absurd.

—Tinc anunciada—ha afegit—una pregunta al Govern sobre aquests rumors i sobre el seu abast i propòsits. Els fets d'ahir han assolit permeses destacades de distingides classes socials, adhuc una d'elles emparentada amb famílies meues. Per mi no hi ha problema. Aquests fets o altres semblants van degenerant en una intranquil·litat tal que moltes persones pertanyents a les organitzacions de la Ceda estan passant a engruixir les files del feixisme.

Jo em limito a lamentar-ho i m'esforço a reintegrar a l'exclusiva activitat de la meua càtedra i a les obligacions privatives de la meua llar.

Aquestes paraules del senyor Gil Robles han estat després molt comentades als passadissos del Congrés i han causat gran sensació.

EL SENYOR GIL ROBLES CONVERSA AMB EL MINISTRE DE LA GOVERNACIÓ

Aquesta nit, prop del despatx de ministres de la Cambra, s'ha acostat al senyor Casares Quiroga el senyor Gil Robles. Han tingut una breu conversa que en acabat, els periodistes s'han acostat al cap de la Ceda per preguntar-li l'objecte de l'entrevista.

—He dit al ministre de la Governació—ha contestat—que estan empenyats dos mil cinc-cents afiliats a la Ceda i que era de justícia posar-los en llibertat, perquè no han comès delictes de cap mena. Ell m'ha contestat que als que efectivament siguin d'Acció Popular i no hagin comès cap falta o delictes, els posarà en llibertat immediatament, però aquells que amb l'etiqueta d'Acció Popular hagin intervingut en actes delictius o com a feixistes, continuaran a la presó.

—Aquesta tarda—li ha dit un periodista—heu estat molt pessimista en aqueixes declaracions que ens heu fet i en anunciar que estaveu disposat a marxar a casa vostra deixant d'intervenir en política.

—No és pessimisme—ha contestat—Sóc molt optimista i si la gent marxa d'Acció Popular serà per a complir el seu destí. Passa que ja no ens fan molt de cas i pretenen abandonar la nostra disciplina per a obrir unitats a altres elements. Per a mi, però, no els impediré que vagin al feixisme.

El senyor Azaña romandrà al cap del Govern fins al darrer moment

(Nota política de l'Agència Febus)

En el dia d'avui s'ha modificat la perspectiva respecte a les conseqüències polítiques a què haurà de donar lloc l'elecció de nou president de la República. Després dels acords adoptats per les minories socialista i comunista, ningú no dubta ja que el futur cap de l'Estat Republicà és l'actual president del Consell de ministres, senyor Manuel Azaña. A les esferes de govern, i no a les tertúlies polítiques ni als centres informatius, s'ha vingut parlant molt en dies anteriors del que hauria de passar des del moment que el Comitè Central del Front Popular fes pública la seva decisió d'elecció candidat oficial i el senyor Azaña fins al moment que, per haver quedat definitivament designat el president de la República, hagués de plantejar-se la crisi ministerial.

S'assigura que el Govern designarà un vice-president, que en el dit breu període assumpció de manera interina la direcció dels assumptes públics. La Constitució impedeix que això es porti a cap. El nexe d'unió entre el cap de l'Estat i els ministres és el president del Consell, que és sobre el que directament recau la confiança presidencial. Desaparegut de l'òrbita governamental el cap del Govern el gabinet entra irremediablement en crisi. A primera hora d'aquesta tarda encara es pensava plantejar una crisi formulària el dijous d'aquesta setmana perquè la confiança del president interí de la República recaigués sobre qualsevol dels membres del Govern i que així no tingués necessitat el senyor Azaña de continuar a la presidència del Consell essent al mateix temps el candidat oficial del Front Popular a la primera magistratura de l'Estat. Les coses, com hem deixat dit, han variat de rumb.

Després de la reunió ministerial d'aquesta tarda al Congrés ja no es pensa en situacions d'interinència. Sembla que el senyor Azaña continuarà en el seu càrrec actual fins al mateix diumenge, i que l'endemà, dilluns, es posseeixarà de la presidència de la República. La situació d'excepció pel que als ministres es refereix durarà, doncs, molt poc temps, potser hores. I no hi haurà formulismes de cap mena per a cobrir l'expedient fins que la situació tingui caràcter estable i definitiu. Això és tot.

Sembla que demà es reuniran els membres del Comitè d'enllaç del Front Popular. Es cosa segura que

el dit Comitè decidirà definitivament sobre la candidatura de les esquerres a la presidència de la República; el senyor Azaña haurà d'ésser el designat. Ara bé: l'acord del Comitè Central es farà públic demà mateix i se'ls objecte d'una nota que no apareixerà a les columnes dels periòdics fins divendres o dissabte? La impressió general aquesta nit es decanta a admetre això darrer, i això sembla lògic: que tot sembla assenyalat, com ja deixem consignat, la permanència del senyor Azaña a la presidència del Consell fins a l'últim instant, i els que coneixen íntimament el futur cap de l'Estat asseguren que no entra o almenys no entrava fins avui als seus càlculs simultàniers la direcció del Govern amb la condició de candidat oficial de les esquerres a la presidència de la República.

Els projectes d'atemptat contra personalitats d'esquerra

L'expedient ha passat al Jutjat

QUI ERA CARLAVILLA

Madrid, 5.—El senyor Fernández Mato, ex-director general de Seguretat, parlant sobre el cas inserit en els periòdics del senyor Pardo Reina, ha dit que mentre ell fou sots-director de la seguretat no tingué cap relació amb ell ni directament ni indirectament. Amb el meu coneixement no rebé cap quantitat per confidència, però jo no puc respondre si, col·laborant amb algun organisme de la Direcció General de Seguretat, rebé alguna quantitat, cosa que, repetim, jo desconec.

Parlant del senyor Carlavilla, ha dit el senyor Fernández Mato:

—A l'agent de segona classe del cos d'Investigació i Vigilància senyor Julián Carlavilla del Barrio li fou instruit un expedient disciplinari de responsabilitat per ordre meua, en funcions de rector general de Seguretat, en el mes d'agost darrer. Originaren aquestes accions la negativa reiterada de l'estament funcionari a declarar qui era l'autor de les obres "El Enemigo" y "El Comunismo en España", donant a entendre que ho sabia. La Direcció de Seguretat considerà un legítim dret, en descobrir la paternitat d'uns treballs fets a base de secrets professionals, que mai no haguérem d'ésser

LA GUERRA A ETIOPIA

(Ve de la primera pàgina)

Washington, 5. — El departament d'Estat ha facilitat una nota als representants de la premsa anunciant que la Legació nord-americana a Addis Abeba ha estat reocupada pels funcionaris americans, els quals han constatat que els bandolers no havien produït en el seu interior cap dany material.

REGRACIAMENT DEL GOVERN AMERICÀ

Washington, 5. — El senyor Cordell Hull ha donat instruccions a l'ambaixador dels Estats Units a Londres perquè expressi al Foreign Office l'agraïment del Govern americà per l'acció que ha pres el ministre anglès a Addis Abeba a fi que pogués realitzar-se l'evacuació de la Legació dels Estats Units.

LA LEGACIÓ FRANCESA, SITIADA

París, 5. — Els darrers telegrams procedents d'Addis Abeba assenyalen que els francesos que es trobaven allí han pogut escapar-se a la legació de França, i que troben sense salvats.

El Govern francès ha dirigit al ministre de França a Addis Abeba un nou missatge de felicitació i estímulo.

Djibuti, 5. — Segons despatxos procedents d'Addis Abeba, la legació francesa continua situada des de diumenge pels subterfugis. Dintre la legació escaçen els queviures, i el ministre francès ha telegrafiat a Djibuti demanant socors.

S'espera a Addis Abeba l'arribada d'una companyia d'infanteria colonial francesa, amb un bon carregament de municions i queviures. La companyia de tropes colonials franceses que es trobava a Dire Dawa ha rebut ordre de desplaçar-se ràpidament a Addis Abeba.

I LA BELGA, TAMBE

Londres, 5. — El Foreign Office anuncia que una patrulla de forces indígenes actua en defensa de la legació belga d'Addis Abeba, que havia estat assaltada per les bandes que imperen a la capital.

Les tropes indígenes britàniques han fet fugir els assaltants, després de causar-los grans baixes.

EL BANDIDATGE

Addis Abeba, 5. — Els europeus sequeixen resistint les bandes de malfactors que sequeixen fent de les seves vides una guerra.

Un grup de russos ha guanyat de sostenir una veritable batalla contra els bandits, fins aconseguir refugiar-se a l'estació del ferrocarril en unió de molts europeus que es troben en ella.

Les alemanys també han sostingut un petit foc, però han aconseguit fer-se forts en un dels edificis, i han escapat sense grans baixes de la contesa.

La legació francesa és la que ha portat el pes de la lluita, ja que en la britànica s'havien pres les precaucions necessàries amb anterioritat i la situació dels refugiats allí ha estat massa difícil. El consol francès ha tramés, a darrera hora de la tarda, un camió amb forces i queviures a l'estació del ferrocarril on estan refugiats la major part de les persones de la colònia francesa. El camió, després d'haver estat fortament tirotejat, ha pogut guanyar l'estació i els seus ocupants han pogut comprovar que el situat en aquell lloc podien resistir tranquil·lament l'atac dels bandits.

El mateix camió ha atornat a fer un altre viatge a primeres hores del matí, contestant amb notídic foc de metralladora les descargues que li feien les bandes de saquejadors.

Tots els ocupants de l'estació sequeixen en bones condicions i han telegrafiat a Djibuti que no tinguin recança per la seva sort.

A la matinada, moltes bandes de saquejadors han abandonat la ciutat, omplint-se'n tot el que han pogut arreplegar durant el saqueig. — Fabra.

EL DR. MELLY SEGUEIX GREU

Djibuti, 5. — El doctor Melly, cap de l'ambulància italiana de la Creu Roja, segueix greu, a conseqüència de la bala que va rebre en un pulmó.

S'espera amb impaciència la possibilitat de poder evacuar-lo i rebre les atencions que el seu estat necessita. — Fabra.

NO FALTARIA MES

Washington, 5. — El Departament d'Estat ha estat enterat pel Govern italià que seran protegides les vides i bens dels estrangers residents en la capital d'Etioipia. — Fabra.

HAILU HA ARRIBAT A ADDIS ABEBA

Djibuti, 5. — Pels informes rebuts d'Addis Abeba se sap que el ras Hailu, ex-governador de la província de Godjam arribà anit passada a la capital, al davant d'una columna de soldats regulars, amb els quals es proposa restablir l'ordre a la ciutat, fins a l'entrada de les tropes feixistes. — Fabra.

EL DR. MELLY SEGUEIX GREU

Djibuti, 5. — El doctor Melly, cap de l'ambulància italiana de la Creu Roja, segueix greu, a conseqüència de la bala que va rebre en un pulmó.

S'espera amb impaciència la possibilitat de poder evacuar-lo i rebre les atencions que el seu estat necessita. — Fabra.

EL DR. MELLY SEGUEIX GREU

Djibuti, 5. — El doctor Melly, cap de l'ambulància italiana de la Creu Roja, segueix greu, a conseqüència de la bala que va rebre en un pulmó.

S'espera amb impaciència la possibilitat de poder evacuar-lo i rebre les atencions que el seu estat necessita. — Fabra.

EL DR. MELLY SEGUEIX GREU

Djibuti, 5. — El doctor Melly, cap de l'ambulància italiana de la Creu Roja, segueix greu, a conseqüència de la bala que va rebre en un pulmó.

S'espera amb impaciència la possibilitat de poder evacuar-lo i rebre les atencions que el seu estat necessita. — Fabra.

EL DR. MELLY SEGUEIX GREU

Djibuti, 5. — El doctor Melly, cap de l'ambulància italiana de la Creu Roja, segueix greu, a conseqüència de la bala que va rebre en un pulmó.

S'espera amb impaciència la possibilitat de poder evacuar-lo i rebre les atencions que el seu estat necessita. — Fabra.

EL DR. MELLY SEGUEIX GREU

Djibuti, 5. — El doctor Melly, cap de l'ambulància italiana de la Creu Roja, segueix greu, a conseqüència de la bala que va rebre en un pulmó.

S'espera amb impaciència la possibilitat de poder evacuar-lo i rebre les atencions que el seu estat necessita. — Fabra.

TELEGRAMS AL BADOGLIO

Roma, 5. — El rei i el senyor Mussolini han adreçat telegrams al mariscal Badoglio, felicitant-lo per la victòria assolida per les tropes italianes.

CAMISES NEGRES A MADRID

Madrid, 5. — Aquesta nit a la Casa d'Itàlia s'ha celebrat per la colònia italiana una mobilització per tal de commemorar la conquesta d'Addis Abeba. Els italians llueixen camises negres. L'ambaixador ha fet remarcar la victòria aconseguida per les tropes italianes a Etioipia.

ES PARLA D'UNA GESTIO ANGLESA PROP DE ROMA

Roma, 5. — El ministre d'Anglaterra a Roma, senyor Eric Drummond, s'ha entrevistat aquesta tarda amb el ministre d'Afers estrangers italià, senyor Suvich.

Hom creu que el representant anglès ha dut a cap una gestió davant el fet de l'ocupació d'Addis Abeba per les tropes italianes.

Es diu que les línies generals de la dita gestió són les següents:

1. La Gran Bretanya reconeix la derrota del Negus i la victòria de les italianes.
2. Anglaterra fa patents els seus drets que el conflicte acabi com més aviat millor.
3. Anglaterra desitja que Itàlia envii el baró Aloisi a Ginebra per tal de negociar urgentment la liquidació del conflicte.

Anglaterra demana que el Govern italià accepti que d'ara endavant el Comitè dels Drets representi Etioipia en les converses de pau.

A FRANÇA NO HA AGRADAT EL DISCURS DE MUSSOLINI

París, 5. — Ha produït gran sensació el discurs pronunciat pel senyor Mussolini des del balcó del Palau de Venècia. Han estat molt desfavorablement comentats les paraules del Duce anunciant que Etioipia és i continuarà essent italiana.

Als cercles polítics es considera que la dita declaració és conseqüència de l'efervescència produïda a Roma pel triomf militar. Si el senyor Mussolini perseverés en la intenció anunciada, la solució no podria ésser acceptada ni pel Govern anglès, ni pel francès i molt menys per la Societat de Nacions.

Es creu que en el tractat de pau que el Govern italià voldrà negociar amb Etioipia s'establiran les relacions normals entre els dos països, sobre bases semblants a les que unen Anglaterra i l'Irak, i que permeten a aquest darrer país ésser membre de la Societat de Nacions, com ho és actualment Etioipia.

ELS ESTATS UNITS POTSER NO RECONEXERAN LA CONQUESTA D'ETIOPIA

Washington, 5. — Nombrosos observadors sostenen el criteri que els Estats Units seguiran la doctrina de no reconèixer la conquesta italiana d'Etioipia, tal com es feu quan la qüestió del Manxukuo.

El departament d'Estat, abans de pronunciar-se sobre la dita matèria, espera l'obtenció de diversos aclariments sobre la confusa situació regnant actualment a Addis Abeba. El senyor Hull estudia diligèntment la qüestió.

El membre del Govern han rebut amb gran satisfacció el missatge del vice-consol a Addis Abeba anunciant que havia estat recuperada la Legació americana, i que no havia estat destruïda pels bandolers.

Consell de ministres francès

No s'adoptaran mesures excepcionals

París, 5. — Els ministres es reuniran avui sota la presidència del senyor Sarraut a dos quarts de cinc de la tarda. Després d'examinar la situació política a conseqüència de les darreres eleccions, els ministres reprendran l'estudi de les qüestions en curs, especialment els problemes financers i econòmics.

Probablement se celebrerà un Consell d'eminències demà a matí a l'Elisi. En el curs d'aquestes dues deliberacions, els membres del Govern examinaran la situació internacional. Seguirà el senyor Paul Boncour substituirà el senyor Ginebra per tal de cas que s'hagi d'acudir a Ginebra per trobar-se el ministre d'Afers Estrangers malalt.

París, 5. — Durant la reunió celebrada aquesta tarda pel Consell de Ministres, el senyor Sarraut ha expressat el seu sentiment als ministres que no havien estat recollits en les últimes eleccions, i els ha arribat la col·laboració que li havien prestat. Els ha pregat que seguitsin al davant de l'horitzó dels seus deures que quedà constituïda la nova Cambra.

El senyor Flandin ha posat després al corrent el Consell de la situació internacional.

Ha anunciat que l'onze de maig aniria a Ginebra, acompanyat de Paul Boncour i Marcel Rogier.

LES MESURES EXCEPCIONALS

París, 5. — A la sortida del Consell de Gabinet, el senyor Rogier, interrogat sobre els rumors que circulen amb relació a unes mesures excepcionals que el Govern no l'hiaria la intenció d'adoptar, ha declarat:

«Els rumors en qüestió estan desproveïts de fonament. Continuo assegurant la defensa del franc. Per altra part, el Banc de França disposa, per a aquest objecte, de tots els mitjans d'acció necessaris.»

El qüestionari britànic

No s'hi parla de la qüestió d'Àustria

Londres, 5. — Es precisa que en el qüestionari anglès que serà presentat a Alemanya no s'esmentaran les qüestions d'Àustria i Txecoslovàquia, per bé que es demanaran precisions sobre els pactes que el Reich té la intenció de concloure amb els seus veïns del sud. Es tracta especialment de saber si aquests pactes exclouen la possibilitat de la unió de les minories alemanyes al Reich. En el qüestionari s'aborda la qüestió de les relacions entre Alemanya i Rússia.

El qüestionari comportarà igualment una suggerència referent a la Convenció dels armaments. Es plantejarà el problema colonial i es demanaran precisions referents a l'ocupació de Renània completa i la igualtat de drets.

El memoràndum no contindrà cap referència a la fortificació del Rin, però sobre aquest punt es creu que el senyor Phipps farà observacions verbals a la Wilhelmsstrasse.

Aquest document contindrà unes dues mil cinc-cents paraules.

NO SE SAP QUAN SERA APROVAT

Londres, 5. — El comitè ministerial encarregat de la definitiva aprovació del text del qüestionari a Alemanya no es reuneix contràriament als que s'havia previst. Sembla que no s'han pres disposicions perquè aquest Comitè es reunís avui.

Es considera que la visita del senyor Baldwin està en relació directa amb el qüestionari que s'ha d'enviar al Govern del Reich. S'ignora encara si el document serà enviat avui o demà.

Els presoners de la guerra del Chaco

N'han mort més de sis mil durant el captiveri

Buenos Aires, 5. — De font autoritzada s'anuncia que el Paraguai ha posat en llibertat 18.000 presoners bolivians. Fins ara 4.500 presoners han mort a conseqüència de malalties o ferides i 5.000 fugiren.

Bolívia ha posat en llibertat els 1.500 presoners paraguais, i ha assegurat que 1.600 han mort durant el captiveri.

Discurs d'Arita

El Japó vol l'amistat amb Xina, Anglaterra i Estats Units

Toquio, 5. — En un discurs pronunciat a la Dieta, el senyor Arita, ministre d'Afers Estrangers, ha dit entre altres coses:

«El manteniment per part de la U. R. S. S. d'armaments excessius als Països bauxita d'Extrem Orient constitueix una amenaça per a la pau, i el Japó no pot romandre indiferent davant d'aquesta situació.»

L'orador ha afegit:

«La política nipona ha tendit sempre a assegurar l'estabilitat a l'Est d'Àsia. La nostra nació no alimenta cap agressió i vol laborar per a la col·laboració internacional.»

«El Japó té la intenció de demanar a Xina la normalització ràpida de les relacions sino-japoneses.»

El senyor Arita desitja que es produïxi un acostament amistós anglo-nipol. Afegeix que conseqüència dels esforços que calguin per tal d'afavorir l'amistat entre el Japó i els Estats Units, «ja que en aquest residia la clau del manteniment de la pau al Pacífic».

Amb relació al comerç internacional, el senyor Arita ha dit:

«El creixent tendència de nombrosos països d'extolreure les produccions estrangeres prospera, així com la formació dels aglomerats blocs econòmics, podrien veure's obligats a adoptar serioses mesures per tal de posar fi a la situació.»

Una reunió de ministres d'Holanda i dels països escandinaus

Oslo, 5. — L'agència telegràfica noruega anuncia que al disabte vinent una conferència dels ministres d'Afers Estrangers dels Països Baixos i dels països bàltics. La reunió tindrà lloc a Ginebra, i s'hi tractaran qüestions relacionades amb l'actitud dels dits països davant els dictats de la Societat de Nacions.

Sembla que també tindrà lloc una segona conferència en la qual, ultra els esmentats ministres d'Afers Estrangers, intervinen delegats d'Espanya i Suïssa.

Inundacions a Bèrgamo

Roma, 5. — Comuniquen de Bèrgamo que s'ha registrat una inundació de gran importància a conseqüència de la creixuda de tres torrents propers a la ciutat. Ilt ha diversos morts, i els danys són considerables.

Dos vells de l'asil Bonomelli han mort degals, i s'ignora el parador de tres més. Una dona ha estat arrossegada pel curs de les aigües. El nombre de ferits és molt crescut.

L'Entesa Balcànica

Belgrad, 5. — Després de la reunió a la Conferència de l'Entesa Balcànica celebrada aquest matí, el senyor Metaxas ha declarat als representants de la premsa que s'havia arribat a un total acord entre Grècia i Iugoslàvia sobre la qüestió del Pacte. Els resultats de les deliberacions seran intercanviats mitjançant un document entre els senyors Metaxas i Rusus Aras.

El senyor Rusus Aras, president de la Conferència, ha declarat que s'havien pogut en clar els diferents qüestions que figuraven a l'ordre del dia, amb excepció d'alguns punts de relativa importància.

Aquesta tarda prosseguirà la discussió. Si la tasca no pot donar-se per acabada, continuaran demà les converses. No es declara que existeixin divergències d'opinió, sinó que existeix un gran nombre de qüestions que podrien exigir una extensió de les sessions.

SON ACCEPTEDES LES DEMANDES TURQUES SOBRE ELS ESTRETS

Bucarest, 5. — El ministre d'Afers Estrangers romanès ha publicat una nota de contestació a la gestió turca per al rearmament dels Estrets.

La contestació romanesa anuncia que el Govern real està disposat, dintre de l'esperit més amistós, a entaular negociacions.

Belgrad, 5. — Ha acabat la Conferència del Consell permanent de l'Entesa Balcànica, després d'establir que entre els quatre Governos existeix una identitat de criteri sobre tots els punts tractats.

Han estat acceptades les demandes de Turquia sobre la fortificació dels Dardanels.

Un projecte de Constitució xinesa

Xangai, 5. — Comuniquen de Xangai que el Govern ha publicat un projecte de Constitució xinesa aprovat pel Yuan Legislatiu. El projecte serà sotmès el novembre vinent a una assemblea nacional, que decidirà la data de la seva entrada en vigor.

Roosevelt, candidat de l'Estat de Maryland

Baltimore, 5. — A l'Estat de Maryland s'han celebrat les eleccions per tal de designar candidat democràtic per a la Presidència dels Estats Units. El senyor Roosevelt ha obtingut 67.000 vots contra 15.000 que n'ha obtingut el senyor Breckinridge, que havia criticat el New Deal i era conseller legal del coronel Lindbergh.

S'han reprès les converses anglo-egípcies

El Cairo, 5. — S'han reprès aquest matí les converses anglo-egípcies.

De totes maneres, a petició del cap de la delegació egípcia, senyor Nafis Ezzai, les negociacions han estat ajornades fins al dia 13 de l'actual.

EXPOSICIONS D'ART

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRACIA 88
P. GUSBINEV
J. SOLER PUIG
Fins al 8 de maig

SALA BARCINO

V. GARCIA SIMON
MARIUS VILLATORA
JULI GARCIA GUTIERREZ
Fins al 15 del corrent

ART ANTIC

PETITXOL, 4, BOTIGA
Mobles, vassallots, porcelanes, quadres, gravats, etc.
Especialitat en objectes per a gran exposició permanent de pintura ANTICA

SYRA

DIPUTACIO, 262 - TELEFON 18710
Objectes per a gran exposició permanent de pintura ANTICA
JOSÉ D. JANSANA
ANTONI CUMELLA
Fins al 15 de maig

SALA GASPAR

CONSELL DE CENT. 328
Gravats, Miralls - Moltures
RAMON RIBES RIUS
Fins al 15 del corrent

LA PINACOTECA

PASSEIG DE GRACIA, 84
Marcos i Gravats
JAUME MERCADER
Fins al 15 del corrent

RENART

DIPUTACIO, 271 - TELEFON 18217
Imatgeria i Marcos
EXPOSICIO DE PINTURES
FRANCESC CANYELLES
Fins al 8 de maig

CASA ESTEVA

CASP. 21
Marcos i Gravats
PROXIMA EXPOSICIO
GIORGIO DE CHIRICO

GALERIES LAIETANES

CORTA CATALANA, 613
EXPOSICIONS
RAMON RIBES RIUS
Fins al 15 del corrent

SALA FORTUNY

PASSEIG DE GRACIA, 63
EXPOSICIO COLLECTIVA
ANTONI PRATS
JOAN MARCE
Fins al 8 del corrent

GALERIES VALENCIANO

PLAÇA MACIA, 10
EXPOSICIO RAFAEL M. PADILLA
Prorrogada fins al 8 del corrent

Carta d'Alemanya

El nacional-socialisme convertit en religió

El partit nacional-socialista — ha afirmat repetides vegades el seu teoritzant més acreditat —, no és solament una política; és, a més, un moviment, una afirmació de fe en els destins històrics i espirituals del germanisme. Per a Rosenberg el nacional-socialisme no és solament un moviment alemany; engloba tots els països que participen més o menys a la influència de la cultura germanica. Per a Rosenberg, doncs, el nacional-socialisme és el legítim hereu dels pangermanistes de 1914, deis que somien amb crear un "Deutschum" que compragués tots els països de parla i tradició germaniques.

Inspirant-se en les teories d'Alfred Rosenberg, el doctor Ley, cap del Front obrer alemany, acaba d'organitzar a Pomerània, a la població prussiana d'Ordensburg, una nova ordre, a l'estil dels jesuïtes, meitat convent meitat caserna, on els joves nacional-socialistes destinats a ésser els caps del partit i de la nació alemanya rebran una educació adequada a l'alta jerarquia a què estan destinats.

Els futurs caps seran educats amb una veritable disciplina física i intel·lectual. Per a ésser admesos a aquest curs de selecció hauran de demostrar llur tènacitat, llur audàcia, llur voluntat. Els novells hauran de comptar menys de trenta anys, sense tenir cap compromís ni condició de fortuna ni confessió religiosa. Tampoc no es tindrà en compte llur estat, puix que, en el cas d'ésser casat, la nova ordre s'encarrega de mantenir llur esposa.

Els millors professors alemanys donaran cursos a aquests futurs caps sobre totes les branques del saber. Sobretot, cursos d'història nacional-socialista, és a dir, que els caps hauran de tenir un coneixement exacte de la història del món tal com la conceben els nazis. A més, es practicaràn tots els esports. Per a demostrar llur audàcia, els futurs caps s'hauran de llançar a l'espai, provint d'un paracaigudes, des d'un avió i saltar a l'aigua des d'una alçada de deu metres. Aquesta darrera prova serà obligatòria aduac per als qui no sàpiguin de nadar.

La part física haurà d'anar acompanyada de la part moral. Els nacional-socialistes exigeixen, sobretot, el cultiu de la voluntat. El nacional-socialisme, entre els inspiradors del qual hi ha Nietzsche i Wagner, creu en la primacia de la voluntat. L'exemple humà més digne d'imitació és el "superhome" de Nietzsche. L'equació servirà per als futurs caps, no com a distinció mundana, sinó perquè dominin un ésser vivent, Partint del principi que qui no es domini a ell mateix no pot dominar els altres, els futurs caps practicaràn exercicis de domini de la voluntat. En virtut d'aquest principi romenaran vuit dies sense fumar, i s'ordenaran exercicis semblants.

El propi Hitler ha exposat avui davant els futurs caps de l'Alemanya nacional-socialista la responsabilitat que els incombeix com a futurs dirigents de la Gran Alemanya. El canceller ha expressat al doctor Ley la simpatia que li mereix aquesta realització de l'escola nacional-socialista. Ultra aquest castell prussià d'Ordensburg, es crearan dues escoles més: una a Vogelsang, a la riba esquerra del Rin, i una altra a Sothofen, als Alps bavaresos.

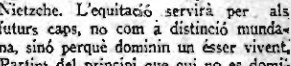
D'aquesta escola, ha de sortir — ha dit el doctor Ley — la imatge de la futura Alemanya. Els caps del nacional-socialisme impondran una nova jerarquia humana, un nou estil, un nou pensament. El nacional-socialisme, en una paraula, és molt més que una política de partit: és un moviment totalitari, que encloï des del nen a l'home, educant-los tots en el mateix pensament fonamental.

ERNST HUBER

NO OBLIDIN QUE SÓN

4

els volums de que es compon en exemplar del

ANUARIO GENERAL DE ESPAÑA

(Bailly-Ballière - Riera)

Basos del Camer, Indútria, Profesions, etc. d'Espanya i Possessions

Unes 8.500 pàgines
Més de 3.500.000 de dades
Mapes Geogràfics - Índexs
Societat Estrangera
o petit Directori Universal

Preu d'un exemplar complet
CENT PESETES
(franc de port a tota Espanya)

Si vol anunciar eficaçment, anunci en aquest Anuari!

Anuaris Bailly-Ballière i Riera Reunidos, S.A.
Enric Granados, 95 y 98 - BARCELONA

LES CONSIGNES DEL COMITE DE CATALANITZACIO

* Feu els vostres anuncis en català.
* Useu el català en totes les vostres activitats.
* Aneu d'escriure bé el català.
* Porteu els vostres infants a una escola catalana.
* La vostra premsa ha d'ésser en català.

LIBRERIA CATALONIA

DARRERES NOVELATS FRANCESES D'EXIT

Maurice Bedel: LE LAURIER D'APOLLON ...	6'80 Ptes.
Pierre Benoit: LA DAME DE L'OUEST ...	8'25 Ptes.
Nicolas Berdiaeff: DESTIN DE L'HOMME ...	6'80 Ptes.
Julien Green: MINUIT ...	8'25 Ptes.
J. Kessel: LA PASSANTE DU SANS-SOUCI ...	8'25 Ptes.

RONDA DE SANT PERE

Espanyol, després d'una prorroga, elimina el València per tres gols a dos

Saragossa, 5. (Del nostre corresponent esportiu). — El partit que aquesta tarda s'ha jugat al camp de Torrero, entre el València i l'Espanyol, per a decidir l'empat a quatre gols en què es trobaven els dos equips, s'ha resolt, després d'una prorroga, a favor de l'Espanyol català. A pesar d'esser un dia feiner, ha assistit a presenciar aquest partit molt de públic.

El partit ha estat molt interessant. A la primera part, el València ha produït millor impressió que l'Espanyol; en reprendre el joc, l'equip valencianista ha demostrat que es trobava afeblit per l'esforç que havia fet. Al segon temps, l'Espanyol ha jugat magníficament bé. Gràcies a l'actuació de Soler, francament recuperat, molt ben secundat també per Green i Manolin, la davantera blau-blanc s'ha desplaçat amb molta cohesió i els avanços davant la porta de Bermúdez han estat molt continuats. En aquests moments, l'actuació dels dos extrems, Bosch i Prat, ha estat excel·lent, sobretot el primer, el qual, sobre el terreny de Torrero, ha ratificat la immillorable actuació que va fer diumenge a Mestalla.

Després d'acabar el temps reglamentari, s'ha concedit una prorroga per a solucionar l'empat a dos gols. El València, en aquesta nova part del partit, ha jugat encara amb més cohesió del que ho havia fet abans, la qual cosa ha obligat l'àrbitre a expulsar el mig centre valencià Sturges. Finalment l'Espanyol ha obtingut la victòria, que reflecteix la superioritat tècnica que ha demostrat durant el partit.

El públic, al començament, s'ha mostrat imparcial. Després, degut al castròfic arbitratge del senyor Duce, que ha anul·lat un gol a l'Espanyol i no ha anulat un penalty contra el València, s'ha decantat a favor de l'equip català.

A més dels jugadors que hem esmentat anteriorment, els quals han contribuït a la victòria de l'Espanyol, cal esmentar el defensa Pardo, que ha estat molt valent i precís.

El partit

Saragossa, 5. — Al camp de Torrero s'ha celebrat aquesta tarda el partit de desempat per a la Copa d'Espanya entre el València i l'Espanyol. Hi assistien nombrosos públics.

A les ordres de Duce els equips s'han arreglerat com segueix:

Espanyol: Martorell, Pardo, Moreno, Green, Soler, Manolin, Prat, Esch, Mandaniz, Edelmiro i Bosch. València: Bermúdez, Torregaray, Joan Ramon, Bertoll, Lluarpe, Conde, Doménech, Lelé, Vilanova, Hilario i Estors.

Al cap de set minuts de joc, Edelmiro ha marcat el primer gol de la tarda. Al cap de poc rato l'Espanyol ha aconseguit l'altre gol, que ha estat anul·lat per ofside.

Al cap de 17 i 44 minuts, el València, per mitjà de Vilanova i Lelé, ha marcat dos gols.

En el segon temps, l'Espanyol ha millorat la seva actuació, reponent magníficament totes les seves ratilles, mentre l'equip valencianista demostrava cansament.

Al cap de 19 minuts, Mandaniz ha llançat una bala avançada, rematant Edelmiro, topant el uret en el pal, cosa que ha aprofitat Prat per a batre Bermúdez.

Tot seguit s'ha produït una jugada de gran perill davant la porta valenciana, entrant en joc unes mans que l'ha tret de la castigat.

El partit s'ha acabat amb el resultat d'empat a dos gols.

En la prorroga l'Espanyol ha aconseguit un altre gol, triomfant per tres a dos i classificant-se per a continuar disputant-se el torneig.

El Barcelona es prepara per a la Copa d'Espanya

En aquests darrers dies s'ha notat molta activitat en els entrenaments que han tingut lloc al camp de Les Corts en vistes als propers partits que ha de disputar el Barcelona, corresponents a la Copa d'Espanya.

Encara que Mr. O'Connell, l'entrenador barcelonista, no ha dit la darrera paraula sobre la composició de l'equip que jugarà la Copa d'Espanya, podem avançar als nostres lectors el que a hores d'ara té més possibilitats. És el següent: Nogueras, Zabalo, Areso, Argemir, Berkessy, Balmayor, Vantolrà, Escaló, Guàrd, Fernández i Munllor. Aquest és l'equip que jugarà contra el Sporting de Gijón, en el primer partit d'aquest torneig. Els jugadors del Barcelona sortiran demà en autocar cap a Gijón. A Bilbao s'ajuntaran a l'expedició Vantolrà i Zabalo, de retorn de Berna.

Basquetbol

Per als dies 7, 8 i 9, a Ginebra, torneig entre ciutats europees

Barcelona hi envia equip

Ja s'ha iniciat que per als vint dies 7, 8 i 9 del mes que som, tindrà lloc, a Ginebra, un torneig de basquetbol entre els equips representants de totes les ciutats europees.

De moment, i després d'haver-se rebut la invitació oficial de l'organització, es gestiona per part del C. de la F. C. una subvenció oficial per tal de poder efectuar el desplaçament de l'equip representatiu de la nostra ciutat.

Fins a darrera hora, però, no s'ha pogut comptar amb un ajut econòmic, el qual ha estat cedit pel nostre Ajuntament.

Amb uns quants dies d'anticipació, el seleccionador català Manent efectua unes sessions preparatòries per tal de procedir a designar un equiu en el cas d'esser possible el desplaçament.

A aquests entrenaments foren convocats onze jugadors dels quals s'ha de formar un equip i tres suplents.

Avui, en la reobertura del Nou Mòn, Kid Tunero és opositat a Pinedo

Reapariació de Salvador Lozano

El Nou Mòn, el popular local del Paral·lel, que ha estat durant els darrers anys el teatre de nombrosos gestes pugilístiques, ensenya que el lloc on s'han produït les revelacions de boxadors a les quals hem assistit en aquests darrers temps, torna a obrir les seves portes, després de l'incendi que s'hi produí; i encara que va obligar els seus propietaris a anticipar els plans que feia temps que tenien de convertir aquella sala en frotó. Però la boxa segueix tenint la preferència, i és amb una reunió pugilística que se celebra la inauguració. I en aquest acte el Nou Mòn fa encara gala d'incloure al programa el nom d'un boxador que ella va contribuir a revelar, el cubà Kid Tunero, tan estimat dels barcelonins.

Tunero inicià la seva carrera de boxador internacional a Barcelona. En obtenir aïll els seus primers èxits, els seus mateixos compatriotes de l'Havana no volien creure-hi, deien que la boxa no estava a Barcelona prou avançada per a donar nom i prestigi a un boxador. Però Tunero va continuar a París la seva carrera, i en vèncer Marcel Thil, campió dels pesos mitjans, va confirmar que era a Barcelona li havien pronosticat un gran esdevenidor no s'havien equivocat.

Des de l'instant que Tunero baté Thil les seves vicissituds en el ring han estat molt diverses. Ha vençut i ha estat vençut. Així i tot, i fins el moment present, ha rebut sempre de tota la crítica, de tots els públics, tractament d'excel·lència. Tunero és avui un boxador força millor que el que va debutar fa anys a Barcelona i, on sigui que el set d'esdeveniments, batré l'impreu categoria i notorietat. Llegint els comentaris que continuen la crítica francesa, hom rep la impressió que Tunero és avui un boxador agilitatíssim que domina el ring i la boxa com el millor. I si alguns boxadors es poden vanar d'haver-lo batut darrerament (Eder, Tenet...) no en trobaríem més d'un (Mac Avoy) que hagi aconseguit batre'l abans del límit de les represes convingudes. Però aquest contratemps, que experimentà el desembre del 1934 a Manchester, enfront de Mac Avoy, no li impedeix de tornar a boxar amb Marcel Thil, que aleshores sols pogué batre'l per punts. Si la manca d'espai no ens ho impedis, podríem fer encara altres consideracions que confirmen la nostra impressió favorable sobre la forma actual del boxador cubà, el qual sembla cridat a donar encara molta guerra als rings de combat, perquè és un atleta intel·ligent i ben dotat.

L'adversari que hom ha designat avui a Tunero és el basc Pinedo, un home que ens ha emocionat sovint per les seves excepcionals qualitats de combatent. Pinedo ens ha fet pensar a voltes amb Urdulund, car és un boxador assegat de victòria al qual cal contraincar no li fa por, Posselci, i aquesta és la seva arma, un punch extraordinari, i hom considera que hi ha avui molt pocs homes del seu pes que puguin exposar-se impunement a rebre el seu crocet dret en un dels llocs considerats vulnerables. Però la carrera de Pinedo tot just comença, i per més que hom es declara convençut davant les seves victòries, en les quals obten un lloc respectable les aconseguint per k. o., o abans del límit, interessa principalment saber fins a quin punt aquest brau boxador basc és capaç d'encaixar els cops contraris. Què farà Pinedo el dia que després d'haver estat dominat en boxa rebí un cop ben donat al mentó o a l'estómac? Tunero, que tant i tan belles qualitats posseeix, és un dels homes més indicats per posar-lo a prova; és, al mateix temps, el contrincent de més categoria i un dels més sencers amb els que s'ha barallat fins avui el basc.

Salvador Lozano, el pes gall català que era batut el 16 de gener al Price pel francès Huat de la manera més aplanadora que tothom recorda, torna avui a lluitar per primera vegada després d'aquell contratemps, que si haguéssim de qualificar d'alguna manera diríem que fou immens, car no s'explica prou que l'home que acabava de batre Young Pérez i de fer matx nul amb Pladner, boxadors considerats entre els millors pesos gall al vell continent, fos obligat a abandonar per Huat en set represes. Lozano pot esborrar aquesta cometa desfeta del seu record sempre que li manqui disciplina i coratge. Nosaltres considerem que avui sortirà aïra de la seva cometa i que aconseguirà batre Jordan, per la senzilla raó que al nostre entendre els boxadors que poden batre Lozano són molt pocs. Creiem que el que interessa del combat d'avui no és el resultat, sinó les possibilitats que en ell demostrí el nostre compatriota.

En els combats que completen el programa figuren els encontres Santandreu-Guillen, reventia, a vuit rounds; Subies-Blay, a sis; i Vázquez-Manresa, a quatre.

CRITIAS

EL TORNEIG DE "PARIS SOIR"

Dissabte va començar a París el torneig organitzat pel diari "Paris Soir" amb l'objecte de presentar un parell de pesos forts francesos que ofereixen garanties per a l'esdevenidor. Participen en aquest torneig cinquanta boxadors nous, els quals s'han exhibit per primera vegada en públic. En la sessió inaugural tots els combats es disputaran a la distància de tres rounds de dos minuts. Els fora de combat, les intervencions de l'àrbitre per tal de deturar els encontres i els abandonaments, estigueren a l'ordre del dia, la qual cosa no és estrany tractant-se de boxadors del més lleuger dels quals fa 80 quilos. Dijous continuaran les eliminatòries. La impressió que reflecteix la premsa esportiva, després de la primera sessió, és que pot ésser que aquest torneig doni els fruits que n'esperem.

CAMPIONAT QUE S'ESFUMA

El matx de campionat d'Europa dels pesos mosca, que hi havia el projecte de celebrar a Viena entre el català Ortega i el vienès Weiss, s'ha estimat per tal com els representants dels dos boxadors no s'han pogut posar d'acord respecte la quantia de les bosses destinades a aquest encontre. Per altra part, sembla que el manager de Weiss es nega a por-

Avui, en la reobertura del Nou Mòn, Kid Tunero és opositat a Pinedo

Reapariació de Salvador Lozano

El Nou Mòn, el popular local del Paral·lel, que ha estat durant els darrers anys el teatre de nombrosos gestes pugilístiques, ensenya que el lloc on s'han produït les revelacions de boxadors a les quals hem assistit en aquests darrers temps, torna a obrir les seves portes, després de l'incendi que s'hi produí; i encara que va obligar els seus propietaris a anticipar els plans que feia temps que tenien de convertir aquella sala en frotó. Però la boxa segueix tenint la preferència, i és amb una reunió pugilística que se celebra la inauguració. I en aquest acte el Nou Mòn fa encara gala d'incloure al programa el nom d'un boxador que ella va contribuir a revelar, el cubà Kid Tunero, tan estimat dels barcelonins.

Tunero inicià la seva carrera de boxador internacional a Barcelona. En obtenir aïll els seus primers èxits, els seus mateixos compatriotes de l'Havana no volien creure-hi, deien que la boxa no estava a Barcelona prou avançada per a donar nom i prestigi a un boxador. Però Tunero va continuar a París la seva carrera, i en vèncer Marcel Thil, campió dels pesos mitjans, va confirmar que era a Barcelona li havien pronosticat un gran esdevenidor no s'havien equivocat.

Des de l'instant que Tunero baté Thil les seves vicissituds en el ring han estat molt diverses. Ha vençut i ha estat vençut. Així i tot, i fins el moment present, ha rebut sempre de tota la crítica, de tots els públics, tractament d'excel·lència. Tunero és avui un boxador força millor que el que va debutar fa anys a Barcelona i, on sigui que el set d'esdeveniments, batré l'impreu categoria i notorietat. Llegint els comentaris que continuen la crítica francesa, hom rep la impressió que Tunero és avui un boxador agilitatíssim que domina el ring i la boxa com el millor. I si alguns boxadors es poden vanar d'haver-lo batut darrerament (Eder, Tenet...) no en trobaríem més d'un (Mac Avoy) que hagi aconseguit batre'l abans del límit de les represes convingudes. Però aquest contratemps, que experimentà el desembre del 1934 a Manchester, enfront de Mac Avoy, no li impedeix de tornar a boxar amb Marcel Thil, que aleshores sols pogué batre'l per punts. Si la manca d'espai no ens ho impedis, podríem fer encara altres consideracions que confirmen la nostra impressió favorable sobre la forma actual del boxador cubà, el qual sembla cridat a donar encara molta guerra als rings de combat, perquè és un atleta intel·ligent i ben dotat.

L'adversari que hom ha designat avui a Tunero és el basc Pinedo, un home que ens ha emocionat sovint per les seves excepcionals qualitats de combatent. Pinedo ens ha fet pensar a voltes amb Urdulund, car és un boxador assegat de victòria al qual cal contraincar no li fa por, Posselci, i aquesta és la seva arma, un punch extraordinari, i hom considera que hi ha avui molt pocs homes del seu pes que puguin exposar-se impunement a rebre el seu crocet dret en un dels llocs considerats vulnerables. Però la carrera de Pinedo tot just comença, i per més que hom es declara convençut davant les seves victòries, en les quals obten un lloc respectable les aconseguint per k. o., o abans del límit, interessa principalment saber fins a quin punt aquest brau boxador basc és capaç d'encaixar els cops contraris. Què farà Pinedo el dia que després d'haver estat dominat en boxa rebí un cop ben donat al mentó o a l'estómac? Tunero, que tant i tan belles qualitats posseeix, és un dels homes més indicats per posar-lo a prova; és, al mateix temps, el contrincent de més categoria i un dels més sencers amb els que s'ha barallat fins avui el basc.

Salvador Lozano, el pes gall català que era batut el 16 de gener al Price pel francès Huat de la manera més aplanadora que tothom recorda, torna avui a lluitar per primera vegada després d'aquell contratemps, que si haguéssim de qualificar d'alguna manera diríem que fou immens, car no s'explica prou que l'home que acabava de batre Young Pérez i de fer matx nul amb Pladner, boxadors considerats entre els millors pesos gall al vell continent, fos obligat a abandonar per Huat en set represes. Lozano pot esborrar aquesta cometa desfeta del seu record sempre que li manqui disciplina i coratge. Nosaltres considerem que avui sortirà aïra de la seva cometa i que aconseguirà batre Jordan, per la senzilla raó que al nostre entendre els boxadors que poden batre Lozano són molt pocs. Creiem que el que interessa del combat d'avui no és el resultat, sinó les possibilitats que en ell demostrí el nostre compatriota.

En els combats que completen el programa figuren els encontres Santandreu-Guillen, reventia, a vuit rounds; Subies-Blay, a sis; i Vázquez-Manresa, a quatre.

CRITIAS

EL TORNEIG DE "PARIS SOIR"

Dissabte va començar a París el torneig organitzat pel diari "Paris Soir" amb l'objecte de presentar un parell de pesos forts francesos que ofereixen garanties per a l'esdevenidor. Participen en aquest torneig cinquanta boxadors nous, els quals s'han exhibit per primera vegada en públic. En la sessió inaugural tots els combats es disputaran a la distància de tres rounds de dos minuts. Els fora de combat, les intervencions de l'àrbitre per tal de deturar els encontres i els abandonaments, estigueren a l'ordre del dia, la qual cosa no és estrany tractant-se de boxadors del més lleuger dels quals fa 80 quilos. Dijous continuaran les eliminatòries. La impressió que reflecteix la premsa esportiva, després de la primera sessió, és que pot ésser que aquest torneig doni els fruits que n'esperem.

CAMPIONAT QUE S'ESFUMA

El matx de campionat d'Europa dels pesos mosca, que hi havia el projecte de celebrar a Viena entre el català Ortega i el vienès Weiss, s'ha estimat per tal com els representants dels dos boxadors no s'han pogut posar d'acord respecte la quantia de les bosses destinades a aquest encontre. Per altra part, sembla que el manager de Weiss es nega a por-

Avui, en la reobertura del Nou Mòn, Kid Tunero és opositat a Pinedo

Reapariació de Salvador Lozano

El Nou Mòn, el popular local del Paral·lel, que ha estat durant els darrers anys el teatre de nombrosos gestes pugilístiques, ensenya que el lloc on s'han produït les revelacions de boxadors a les quals hem assistit en aquests darrers temps, torna a obrir les seves portes, després de l'incendi que s'hi produí; i encara que va obligar els seus propietaris a anticipar els plans que feia temps que tenien de convertir aquella sala en frotó. Però la boxa segueix tenint la preferència, i és amb una reunió pugilística que se celebra la inauguració. I en aquest acte el Nou Mòn fa encara gala d'incloure al programa el nom d'un boxador que ella va contribuir a revelar, el cubà Kid Tunero, tan estimat dels barcelonins.

Tunero inicià la seva carrera de boxador internacional a Barcelona. En obtenir aïll els seus primers èxits, els seus mateixos compatriotes de l'Havana no volien creure-hi, deien que la boxa no estava a Barcelona prou avançada per a donar nom i prestigi a un boxador. Però Tunero va continuar a París la seva carrera, i en vèncer Marcel Thil, campió dels pesos mitjans, va confirmar que era a Barcelona li havien pronosticat un gran esdevenidor no s'havien equivocat.

Des de l'instant que Tunero baté Thil les seves vicissituds en el ring han estat molt diverses. Ha vençut i ha estat vençut. Així i tot, i fins el moment present, ha rebut sempre de tota la crítica, de tots els públics, tractament d'excel·lència. Tunero és avui un boxador força millor que el que va debutar fa anys a Barcelona i, on sigui que el set d'esdeveniments, batré l'impreu categoria i notorietat. Llegint els comentaris que continuen la crítica francesa, hom rep la impressió que Tunero és avui un boxador agilitatíssim que domina el ring i la boxa com el millor. I si alguns boxadors es poden vanar d'haver-lo batut darrerament (Eder, Tenet...) no en trobaríem més d'un (Mac Avoy) que hagi aconseguit batre'l abans del límit de les represes convingudes. Però aquest contratemps, que experimentà el desembre del 1934 a Manchester, enfront de Mac Avoy, no li impedeix de tornar a boxar amb Marcel Thil, que aleshores sols pogué batre'l per punts. Si la manca d'espai no ens ho impedis, podríem fer encara altres consideracions que confirmen la nostra impressió favorable sobre la forma actual del boxador cubà, el qual sembla cridat a donar encara molta guerra als rings de combat, perquè és un atleta intel·ligent i ben dotat.

L'adversari que hom ha designat avui a Tunero és el basc Pinedo, un home que ens ha emocionat sovint per les seves excepcionals qualitats de combatent. Pinedo ens ha fet pensar a voltes amb Urdulund, car és un boxador assegat de victòria al qual cal contraincar no li fa por, Posselci, i aquesta és la seva arma, un punch extraordinari, i hom considera que hi ha avui molt pocs homes del seu pes que puguin exposar-se impunement a rebre el seu crocet dret en un dels llocs considerats vulnerables. Però la carrera de Pinedo tot just comença, i per més que hom es declara convençut davant les seves victòries, en les quals obten un lloc respectable les aconseguint per k. o., o abans del límit, interessa principalment saber fins a quin punt aquest brau boxador basc és capaç d'encaixar els cops contraris. Què farà Pinedo el dia que després d'haver estat dominat en boxa rebí un cop ben donat al mentó o a l'estómac? Tunero, que tant i tan belles qualitats posseeix, és un dels homes més indicats per posar-lo a prova; és, al mateix temps, el contrincent de més categoria i un dels més sencers amb els que s'ha barallat fins avui el basc.

Salvador Lozano, el pes gall català que era batut el 16 de gener al Price pel francès Huat de la manera més aplanadora que tothom recorda, torna avui a lluitar per primera vegada després d'aquell contratemps, que si haguéssim de qualificar d'alguna manera diríem que fou immens, car no s'explica prou que l'home que acabava de batre Young Pérez i de fer matx nul amb Pladner, boxadors considerats entre els millors pesos gall al vell continent, fos obligat a abandonar per Huat en set represes. Lozano pot esborrar aquesta cometa desfeta del seu record sempre que li manqui disciplina i coratge. Nosaltres considerem que avui sortirà aïra de la seva cometa i que aconseguirà batre Jordan, per la senzilla raó que al nostre entendre els boxadors que poden batre Lozano són molt pocs. Creiem que el que interessa del combat d'avui no és el resultat, sinó les possibilitats que en ell demostrí el nostre compatriota.

En els combats que completen el programa figuren els encontres Santandreu-Guillen, reventia, a vuit rounds; Subies-Blay, a sis; i Vázquez-Manresa, a quatre.

CRITIAS

EL TORNEIG DE "PARIS SOIR"

Dissabte va començar a París el torneig organitzat pel diari "Paris Soir" amb l'objecte de presentar un parell de pesos forts francesos que ofereixen garanties per a l'esdevenidor. Participen en aquest torneig cinquanta boxadors nous, els quals s'han exhibit per primera vegada en públic. En la sessió inaugural tots els combats es disputaran a la distància de tres rounds de dos minuts. Els fora de combat, les intervencions de l'àrbitre per tal de deturar els encontres i els abandonaments, estigueren a l'ordre del dia, la qual cosa no és estrany tractant-se de boxadors del més lleuger dels quals fa 80 quilos. Dijous continuaran les eliminatòries. La impressió que reflecteix la premsa esportiva, després de la primera sessió, és que pot ésser que aquest torneig doni els fruits que n'esperem.

CAMPIONAT QUE S'ESFUMA

El matx de campionat d'Europa dels pesos mosca, que hi havia el projecte de celebrar a Viena entre el català Ortega i el vienès Weiss, s'ha estimat per tal com els representants dels dos boxadors no s'han pogut posar d'acord respecte la quantia de les bosses destinades a aquest encontre. Per altra part, sembla que el manager de Weiss es nega a por-

EL BELGA HUTZ VENCEDOR A L'ESPRESSO

Salamanca, 5. — Aquest matí, a Madrid, a dos quarts de vuit, ha començat la II Volta Ciclista a Espanya. A la Glorieta d'Atocha s'ha reunit nombrosos públics.

Minuts després de dos quarts de vuit s'ha donat la sortida als 53 corredors que participen a la prova. Aquests, neutralitzats, han anat fins a la Puerta de Hierro, on, a dos quarts de nou en punt, després dels propulsius de rigor, s'ha donat la sortida oficial.

La primera part d'aquesta etapa l'alcalá ha estat coberta a bon tren, marxant en escamot compacte fins als afores d'Atocha, on han començat a perdre contacte alguns dels seus companys.

En passar per Arila, a les 11:52 del matí, el primer escamot estava integrat pels germans Delcor, Bertola, Caladroit, Valero, Barral, Bailón, Elys, Salom, Capella, Fermi Trueta, Escudé, Schepers, Montes, Izquierdo, Canbastro, Castro i Molina.

A les 11:40 ha passat Orús tot sol i poc després els altres corredors.

Al control establert en aquella ciutat tots els corredors han estat obsequiats amb cafè i altres provisions.

A Alto de León i Arila la pluja que ha calgut en abundància ha dificultat la marxa dels corredors i amb aquest motiu s'ha de fer l'escamot caplavanter.

El pas dels corredors per Alto de León, puntuable per al Gran Premi de la Muntanya, s'ha efectuat en la forma següent:

Luigi Baroni, seguit de Fermi Trueta, Capella i Vicent Trueta, i un xic més distanciat Barredo, Riestra i Emiliano Alvaraz.

A les tres menys deu minuts de la tarda han començat a arribar els corredors a Salamanca. Davant la meta, situada a l'Artiguda de Mirat, s'ha presentat un grup de corredors, dels quals s'ha destacat el belga Hutz, que ha arribat en primer lloc.

El vencedor de l'etapa, Hutz, ha esmerçat en el recorregut 6 hores, 47 minuts i 17 segons.

En segon lloc han arribat Gustau Delcor, també belga; Manuel Capella, de Castelló; Manuel Izquierdo, de Madrid; Angel Bertola, italià; E. Trueta, Carretero, Barral, Ramos, Schepers, Canbastro, Saucha i Destrieux, tots amb el mateix temps que el vencedor.

Després ha entrat un altre grup de corredors, entre els quals figuren Barredo i Cardona, un minut més tard que el primer grup.

CLUB D'ESCAPS IBERIA

El passat dia 17 se celebrà assemblea general ordinària, en la qual fou elegida la següent Junta directiva: President, Josep Maria Oliveres; vicepresident, senyor Enric Vinuesa; secretari, Josep Vinuesa; vice-secretari, Ramon Peyró; tresorer, Agustí Serra; comptador, Antoni Matamoros; bibliotecari, Agustí Pallàs.

Felicitem el Club Iberia per la nova Junta directiva, davant la qual hi ha persona tan coneguda en els medis esportius com el senyor Josep Maria Oliveres, que tant pot fer pel vell club de la Sagrada Família.

El dia 4 d'abril, al seu estatge, va tenir lloc un matx a deu taules entre els grups B i C de l'Iberia i el primer equip del Club d'Escacs Sarrià. Guanyaren els ibèrics per 6 a 4. Es distingiren els senyors Riba, Oliveres, Pruners, A. Matamoros, Gustin i Català, pel Club Iberia, i els senyors Novella, Garcia, Porqueras i Sugranyes, pel Club d'Escacs Sarrià.

La revenja d'aquest matx tingué lloc el passat dia 25 a Sarrià. Guanyà de nou el Club Iberia per 8 a 2. L'equip guanyador estava format pels senyors Monje, Riba, Oliveres, Peiró, Orellana, Pruners, A. Matamoros, Carrió, Català i Molina.

MATX DR. MUNDI-CISNEROS PEL CAMPIONAT DE SARAGOSA

Ha finalitzat aquest matx amb la victòria del "challenger" senyor Cisneros, que ha guanyat cinc partides, n'ha perdudes dues i n'ha empatada una.

Els que personalment han assistit al matx han elogiat del joc pràctic del nou campió de Saragossa, al qual albiran un magnífic esdevenidor escaquista.

EL MESTRE DR. O. BLUM A ESPANYA

Recurrent Espanya com a turista el mestre parisenc doctor O. Blum, guanyador del campionat de la capital de França l'any 1934, ha jugat diverses sessions de simulatnes amb força d'èxit amb els millors clubs de Madrid, Sevilla i Cadix.

Visitant Saragossa, la Federació Aragonesa organitzà un matx amistós entre el visitant i el campió d'Espanya doctor Rey Ardid.

El resultat ha estat favorable al nostre campió, que ha guanyat dues partides (la primera i la quarta), n'ha perduda una (la tercera) i ha empatat la segona.

Per ésser de força interès aquestes partides, les publicarem a mesura que les doni a conèixer el campió.

PARTIDA N.º 21

Primera del matx amistós doctor O. Blum-doctor Rey, jugat a Saragossa l'any 1936.

Blanques: Dr. O. Blum.

Negres: Dr. Rey.

Obrtura: Zuckertort-Reti.

1. C3AR - P3D; 2. P4A -

3. P3CR - A4A?

Jugada prematura, que és ben aprofitada per les blanques. Millor era jugar C3AR o P3P.

4. FXP1 - FXP; 5. D3C - D1A;

Avui, en la reobertura del Nou Mòn, Kid Tunero és opositat a Pinedo

Reapariació de Salvador Lozano

El Nou Mòn, el popular local del Paral·lel, que ha estat durant els darrers anys el teatre de nombrosos gestes pugilístiques, ensenya que el lloc on s'han produït les revelacions de boxadors a les quals hem assistit en aquests darrers temps, torna a obrir les seves portes, després de l'incendi que s'hi produí; i encara que va obligar els seus propietaris a anticipar els plans que feia temps que tenien de convertir aquella sala en frotó. Però la boxa segueix tenint la preferència, i és amb una reunió pugilística que se celebra la inauguració. I en aquest acte el Nou Mòn fa encara gala d'incloure al programa el nom d'un boxador que ella va contribuir a revelar, el cubà Kid Tunero, tan estimat dels barcelonins.

Tunero inicià la seva carrera de boxador internacional a Barcelona. En obtenir aïll els seus primers èxits, els seus mateixos compatriotes de l'Havana no volien creure-hi, deien que la boxa no estava a Barcelona prou avançada per a donar nom i prestigi a un boxador. Però Tunero va continuar a París la seva carrera, i en vèncer Marcel Thil, campió dels pesos mitjans, va confirmar que era a Barcelona li havien pronosticat un gran esdevenidor no s'havien equivocat.

Des de l'instant que Tunero baté Thil les seves vicissituds en el ring han estat molt diverses. Ha vençut i ha estat vençut. Així i tot, i fins el moment present, ha rebut sempre de tota la crítica, de tots els públics, tractament d'excel·lència. Tunero és avui un boxador força millor que el que va debutar fa anys a Barcelona i, on sigui que el set d'esdeveniments, batré l'impreu categoria i notorietat. Llegint els comentaris que continuen la crítica francesa, hom rep la impressió que Tunero és avui un boxador agilitatíssim que domina el ring i la boxa com el millor. I si alguns boxadors es poden vanar d'haver-lo batut darrerament (Eder, Tenet...) no en trobaríem més d'un (Mac Avoy) que hagi aconseguit batre'l abans del límit de les represes convingudes. Però aquest contratemps, que experimentà el desembre del 1934 a Manchester, enfront de Mac Avoy, no li impedeix de tornar a boxar amb Marcel Thil, que aleshores sols pogué batre'l per punts. Si la manca d'espai no ens ho impedis, podríem fer encara altres consideracions que confirmen la nostra impressió favorable sobre la forma actual del boxador cubà, el qual sembla cridat a donar encara molta guerra als rings de combat, perquè és un atleta intel·ligent i ben dotat.

L'adversari que hom ha designat avui a Tunero és el basc Pinedo, un home que ens ha emocionat sovint per les seves excepcionals qualitats de combatent. Pinedo ens ha fet pensar a voltes amb Urdulund, car és un boxador assegat de victòria al qual cal contraincar no li fa por, Posselci, i aquesta és la seva arma, un punch extraordinari, i hom considera que hi ha avui molt pocs homes del seu pes que puguin exposar-se impunement a rebre el seu crocet dret en un dels llocs considerats vulnerables. Però la carrera de Pinedo tot just comença, i per més que hom es declara convençut davant les seves victòries, en les quals obten un lloc respectable les aconseguint per k. o., o abans del límit, interessa principalment saber fins a quin punt aquest brau boxador basc és capaç d'encaixar els cops contraris. Què farà Pinedo el dia que després d'haver estat dominat en boxa rebí un cop ben donat al mentó o a l'estómac? Tunero, que tant i tan belles qualitats posseeix, és un dels homes més indicats per posar-lo a prova; és, al mateix temps, el contrincent de més categoria i un dels més sencers amb els que s'ha barallat fins avui el basc.

Salvador Lozano, el pes gall català que era batut el 16 de gener al Price pel francès Huat de la manera més aplanadora que tothom recorda, torna avui a lluitar per primera vegada després d'aquell contratemps, que si haguéssim de qualificar d'alguna manera diríem que fou immens, car no s'explica prou que l'home que acabava de batre Young Pérez i de fer matx nul amb Pladner, boxadors considerats entre els millors pesos gall al vell continent, fos obligat a abandonar per Huat en set represes. Lozano pot esborrar aquesta cometa desfeta del seu record sempre que li manqui disciplina i coratge. Nosaltres considerem que avui sortirà aïra de la seva cometa i que aconseguirà batre Jordan, per la senzilla raó que al nostre entendre els boxadors que poden batre Lozano són molt pocs. Creiem que el que interessa del combat d'avui no és el resultat, sinó les possibilitats que en ell demostrí el nostre compatriota.

En els combats que completen el programa figuren els encontres Santandreu-Guillen, reventia, a vuit rounds; Subies-Blay, a sis; i Vázquez-Manresa, a quatre.

CRITIAS

EL TORNEIG DE "PARIS SOIR"

Dissabte va començar a París el torneig organitzat pel diari "Paris Soir" amb l'objecte de presentar un parell de pesos forts francesos que ofereixen garanties per a l'esdevenidor. Participen en aquest torneig cinquanta boxadors nous, els quals s'han exhibit per primera vegada en públic. En la sessió inaugural tots els combats es disputaran a la distància de tres rounds de dos minuts. Els fora de combat, les intervencions de l'àrbitre per tal de deturar els encontres i els abandonaments, estigueren a l'ordre del dia, la qual cosa no és estrany tractant-se de boxadors del més lleuger dels quals fa 80 quilos. Dijous continuaran les eliminatòries. La impressió que reflecteix la premsa esportiva, després de la primera sessió, és que pot ésser que aquest torneig doni els fruits que n'esperem.

CAMPIONAT QUE S'ESFUMA

El matx de campionat d'Europa dels pesos mosca, que hi havia el projecte de celebrar a Viena entre el català Ortega i el vienès Weiss, s'ha estimat per tal com els representants dels dos boxadors no s'han pogut posar d'acord respecte la quantia de les bosses destinades a aquest encontre. Per altra part, sembla que el manager de Weiss es nega a por-

EL BELGA HUTZ VENCEDOR A L'ESPRESSO

Salamanca, 5. — Aquest matí, a Madrid, a dos quarts de vuit, ha començat la II Volta Ciclista a Espanya. A la Glorieta d'Atocha s'ha reunit nombrosos públics.

Minuts després de dos quarts de vuit s'ha donat la sortida als 53 corredors que participen a la prova. Aquests, neutralitzats, han anat fins a la Puerta de Hierro, on, a dos quarts de nou en punt, després dels propulsius de rigor, s'ha donat la sortida oficial.

La primera part d'aquesta etapa l'alcalá ha estat coberta a bon tren, marxant en escamot compacte fins als afores d'Atocha, on han començat a perdre contacte alguns dels seus companys.

En passar per Arila, a les 11:52 del matí, el primer escamot estava integrat pels germans Delcor, Bertola, Caladroit, Valero, Barral, Bailón, Elys, Salom, Capella, Fermi Trueta, Escudé, Schepers, Montes, Izquierdo, Canbastro, Castro i Molina.

A les 11:40 ha passat Orús tot sol i poc després els altres corredors.

Al control establert en aquella ciutat tots els corredors han estat obsequiats amb cafè i altres provisions.

A Alto de León i Arila la pluja que ha calgut en abundància ha dificultat la marxa dels corredors i amb aquest motiu s'ha de fer l'escamot caplavanter.

El pas dels corredors per Alto de León, puntuable per al Gran Premi de la Muntanya, s'ha efectuat en la forma següent:

Luigi Baroni, seguit de Fermi Trueta, Capella i Vicent Trueta, i un xic més distanciat Barredo, Riestra i Emiliano Alvaraz.

A les tres menys deu minuts de la tarda han començat a arribar els corredors a Salamanca. Davant la meta, situada a l'Artiguda de Mirat, s'

Coliseum: "ITTO" (Galia)

Parlat en francès. — Producció Eden, distribuïda per SICE. — Argument: Duvernoy i Le Flay. — Dialogs: Etienne Roy. — Direcció: Jean Benoit-Lévy i Marie Epstein. — Fotografia: Asselin i Parguel. — Intèrprets: Simone Berlan, Hubert Preller, Moully Ibrahim, Simone Bourdai, Henri Dehain, Sybette Fillard, Cautelle Reri.

"Itto" és un documental novel·lat. Els metatres de documental són de primer ordre. Són, indiscutiblement, el millor del film. Ens ofereixen una imatge meravellosa mai no portada al llengües i que ens interessa tant al cor de l'Atlas, el paisatge i la multitud juguen en aquesta part documental un paper molt important. I els realitzadors n'han tret un partit magnífic. Aquest reportatge és bellíssim, sincer, simple i emocionant. El desert i la muntanya tenen una gran expressió impressionant. Tots els arbres resses i torcats al costat d'una vegetació luxuriant, grans extensions nevades al costat de paisatges càlids i acollidors, raques de còpia fantàstica i poblets amb una arquitectura d'una simplicitat encisadora, tot ha estat pres per una càmera intel·ligent. No ens trobem davant un àlbum de fotografies inanimades, sinó davant el Marroc amb el seu misteri, la seva llum i els seus perfums. Jean Benoit-Lévy i Marie Epstein, realitzadors d'"Itto" i de la inoblidable "Maternal", i els operadors Asselin i Parguel han d'esser felicitats.

L'acció no ens ha satisfet tant. Està composta de dues històries paral·leles. L'una d'elles, Itto, fill del cap d'una tribu dissident, i Miloud, fill d'un altre cap amic dels francesos, d'una banda. I, de l'altra, dels amors d'una noia marroquina, una "tribú", i una parisenca. Assistim al casament de les dues parelles, a la naixença de llurs fills, a la malaltia d'aquests atacs de difteria, a llurs guerres, i finalment, a la mort bèl·lica d'Itto al costat del seu pare que s'havia quedat sol lluitant contra els "arabes". I, al marge de tot això, un episodi de la conquesta del Marroc pels francesos que, en lloc de fusells, utilitzen vacunes i serum.

Urquinaona: "SOLA CONTRA EL MON" i "ASOS DE LA POCA-SOLTA" (Metro)

La Metro és deu haver tret un bon pes de sobre en encastellar al pobre Urquinaona un mort com "Sola contra el món". Es deu haver quedat molt desencantat.

Hem aca una història d'amor que bat tots els rècords de l'inversement.

Per què riu mig Barcelona? Semblant: perquè ha vist la pel·lícula més còmica de l'any.

Asos de la mala patata

A més, una altra gran producció: **Sola contra el món** per CONSTANCE BENNET.

URQUINAONA

hant i del ridícul. La història melo-dramàtica i cursi d'una dona d'allò més degradada. Perquè és de raça degenerada i pobre, no es pot unir amb l'home que adora amb una passió gairebé demencial. Perquè la solitud, implacable, la corbeja lentament, es casa, sense estimar-lo, amb un amic del seu germà. Però es torna a quedar sola la mateixa nit de noces. L'amic del seu germà era un poc-vergonya que havia fet molts anys de presó amb un altre nom. I, en veure que la seva dona se'n assabenta en sortir de l'església, es tira per la finestra i es mata. La solitud segueix consumint la nostra heroïna. Aleshores, el seu primer amor, l'home que adora amb una passió gairebé demencial, se li casa amb una altra dona. I tot seguit se li mor el germà. La solitud va fent lluminares de les seves... I l'empeny finalment vers el suicidi.

Aquest resum només dóna una idea molt vaga de les coses manegades de la lògica més elemental que passen en aquest film. Almenys haguéssim guarnit aquesta història tan infelicitat amb matissos i mitges tintes humorístiques, amb detalls saborosos, amb tipus secundaris divertits... Almenys l'haguéssim explicada amb gràcia. Però ni això no han estat capaçs de fer. El film, que dura una hora i mitja, i entra de ple dins la categoria d'aquells que no s'acaben mai, és una desfada insuportable d'escenes

ases de la mala patata

LAUREL HARDY

A més, una altra gran producció: **Sola contra el món** per CONSTANCE BENNET.

URQUINAONA

hant i del ridícul. La història melo-dramàtica i cursi d'una dona d'allò més degradada. Perquè és de raça degenerada i pobre, no es pot unir amb l'home que adora amb una passió gairebé demencial. Perquè la solitud, implacable, la corbeja lentament, es casa, sense estimar-lo, amb un amic del seu germà. Però es torna a quedar sola la mateixa nit de noces. L'amic del seu germà era un poc-vergonya que havia fet molts anys de presó amb un altre nom. I, en veure que la seva dona se'n assabenta en sortir de l'església, es tira per la finestra i es mata. La solitud segueix consumint la nostra heroïna. Aleshores, el seu primer amor, l'home que adora amb una passió gairebé demencial, se li casa amb una altra dona. I tot seguit se li mor el germà. La solitud va fent lluminares de les seves... I l'empeny finalment vers el suicidi.

Aquest resum només dóna una idea molt vaga de les coses manegades de la lògica més elemental que passen en aquest film. Almenys haguéssim guarnit aquesta història tan infelicitat amb matissos i mitges tintes humorístiques, amb detalls saborosos, amb tipus secundaris divertits... Almenys l'haguéssim explicada amb gràcia. Però ni això no han estat capaçs de fer. El film, que dura una hora i mitja, i entra de ple dins la categoria d'aquells que no s'acaben mai, és una desfada insuportable d'escenes

Capitol: "TXAPAIEF" (Galia)

Parlat en francès. — Producció Eden, distribuïda per SICE. — Argument: Duvernoy i Le Flay. — Dialogs: Etienne Roy. — Direcció: Jean Benoit-Lévy i Marie Epstein. — Fotografia: Asselin i Parguel. — Intèrprets: Simone Berlan, Hubert Preller, Moully Ibrahim, Simone Bourdai, Henri Dehain, Sybette Fillard, Cautelle Reri.

"Txapaief" és un documental novel·lat. Els metatres de documental són de primer ordre. Són, indiscutiblement, el millor del film. Ens ofereixen una imatge meravellosa mai no portada al llengües i que ens interessa tant al cor de l'Atlas, el paisatge i la multitud juguen en aquesta part documental un paper molt important. I els realitzadors n'han tret un partit magnífic. Aquest reportatge és bellíssim, sincer, simple i emocionant. El desert i la muntanya tenen una gran expressió impressionant. Tots els arbres resses i torcats al costat d'una vegetació luxuriant, grans extensions nevades al costat de paisatges càlids i acollidors, raques de còpia fantàstica i poblets amb una arquitectura d'una simplicitat encisadora, tot ha estat pres per una càmera intel·ligent. No ens trobem davant un àlbum de fotografies inanimades, sinó davant el Marroc amb el seu misteri, la seva llum i els seus perfums. Jean Benoit-Lévy i Marie Epstein, realitzadors d'"Itto" i de la inoblidable "Maternal", i els operadors Asselin i Parguel han d'esser felicitats.

L'acció no ens ha satisfet tant. Està composta de dues històries paral·leles. L'una d'elles, Itto, fill del cap d'una tribu dissident, i Miloud, fill d'un altre cap amic dels francesos, d'una banda. I, de l'altra, dels amors d'una noia marroquina, una "tribú", i una parisenca. Assistim al casament de les dues parelles, a la naixença de llurs fills, a la malaltia d'aquests atacs de difteria, a llurs guerres, i finalment, a la mort bèl·lica d'Itto al costat del seu pare que s'havia quedat sol lluitant contra els "arabes". I, al marge de tot això, un episodi de la conquesta del Marroc pels francesos que, en lloc de fusells, utilitzen vacunes i serum.

Al Capitol: "TXAPAIEF" (Galia)

Un film impressionant

Els germans Sergi i Jordi Vassilié, realitzadors del major èxit cinematogràfic de l'any, "Txapaief", el guerriller roig, han sabut reconstruir amb una mestria inigualada els episodis de la guerra civil que tingueren com a principal protagonista el famós guerriller roig Txapaief.

El film "Txapaief", el guerriller roig, no és solament la biografia d'un personatge històric, és una sèrie d'episodis en els quals Txapaief juga un paper important. Al contrari del que passa en altres films, en els quals l'acció del personatge ho determina tot a costa de la lògica i de la veritat, en "Txapaief", el guerriller roig, no és el protagonista el qual determina els fets: són aquests que inspiren les accions del personatge.

La continuïtat, el verisme, la força dramàtica, la grandiositat impressionant d'aquest film han de provocar molts i apassionats comentaris entre el nostre públic, oblidat ja de veure obres de les característiques de "Txapaief", el guerriller roig.

Artistes d'esdevenidor

Les noies que triomfaran cap allà al 1940

Quatre mots sobre Anya Taranda

Els temps canvien...

Avui dia, el 1936, quan parlem de bellesa, estem en complet desacord amb les idees dels nostres avis i potser i tot amb les dels nostres pares. El tipus ideal de bellesa femenina fa vint anys, doncs de cosos fràgils, boques extremadament petites i faccions pàl·lides, la contrast amb els cosos estatuàries, boques grosses i faccions pintades malissimament de dones que, com Marlene Dietrich per exemple, representen el tipus clàssic de la bellesa d'avui dia.

Els temps canvien...

La noia d'avui dia és atlètica. Pràcticament tota mena d'esports, es pinta amb exageració, fuma, beu i fins i tot usa pantalons.

Aquest tipus de bellesa exaltat pel cinematògraf, provoca admiració i fascinació arreu del món. I per això és que la generació futura d'estrelles cinematogràfiques segueix aquesta tendència pel que es refereix a la bellesa.

Hollywood està ple de cares boniques. Els estudis tenen en llista llista de contracte grups de xicotes que actuen en rols secundaris, en els quals adquireixen experiència per al dia que se les col·loqui en parts principals.

Una revista a les notes que ara passen pel procés d'"incubació", és el que em proposo a través d'aquest article i d'altres que aniran seguint.

Sam Goldwyn, el famós productor que en l'ambient cinematogràfic ha obtingut l'envejable títol de "El Ziegfeld del lleng", presenta cada any un grup de belles que ell anomena modestament "Goldwyn Girls" i que són en realitat una veritable "glorificació" de la bellesa femenina dels nostres dies.

Avui comencem per publicar la bio-

ELS ESPECTACLES D'AVUI

TEATRES

Barceloneta. — Tarda i nit: "Yo quiero".
Còmic. — Dijous: Estrena de "La veritat per després".
Gran Teatre del Liceu. — Tarda i nit: "Nietzsche en el poder".
Novetats. — Tarda: "El ball del Sanyo". Nit: "El ball del Sanyo".
Principal Palace. — Tarda i nit: "El ball del Sanyo".
Tivoli. — Tarda: "El señor Joaquín". Nit: "El señor Joaquín".
Victoria. — Tarda i nit: "El ball del Sanyo".

CINEMES

Alhambra. — "El chicle millonario".
América. — "El chicle millonario".
Capitol. — "El chicle millonario".
Cataluña. — "El chicle millonario".
Coliseum. — "El chicle millonario".
Gran Teatre del Liceu. — "El chicle millonario".
Novetats. — "El chicle millonario".
Principal Palace. — "El chicle millonario".
Tivoli. — "El chicle millonario".
Victoria. — "El chicle millonario".

Orfeo Graciano: "Bon Repòs", de J. Comelles

"Bon repòs" és un sainet en un acte — suggerit pel reflex que les lluites i l'evolució social tenen a les nostres viles de muntanya. Hi ha, doncs, naturalment, en oposició uns camperols i uns propietaris. El conflicte, però, no pren envergadura gràcies a la generositat del propietari que s'aveu en un gest magnànim, a cedir — encara amb reserves — els seus drets. El propietari, però, que no troba el que havia anat a cercar a "Bon repòs", és a dir, el repòs, la serenitat, hi troba, en canvi, segons s'insinua, l'amor.

L'obra, doncs, no té gaire argument — tampoc és propi dels sàinets tenir-ne gaire —, i es defensa, sobretot, a base dels tipus pintorescos que hi desfilen: els camperols garbiers, el pagès gasi, el capellànet eixerit, el metge que en lloc de donar consells als malalts en demana per guarir les seves xacres, el minyó pagès que imita els posats i la manera de parlar dels protagonistes de cinema... Tot plegat no manca sense algunes escenes evidentment allargassades, però és mogut per un home que coneix els ressorts i trucs elementals del teatre.

La companyia que actua a l'Orfeo Graciano tan a gust del seu públic ha interpretat la comèdia amb força vivacitat.

A. B.

Concurs d'obres teatrals

L'argument ha de tenir relació amb la vida mèdica o bé ha d'esser escrita per metges

L'Agrupació Artística del Casal del Meigs de Barcelona, desitjant posar un repertori d'obres teatrals escrites per metges i d'altres en les quals l'argument es refereixi a la vida mèdica, convoca un concurs sota les bases següents:

Premi per a autors i escriptors (A). Es concedirà un premi de 300 pessetes a la millor obra teatral escrita en català i l'argument de la qual tingui relació amb la vida mèdica.

Premi per a metges (B). Es concedirà a la millor obra teatral en català i escrita per un autor metge.

El Concurs es registrarà per les següents condicions:

Les obres teatrals hauran d'esser escrites a màquina i adreçades al secretari de l'Agrupació Artística del Casal del Meigs (Via Laietana, 31), abans del dia 31 d'octubre de l'any 1936.

No hauran de tenir més de tres actes i hauran d'esser escrites de forma que sigui possible la seva representació en un teatre de petites dimensions i de dificultat tramòla.

Les obres hauran d'esser tramessas sense signatura, amb un títol i un lema els quals hom escrigui també en la plica tancada on consti el nom de l'autor. En la plica, a més, hom farà constar l'assessor que representa l'obra.

Les obres premiades seran estrenades durant el curs 1936-1937 per l'entitat de l'Agrupació.

El Jurat qualificador serà nomenat oportunament.

PROJECTOR

MES OPINIONS de la gent de Hollywood...

Sidney Howard. — A Hollywood, els escriptors coneguts són tractats pràcticament com a dependents d'escriptors pels productors.

Bette Davis. — No tinc inconvenient a fer de "dolenta" si el paper té un fons psicològic.

Merian C. Cooper. — Els films en color fets a Europa tenen cinc anys de retard sobre nosaltres.

Marlene Dietrich. — És possible que em torni a posar pantalons d'home la setmana que ve.

Shirley Temple. — Veient el film de les cinc bessones Dionne. — Trobo que els infants són encisadors al cinema.

Francis Lederer. — El públic ha d'exigir de poder dir aquesta boca és meua en el cas d'una declaració de guerra.

Adela Astaire. — El meu germà no m'és veritablement feliç quan té maldecaps. I només té maldecaps quan treballa.

COPIEM D'UNA REVISTA francesa: "Douglas Fairbanks, el nen mític de Hollywood, juga en aquest moment un paper que li escapa meravellosament: el de jove casat. Acaba d'emprendre un viatge de noces amb l'encisadora Lady Ashley, que no compta sinó divuit primaveres. Com és sabut, no és la primera vegada que el celebrat actor s'embarca en aquestes aventures. Es casà abans amb Mary Pickford, que està escrivint la història d'aquesta unió "idil·líca". El sojorn dels nous esposos a la Costa Blava és passat sense el més petit núvol, sota un cel esclatant de felicitat. A Espanya, per contra, llur beatitud fou cruelment turbada. Un lladre, fervent admirador de Douglas, es va introduir en la cambra d'hotel habitada per l'artista, per a procurar-se allà uns quants records

Espectacles

GRAN TEATRE ESPANYOL

Companyia de Teatre Català Popular

AVUI, DIMECRES, A LES CINQ BUIQUES, 1 pesseta

DESITJADA

de J. M. Segarra

Nit, a les 10.15. Butaca 3 pessetes.

Marieta Cistellera

DEMA, dijous, tarda i nit: Grandiosos programes de J. M. Segarra. Tarda i nit: 3.30. PARALLA DE CASAMUNT.

Marieta Cistellera

Nit, 10.15: MARIETA CISTELLERA

PRINCIPAL PALACE

Tel·l. 11982. — Companyia nova de Teatre Català. Primer actor i director, J. Claperà. — Avui, tarda, a les 3.15 i nit, 10.15: El vodevil vuitcentista en 3 actes. EL GRAN TRAPALLA, creació de Vilis López i tota la companyia. DEMA, tarda i nit: EL GRAN TRAPALLA. (No apte per a senyors)

TEATRE COMIC

PALAU DE LA REVISTA

Palau de la Revista. Avui, dimecres, no hi ha funció. DEMA, dijous, nit: Presentació de Marieta Cistellera, Tarda i nit: 3.30. PARALLA DE CASAMUNT. Lolla Rivas, Ethel Alderson, Dolores and Don, amb la revista de Silva Aramburo. Tarda i nit: LA VERDAD POR DELANTE, sensacional repertori. Magnífica presentació. A l'estrena assistiran els seus autors

TEATRE VICTORIA

Companyia Lirica sota els auspicis de la Federació Catalana de (Española)

AVUI, nit, a les 10: Debut i Estrena de la comèdia lírica en 3 actes i 4 quadres, de J. de Dén, música de Peña Morell

LA CANCIÓN DEL CAFETAL

DEMA, tarda: AMBA, AMBA, AMBA, Y ABAJANDO. CARACOLAS Y CARACOLAS. LAS RUSAS LATINAS. Nit: LA CANCIÓN DEL CAFETAL.

Gran Teatre del Liceu

TEMPORADA DE PRIMAVERA

Companyia de

BALLETS RUSSOS DE MONTECARLO

12 FUNCIONS

Queda obert l'abonament

TEATRE NOVELTATS

ESPECTACLES CELIA GANEZ

AVUI, Tarda: Primera matinée popular Butaca, 3 ptes.

L'ACTE DE CELIA GANEZ

EL BAILE DEL SAVOY

Nit, a les 10.15: 8a representació de l'esperada comèdia musical

PEPPINA

un gallareig insuperable de l'èxit i bon gust

TEATRE BARCELONA

C. de Comèdies REDONDO — LEON

AVUI, DIMECRES: Tarda, a les 3.30. Nit, a les 10.15: La millor comèdia de Carlos Arniches

YO QUIERO

DEMA, dijous, tarda i nit: L'obra de la temporada

YO QUIERO

TIVOLI

EMPRESA MARTINEZ PERAS

GRAN COMPAÑIA LIRICA CARTEU

AVUI, tarda, a les 3.30, butaca, 3 pessetes. EL SEÑOR JOAQUÍN i LA DEL MANOJO DE ROSAS

Estupendos repartiments

Nit, a les 10.15: Esdeveniment teatral Extraordinari de J. de Dén. Tarda i nit: 3.30. PARALLA DE CASAMUNT. Shaw i mestre Sorozabal

La tabernera del Puerto

Interprets: Conchita Panada, Estrellita Rivera, MARCOS REDONDO, FAUSTINO ARREGUI

Anibal Vela, María Zaldívar, Joaquín Vela, Antonio Palleiro, Antoni Ripoll, Magnífics decorats d'Almora, Valera, campaments i d'altres. A l'estrena assistiran els seus autors i dirigirà l'orquestra el mestre Sorozabal.

DEMA, tarda: DEBUT de Wladimir Ilion amb "LA TABERNERA DEL PUERTO" en 3 actes, de Romero, Fernández Shaw i mestre Sorozabal

La tabernera del Puerto

FINANCES

MERCAT LLIURE

La darrera jornada especulativa començà amb un ambient de pesantor, en particular manifestada per la manca de desistiment operadora, que es traduí en una lleugera reculada de posicions. En la reunió de tarda, però, s'aprecià una millor capacitat de compra, que feu reaccionar visiblement els canvis, com pot observar-se en examinar el resum de tancaments que reproduïm a continuació.

La major efectivitat fou desplegada al sector de valors industrials, alguns dels quals, en particular els Explosius, aconseguiren una superació notable.

Tanca del Mercat Lliure de Valors:

Valors	Dia 5	Dij.	Dia 5	Dij.
		1. ant.		1. ant.
Nords	1675	-065	1740	-065
Alcants	1550	-055	1590	-010
Nord	2280	-400	2300	-350
Gas E	10700	-100	10625	-175
Gasosius	8175	-025	8450	+025
Agües	18550	-065	18650	+065
Ofenses	-	-	1400	+050
Colonial	-	-	2875	-025
Tramv. p.	-	-	4550	+100
M. Rit	-	-	6800	+150

BORSA AL COMPTAT

El mercat d'obligacions no manté la tònica de relativa recuperació, constata la reunió anterior, tant pel que respecta a la poca efectivitat desplegada com per la lleugera depressió que es manifesta en alguns compartiments.

L'agrupament dels Deutes de l'Estat, sense reduir en gaire la disposició operadora de dies anteriors, assenyalen lleugera feixugor constata en les pèrdues, al voltant d'un quart d'enter, que presenten les diverses emissions contractades. Les obligacions Tresoreria Generalitat, pràcticament inoperades, es cotitzen a 101'50 (-0'25).

Tampoc no es veuen gaire demandes les emissions d'Ajuntaments, totes les quals, però, mantenen canvis precedents. Les emissions de cedules, amb regular contractació, tampoc no acusen variació sensible.

El títol carterista acusa una visible depressió a la disposició registrada en la jornada precedent, sense, però, transgredir l'efectivitat sobre els canvis, tot assenyalant, en general, lleugera depressió. El grup de tramvies, sostingut, sense negoci al naviler. El compartiment d'indústries diverses, molt discret en la contractació, manté canvis precedents. Les accions, sense variació.

BORSA AL COMPTAT

El mercat d'obligacions no manté la tònica de relativa recuperació, constata la reunió anterior, tant pel que respecta a la poca efectivitat desplegada com per la lleugera depressió que es manifesta en alguns compartiments.

L'agrupament dels Deutes de l'Estat, sense reduir en gaire la disposició operadora de dies anteriors, assenyalen lleugera feixugor constata en les pèrdues, al voltant d'un quart d'enter, que presenten les diverses emissions contractades. Les obligacions Tresoreria Generalitat, pràcticament inoperades, es cotitzen a 101'50 (-0'25).

Tampoc no es veuen gaire demandes les emissions d'Ajuntaments, totes les quals, però, mantenen canvis precedents. Les emissions de cedules, amb regular contractació, tampoc no acusen variació sensible.

El títol carterista acusa una visible depressió a la disposició registrada en la jornada precedent, sense, però, transgredir l'efectivitat sobre els canvis, tot assenyalant, en general, lleugera depressió. El grup de tramvies, sostingut, sense negoci al naviler. El compartiment d'indústries diverses, molt discret en la contractació, manté canvis precedents. Les accions, sense variació.

MERCAT DE LLOTJA

La sessió d'ahir va veure's bastant concorreguda, i les transaccions, per ara, amb la mateixa animació d'altres dies.

Blats: Continua la fermesa iniciada darrerament, i les ofertes, en particular las de Castella, no gaire actives. Les vendes portades a terme foren les següents: Sigüenza, a 38 pessetes; Jadraque, Peñafiel, Egea de los Caballeros i Navarra, a 37'50, i de Segorvia, a 37'25 i 37'50 pessetes, tot donant vagó origen.

Ordí: Encara que molt lentament, es va precarificant alguna venda al

Soler i Torra Germans

BANQUERS

Rambla dels Estudis, 11 i 13, i Bonsuccés, 1 i 3

DEFENSA CONTRA EL ROBATORI

Es complauen a oferir el servei de CAIXES DE LLOGUER per a guardar valors, documents, joies i altres objectes de valor a la seva CAMBRA CUIRASSADA. Disposen de compartiments a partir de 22 pessetes annals.

Pot visitar-se a les hores d'oficina.

BORSA DE BARCELONA AL COMPTAT

VALORS	Darrera	Precedent	VALORS	Darrera	Precedent	VALORS	Darrera	Precedent
DIYISERS			COMPTAT			DIYISERS		
ESTRANGERES			DEUTES ESTAT			AJUNTAMENT I DIPUTACIÓ		
Francia 1936...	48'35	48'35	Interior 4 % A. . .	72'00	72'15	Barcelona . . .	90'00	90'00
• Salinas . . .	239'75	239'75	• B. . .	71'85	72'00	• 4 1/2 % 1906	90'00	90'00
• Belgica . . .	124'35	124'35	• C. . .	71'85	72'00	• 5 % 1907	90'00	90'00
• Alemanya . . .	30'00	30'00	• D. . .	71'65	72'00	• 6 % 1908	90'00	90'00
• Polónia . . .	7'35	7'35	• E. . .	71'65	72'00	• 7 % 1909	90'00	90'00
• Lituà . . .	50'10	50'10	• F. . .	71'65	72'00	• 8 % 1910	90'00	90'00
• Marroc . . .	394'50	394'50	• G. E. . .	72'00	72'00	• 9 % 1911	90'00	90'00
MERCAT LLIURE			Exterior . . .	91'00	91'00	• 10 % 1912	90'00	90'00
DE VALORS			• A. . .	91'00	91'00	• 11 % 1913	90'00	90'00
PI DE MES			• B. . .	90'50	90'50	• 12 % 1914	90'00	90'00
ORER MAT			• C. . .	90'50	90'50	• 13 % 1915	90'00	90'00
Interior . . .	16'75	17'40	• D. . .	88'75	88'75	• 14 % 1916	90'00	90'00
• Alemanya . . .	0'25	0'25	• E. . .	88'75	88'75	• 15 % 1917	90'00	90'00
• França . . .	13'00	13'00	• F. . .	88'75	88'75	• 16 % 1918	90'00	90'00
• Transvaal . . .	15'75	15'75	• G. E. . .	88'75	88'75	• 17 % 1919	90'00	90'00
• Colòmbia . . .	9'75	9'75	• 4 % 1920	88'75	88'75	• 18 % 1920	90'00	90'00
• Algeires de Nord . . .	18'50	18'50	• 5 % 1921	88'75	88'75	• 19 % 1921	90'00	90'00
• Espanya . . .	81'75	82'00	• 6 % 1922	88'75	88'75	• 20 % 1922	90'00	90'00
• Rússia . . .	63'50	63'50	• 7 % 1923	88'75	88'75	• 21 % 1923	90'00	90'00
• Portugal . . .	5'00	5'00	• 8 % 1924	88'75	88'75	• 22 % 1924	90'00	90'00
• Brasil . . .	228'00	232'00	• 9 % 1925	88'75	88'75	• 23 % 1925	90'00	90'00
• Perú . . .	27'00	27'00	• 10 % 1926	88'75	88'75	• 24 % 1926	90'00	90'00
• Suïssa . . .	39'75	39'75	• 11 % 1927	88'75	88'75	• 25 % 1927	90'00	90'00
ORER MAT			• 12 % 1928	88'75	88'75	• 26 % 1928	90'00	90'00
• Alemanya . . .	16'75	17'40	• 13 % 1929	88'75	88'75	• 27 % 1929	90'00	90'00
• França . . .	13'00	13'00	• 14 % 1930	88'75	88'75	• 28 % 1930	90'00	90'00
• Transvaal . . .	15'75	15'75	• 15 % 1931	88'75	88'75	• 29 % 1931	90'00	90'00
• Colòmbia . . .	9'75	9'75	• 16 % 1932	88'75	88'75	• 30 % 1932	90'00	90'00
• Algeires de Nord . . .	18'50	18'50	• 17 % 1933	88'75	88'75	• 31 % 1933	90'00	90'00
• Espanya . . .	81'75	82'00	• 18 % 1934	88'75	88'75	• 32 % 1934	90'00	90'00
• Rússia . . .	63'50	63'50	• 19 % 1935	88'75	88'75	• 33 % 1935	90'00	90'00
• Portugal . . .	5'00	5'00	• 20 % 1936	88'75	88'75	• 34 % 1936	90'00	90'00
• Brasil . . .	228'00	232'00	• 21 % 1937	88'75	88'75	• 35 % 1937	90'00	90'00
• Perú . . .	27'00	27'00	• 22 % 1938	88'75	88'75	• 36 % 1938	90'00	90'00
• Suïssa . . .	39'75	39'75	• 23 % 1939	88'75	88'75	• 37 % 1939	90'00	90'00
ORER MAT			• 24 % 1940	88'75	88'75	• 38 % 1940	90'00	90'00
• Alemanya . . .	16'75	17'40	• 25 % 1941	88'75	88'75	• 39 % 1941	90'00	90'00
• França . . .	13'00	13'00	• 26 % 1942	88'75	88'75	• 40 % 1942	90'00	90'00
• Transvaal . . .	15'75	15'75	• 27 % 1943	88'75	88'75	• 41 % 1943	90'00	90'00
• Colòmbia . . .	9'75	9'75	• 28 % 1944	88'75	88'75	• 42 % 1944	90'00	90'00
• Algeires de Nord . . .	18'50	18'50	• 29 % 1945	88'75	88'75	• 43 % 1945	90'00	90'00
• Espanya . . .	81'75	82'00	• 30 % 1946	88'75	88'75	• 44 % 1946	90'00	90'00
• Rússia . . .	63'50	63'50	• 31 % 1947	88'75	88'75	• 45 % 1947	90'00	90'00
• Portugal . . .	5'00	5'00	• 32 % 1948	88'75	88'75	• 46 % 1948	90'00	90'00
• Brasil . . .	228'00	232'00	• 33 % 1949	88'75	88'75	• 47 % 1949	90'00	90'00
• Perú . . .	27'00	27'00	• 34 % 1950	88'75	88'75	• 48 % 1950	90'00	90'00
• Suïssa . . .	39'75	39'75	• 35 % 1951	88'75	88'75	• 49 % 1951	90'00	90'00
ORER MAT			• 36 % 1952	88'75	88'75	• 50 % 1952	90'00	90'00
• Alemanya . . .	16'75	17'40	• 37 % 1953	88'75	88'75	• 51 % 1953	90'00	90'00
• França . . .	13'00	13'00	• 38 % 1954	88'75	88'75	• 52 % 1954	90'00	90'00
• Transvaal . . .	15'75	15'75	• 39 % 1955	88'75	88'75	• 53 % 1955	90'00	90'00
• Colòmbia . . .	9'75	9'75	• 40 % 1956	88'75	88'75	• 54 % 1956	90'00	90'00
• Algeires de Nord . . .	18'50	18'50	• 41 % 1957	88'75	88'75	• 55 % 1957	90'00	90'00
• Espanya . . .	81'75	82'00	• 42 % 1958	88'75	88'75	• 56 % 1958	90'00	90'00
• Rússia . . .	63'50	63'50	• 43 % 1959	88'75	88'75	• 57 % 1959	90'00	90'00
• Portugal . . .	5'00	5'00	• 44 % 1960	88'75	88'75	• 58 % 1960	90'00	90'00
• Brasil . . .	228'00	232'00	• 45 % 1961	88'75	88'75	• 59 % 1961	90'00	90'00
• Perú . . .	27'00	27'00	• 46 % 1962	88'75	88'75	• 60 % 1962	90'00	90'00
• Suïssa . . .	39'75	39'75	• 47 % 1963	88'75	88'75	• 61 % 1963	90'00	90'00
ORER MAT			• 48 % 1964	88'75	88'75	• 62 % 1964	90'00	90'00
• Alemanya . . .	16'75	17'40	• 49 % 1965	88'75	88'75	• 63 % 1965	90'00	90'00
• França . . .	13'00	13'00	• 50 % 1966	88'75	88'75	• 64 % 1966	90'00	90'00
• Transvaal . . .	15'75	15'75	• 51 % 1967	88'75	88'75	• 65 % 1967	90'00	90'00
• Colòmbia . . .	9'75	9'75	• 52 % 1968	88'75	88'75	• 66 % 1968	90'00	90'00
• Algeires de Nord . . .	18'50	18'50	• 53 % 1969	88'75	88'75	• 67 % 1969	90'00	90'00
• Espanya . . .	81'75	82'00	• 54 % 1970	88'75	88'75	• 68 % 1970	90'00	90'00
• Rússia . . .	63'50	63'50	• 55 % 1971	88'75	88'75	• 69 % 1971	90'00	90'00
• Portugal . . .	5'00	5'00	• 56 % 1972	88'75	88'75	• 70 % 1972	90'00	90'00
• Brasil . . .	228'00	232'00	• 57 % 1973	88'75	88'75	• 71 % 1973	90'00	90'00
• Perú . . .	27'00	27'00	• 58 % 1974	88'75	88'75	• 72 % 1974	90'00	90'00
• Suïssa . . .	39'75	39'75	• 59 % 1975	88'75	88'75	• 73 % 1975	90'00	90'00
ORER MAT			• 60 % 1976	88'75	88'75	• 74 % 1976	90'00	90'00
• Alemanya . . .	16'75	17'40	• 61 % 1977	88'75	88'75	• 75 % 1977	90'00	90'00
• França . . .	13'00	13'00	• 62 % 1978	88'75	88'75	• 76 % 1978	90'00	90'00
• Transvaal . . .	15'75	15'75	• 63 % 1979	88'75	88'75	• 77 % 1979	90'00	90'00
• Colòmbia . . .	9'75	9'75	• 64 % 1980	88'75	88'75	• 78 % 1980	90'00	90'00
• Algeires de Nord . . .	18'50	18'50	• 65 % 1981	88'75	88'75	• 79 % 1981	90'00	90'00
• Espanya . . .	81'75	82'00	• 66 % 1982	88'75	88'75	• 80 % 1982	90'00	90'00
• Rússia . . .	63'50	63'50	• 67 % 1983	88'75	88'75	• 81 % 1983	90'00	90'00
• Portugal . . .	5'00	5'00	• 68 % 1984	88'75	88'75	• 82 % 1984	90'00	90'00
• Brasil . . .	228'00	232'00	• 69 % 1985	88'75	88'75	• 83 % 1985	90'00	90'00
• Perú . . .	27'00	27'00	• 70 % 1986	88'75	88'75	• 84 % 1986	90'00	90'00
• Suïssa . . .	39'75	39'75	• 71 % 1987	88'75	88'75	• 85 % 1987	90'00	90'00
ORER MAT			• 72 % 1988	88'75	88'75	• 86 % 1988	90'00	90'00
• Alemanya . . .	16'75	17'40	• 73 % 1989	88'75	88'75	• 87 % 1989	90'00	90'00
• França . . .	13'00	13'00	• 74 % 1990	88'75	88'75	• 88 % 1990	90'00	90'00
• Transvaal . . .	15'75	15'75	• 75 % 1991	88'75	88'75	• 89 % 1991	90'00	90'00
• Colòmbia . . .	9'75	9'75	• 76 % 1992	88'75	88'75	• 90 % 1992	90'00	90'00
• Algeires de Nord . . .	18'50	18'50	• 77 % 1993	88'75	88'75	• 91 % 1993	90'00	90'00
• Espanya . . .	81'75	82'00	• 78 % 1994	88'75	88'75	• 92 % 1994	90'00	90'00
• Rússia . . .	63'50	63'50	• 79 % 1995	88'75	88'75	• 93 % 1995	90'00	90'00
• Portugal . . .	5'00	5'00	• 80 % 1996	88'75	88'75	• 94 % 1996	90'00	90'00
• Brasil . . .	228'00	232'00	• 81 % 1997	88'75	88'75	• 95 % 1997	90'00	90'00
• Perú . . .	27'00	27'00	• 82 % 1998	88'75	88'75	• 96 % 1998	90'00	90'00
• Suïssa . . .	39'75	39'75	• 83 % 1999	88'75	88'75	• 97 % 1999	90'00	90'00
ORER MAT			• 84 % 2000	88'75	88'75	• 98 % 2000	90'00	90'00
• Alemanya . . .	16'75	17'40	• 85 % 2001	88'75	88'75	• 99 % 2001	90'00	90'00
• França . . .	13'00	13'00	• 86 % 2002	88'75	88'75	• 100 % 2002	90'00	90'00
• Transvaal . . .	15'75	15'75	• 87 % 2003	88'75	88'75	• 101 % 2003	90'00	90'00
• Colòmbia . . .	9'75	9'75	• 88 % 2004	88'75	88'75	• 102 % 2004	90'00	90'00
• Algeires de Nord . . .	18'50	18'50	• 89 % 2005	88'75	88'75	• 103 % 2005	90'00	90'00
• Espanya . . .	81'75	82'00	• 90 % 2006	88'75	88'75	• 104 % 2006	90'00	90'00
• Rússia . . .	63'50	63'50	• 91 % 2007	88'75	88'75	• 105 % 2007	90'00	90'00
• Portugal . . .	5'00	5'00	• 92 % 2008	88'75	88'75	• 106 % 2008	90'00	90'00
• Brasil . . .	228'00	232'00	• 93 % 2009	88'75	88'75	• 107 % 2009	90'00	90'00
• Perú . . .	27'00	27'00	• 94 % 2010	88'75	88'75	• 108 % 2010	90'00	90'00
• Suïssa . . .	39'75	39'75	• 95 % 2011	88'75	88'75	• 109 % 2011	90'00	90'00
ORER MAT			• 96 % 2012	88'75	88'75	• 110 % 2012	90'00	90'00
• Alemanya . . .	16'75	17'40	• 97 % 2013	88'75	88'75	• 111 % 2013	90'00	90'00
• França . . .	13'00	13'00	• 98 % 2014	88'75	88'75	• 112 % 2014	90'00	90'00
• Transvaal . . .	15'75	15'75	• 99 % 2015	88'75	88'75	• 113 % 2015	90'00	90'00
• Colòmbia . . .	9'75	9'75	• 100 % 2016	88'75	88'75	• 114 % 2016	90'00	90'00
• Algeires de Nord . . .	18'50	18'50	• 101 % 2017	88'75	88'75	• 115 % 2017	90'00	90'00
• Espanya . . .	81'75	82'00	• 102 % 2018	88'75	88'75	• 116 % 2018	90'00	90'00
• Rússia . . .	63'50	63'50	• 103 % 2019	88'75	88'75	• 117 % 2019		